

..வொன் வீழா மவர்..

..1908 = 1958..

முளாய் ரசவ்யிரகாச வித்தியாசாஶ்ய

கற்றுணர் ந்தொழுத

முளாய் ரசவ்யிரகாச வித்தியாசாஶ்ய

பொன்விழா மலர்

1908 --- 1958

58
42
100

முளாய்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை

விளம்பி வருடம்

1958

முளாய்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசால

ஆசிரியர் சங்க வெளியீடு

மேற்பார்வையாளர்:

திரு. S. வேலுப்பிள்ளை (த. ஆ) அ

மலர்சிரியர்:

திருமதி K. அன்னபு

உதவியாசிரியர்கள்:

திருமதி A. பாக்கியம்

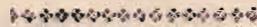
செல்வி S. சரஸ்வதிய

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. கடவுள் வணக்கம்	1
2. சமர்ப்பணம் — மலராசிரியர்	2
3. பாடசாலைப் பாடல்	4
4. பொன்விழா வாழ்த்து பண்டிதமணி, சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்	5
பண்டிதர். அ. ஆறுமுகம் அவர்கள்	6
5. வடபகுதி வித்தியாதிகாரி S. U. சோமசேகரம் M. A. Dip. Ed. அவர்கள் அனுப்பிய “சிந்தனா உரைகள்”	7
6. எங்கள் தொகுதிப் பாராளுமன்ற மாஜிப் பிரதிநிதி திரு. K. கனகரத்தினம் அவர்களின் “ஆசிச் செய்தி”	8
7. எங்கள் தொகுதிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி திரு. A. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் “வாழ்த்துச் செய்தி”	10
8. சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க முகாமையாளர் திரு. C. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அனுப்பிய “அன்பின் செய்தி”	11
9. திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை அதிபர் திரு. க. கந்தையா B. A. (Lond) அவர்கள் எழுதியது	12
10. தலைமையாசிரியர் அறிக்கை	13
11. பாடசாலை வரலாறு—திரு. ச. இராமலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்கள்	15
12. நம் கலைக்கோயில்—திரு. சி. கார்த்திகேயர் த. ஆ. அவர்கள்	21
13. அப்பர் அருந்தமிழ் வித்துவான். க. கி. நடராஜன் B. O. L. Dip. in Ed. அவர்கள்.	23
14. “எமது பாடசாலையின் குறிக்கோள்” வித்துவான் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் M. A., B. O. L. அவர்கள்	26
15. “கற்புக் கடம்பூண்ட பொற்புடைச் செல்வி” வித்துவான். பொன். முத்துக்குமாரன் B. O. L. அவர்கள்	32
16. “பழந் தமிழரின் தெளிநிலைக் காட்சி” புவவர். நா. சிவபாதகந்தரம் அவர்கள்,	35
17. “உலகில் நாம்”—திரு. A. K. சர்மா B. Sc (Lond) அவர்கள்.	39
18. “சேவைநலம் பாராட்டுதல்” திரு. ச. இராமலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்கள்	43

19. மாணவர் பகுதி

	பக்கம்
I. "உல்லாசப் பிரயாணம்" செல்வி க. புவனேஸ்வரி J. S. C-	47
II. "மனைஇயற் கல்வியின் மாண்பு" செல்வி கு. தேவலட்சுமி J. S. C.	49
III. "உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்" செல்வி சி. மதிவதனி vii	50
IV. "மாணவர் கடமை" செல்வன் செ. நவரெத்தினராசா v	50 A
V. "நான் யார் தெரியுமா" செல்வி க. பத்மராணி iv	50 B
VI. "மேசையின் சுயசரிதை" செல்வி ந. இந்திராதேவி vi.	50 C
VII. Myself — P. Nageswary J. S. C.	50 D
VIII. My school — K. Rajeswary vii	50 D
IX. My pet — T. Pillaimalar vi	50 D
20. "இல்ல அறிக்கைகள்"	
I. "கந்தையா இல்லம்" செல்வி பொ. நாகேஸ்வரி	51
II. "அப்பச்சி இல்லம்" செல்வி க. புவனேஸ்வரி	52
III. பொன்னம்பலம் இல்லம் செல்வி கு. தேவலட்சுமி	53
21. "விபீஷண ஆழ்வார்"	
செல்வி R. சோமசுந்தரம் B. A. விக்ரோறியாக் கல்லூரி]	54
22. இல்லங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற போட்டிகளிற் பரிசில் பெற்றோர்	57
23. பரீட்சைகளிற் சித்தியடைந்தோர்	58
24. இப்பாடசாலையிற் கற்பித்த பழைய ஆசிரியர்கள்	62
25. உத்தியோக நிலையிலுள்ள பழைய மாணவர்கள்	64
26. தற்பொழுது கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள்	68
27. பொன் விழாவிற்கும் கட்டிடத்திற்கும் பணம் உதவினோர் பெயரும் — விலாசமும்	69
28. பொன்விழா வரவு செலவுக் கணக்கு	77

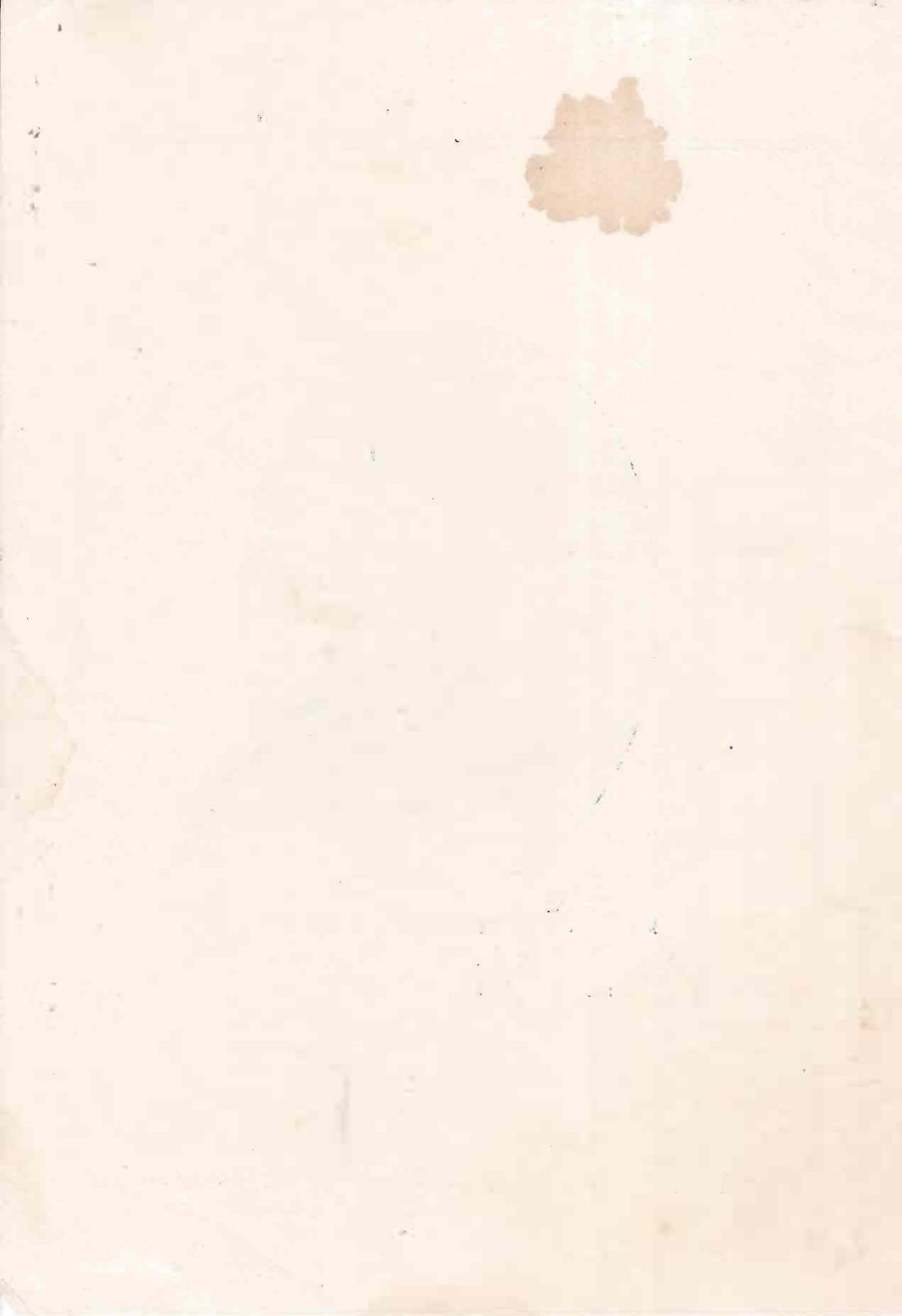

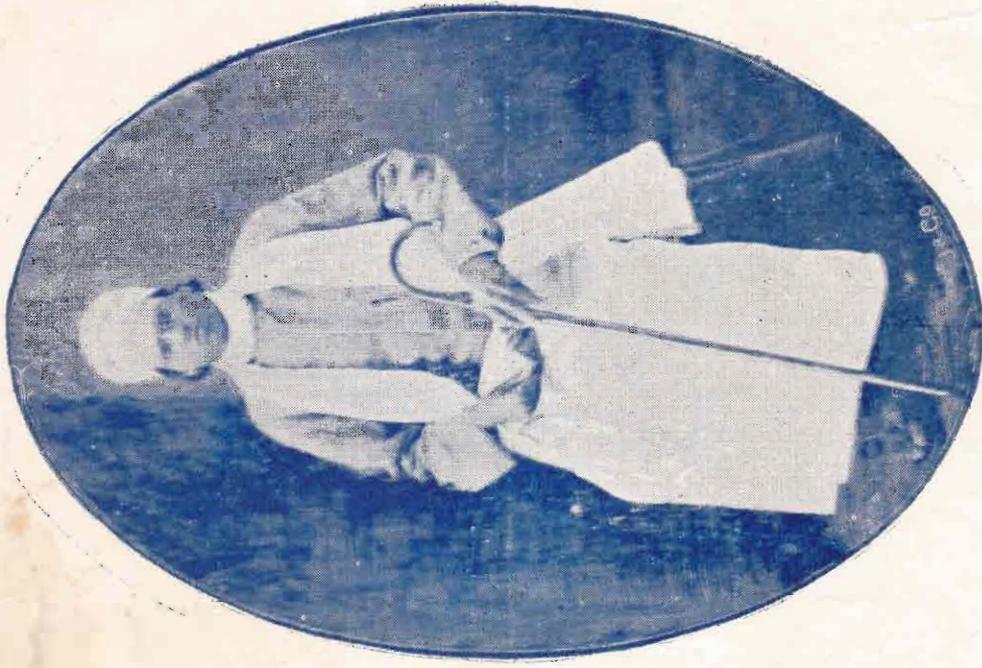

கனம் S. U. சோமசேகரம் அவர்கள்

M A., Ed. (Lond.)

வட பெரும்பாசு வித்தியாசிகள்

பாடசாலை ஸ்தாபகர்

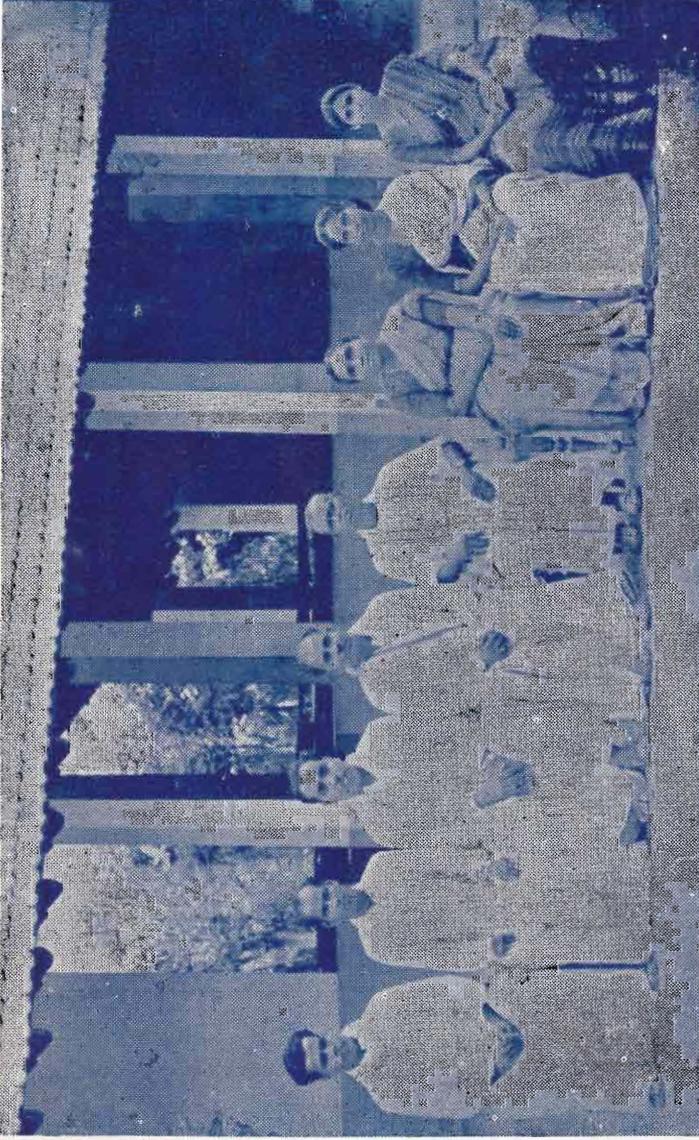
திரு சி. கந்தையா உபாத்தியாயர் அவர்கள்

“ஏற்றலாங் காந்தி தொண்டனெனக்கத ரணியு மாற்றும்
போற்றலாங் குரவ னென்றே பொழியுநல் ஓபதே சத்தால்
தேற்றலாங் கந்தை யானேள் தேசுட னுள்ளனே யென்று
மாற்றலாங் பகர்த் தொண்டனெனக்கத ரணியு மாற்றும்

**சைவப் பெரியாரும், வழிகாட்டியமாகிய
உயர்திரு.சு. சிவபாதசுத்தரம் B. A அவர்கள்**

தற்போதுள்ள ஆசிரியர்கள் :

இடமிருந்து வலம்:- திரு. வி. செல்லப்பா அவர்கள், திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், திரு. வ. கந்தசாமி அவர்கள் திரு. ச. இராமலிங்கம் அவர்கள், திரு. க. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் (த. ஆ), திருமதி க. அன்னபூரணம் அவர்கள், திருமதி. ஆ. பாக்கியம் அவர்கள், செல்வி. செ. சரஸ்வதி யம்மா அவர்கள்.

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.]

உ
சிவமயம்

கடவுள் வணக்கம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுருவாணிபதம் நாடு

நாடிப்புலங்கள் உழுவார் கரமும்
நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்கும் கவிவாணர் நாவும்
செழுங்கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும்
உவந்து நடம்
ஆடிக்களிக்கும் மயிலே உன்பாதம்
அடைக்கலமே.

வான்முகில் வளாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

— — —

சமர்ப்பணம்

‘புள்ளாயில் சைவப்பாடசாலை இல் லையே’ என்றும் குறையை இற்றைக்கு 50 ஆண்டுகளின் முன்னர் திரு சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் தீர்த்துவைத் தார்கள். இப்பாடசாலையைப் பெற்றெடுத்த தந்தையும் தாயுமாகிய அவர் இதன் பிள்ளைப்பருவத்திலேயே சிவகதியடைந்த விடத்தும், அன்னாரின் குடும்பத்தவர்கள் இக்கல்விச் சாலையை தங்கள் கண்ணின் மணியாகக் கருதிப் பேணிப் போற்றி வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள்

“கற்றோர்க்குச் சென்றவிடமெல்லாஞ் சிறப்பு” என்பதுபோன்று இது காலும் கற்றலிலும் கற்பித்தலிலும் தேங்கித் திளைத்திருந்த இப்பாடசாலையின் பெயரைக்கேட்ட இடத்து அதற்குரிய மதிப்புக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இன்றும் இருக்கிறது.

இப்பாடசாலையில் தாய்ப்பாஷை கற்றுயர்ந்தார் பலர், இலங்கை முழுவதிலும் பல பழைய மாணவர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களாயும், தலைமையாசிரியர்களாயும், உதவியாசிரியர்களாயும் கடமையாற்றி வருகின்றார்கள். இன்னும் பலர் “திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு” என்ற முதுமொழிக்கிணங்க மலையா சென்று அரும் பொருள் தேடித் தருகின்றார்கள்.

அவர்கள் இன்னும் எங்கள் பாடசாலைக்கு வந்து தங்களுக்குக் கல்விப்பால்

ஊட்டிய அன்னையென்றும் தங்களை இந்த நிலைபரத்தில் வைத்த தாய் என்றும் போற்றுகின்றார்கள். இன்று இப்பாடசாலை 50 வயது நிரம்பப்பெற்ற ஒரு பூரண மனிதனாகத் தோற்றமளிக்கின்றது. இப்பெருநிலையின் அறிகுறியாக நாம் ‘பொன் விழா’க் கொண்டாடுதல் ஏற்புடைத்தே எனக்கருதினோம்.

எந்தெந்தக் காலத்தில் எவ்வெவ்வகைக் கல்விபூட்டிவர வேண்டுமோ, அதற்கேற்ப எங்கள் பாடசாலை வேண்டிய வேண்டிய பாடங்களைக் கற்பித்து வந்தது “சைவப் பிரகாசம்” என்ற பெயரிற்கேற்ப சைவக் கலையை வளர்த்து ஒளிபெறச் செய்தும் வருகின்றது.

தற்பொழுது தொழில்முறைக் கல்வியே பயனுடைக் கல்வியாதலாலும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு வீட்டுப்பணிப் பாடவகை பிரதானமாகக் கருதப்படுவதனாலும் அப்பாடவகையைக் கற்பிப்பதற்காக ஒரு கட்டிடத்தை 5000 ரூபா செலவில் இப்பொன் விழா’ ஞாபகார்த்தமாகக் கட்டி முடித்து பாடவகைகளும் ஆரம்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

சென்ற ஐப்பசி மாதத்தில் எங்கள் ஆசிரிய சங்கக் கூட்டமொன்றில் திரு. ச. இராமலிங்கம், திரு. வ. கந்தசாமி ஆசிரியர்கள் பொன்விழாக் கொண்டாட வேண்

டும்; அதன் ஞாபகமாக ஒரு கட்டிடம் கட்டவேண்டும்; 'பொன்விழா மலர்' ஒன்று வெளியிடவேண்டும் என்று பேசியபொழுது, இது ஒரு சலபமான காரியமா? பணம் எப்படித் தேடுவது? இவற்றையெல்லாம் எப்படி நிறைவேற்றுவது? என்று நாம் நினைத்த துண்டு. ஆனால் நாம் அன்று போட்ட திட்டங்கள் இன்று இறைவனருளால் நன்கு நிறைவேறி சிட்டன என எண்ணும்போது நாம் இறம்பூ தெப்தாதிருக்க முடியுமா? பொன்விழா நிகழ்ந்தது உங்கள் ஞாபகத்திலிருக்கும். அப்பொழுது கட்டிடத்தையும் பார்த்திருப்பீர்களென நம்புகின்றோம்.

இவ்வளவு சிறப்பாகவும், உன்னதமான முறையிலும் இவ்விழாவைக் கொண்டாடுதற்கு முதற்காரணமாக இருந்த திருவருளை வியந்துகொண்டு, துணைக்காரணமாக இருந்த பழைய மாணவர்களுக்கும், அன்பர்களுக்கும், ஆதரவாளர்களுக்கும் எங்கள் என்றும் மறவா நன்றிபறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். ஆசிரியர்கள் திரு. ச. இராமலிங்கமும், திரு. வ. கந்தசாமியும் சென்ற சென்ற இடமெல்லாம் அவர்களை உபசரித்துப் பண உதவி புரிந்த அத்தனை அன்பர்களுக்கும் எம் வணக்கம்.

இப்பொன்விழா மலருக்கு விஷயங்கள் தரும்படி கேட்ட இடத்து மனச்சந்தோஷத்துடன் தங்கள் ரேசு சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாது வாழ்த்துப் பாக்களும், ஆசி செய்திகளும், கட்டுரைகளும் தந்துதவிய ஆதரவாளர்களுக்கும், பழைய மாணவர்களுக்கும் எங்கள் மனப்புர்வமான நன்றி. இவ்விழா சம்பந்தமா

கவும், மலர் சம்பந்தமாகவும் எங்களுக்கு உதவி செய்தும், வேண்டிய புத்திமதிகள் கூறியும், அணைத்துரை, கட்டுரை முதலியன உதவியும் மலரைச் சிறப்பித்த வித்தியாபகுதியாருக்கும் எங்கள் வணக்கம்

இதுபோன்ற விழாக்கள் நடத்துவதோ, மலர்கள் வெளியிடுவதோ சுயபாஷா பாடசாலைகளில் சலபமான காரியங்களல்ல. எங்களுக்கு இதுதான் முதல் அனுபவம் இந்த நிலையில் நாங்கள் வெளியிடும் இம்மலரில் பலவிதமான குறைகள் காணக்கூடும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது எங்கள் முதல் முயற்சியை ஆதரித்து இன்னும் மேன்மேலும் இவை போன்றவற்றில் ஈடுபட ஊக்குவிப்பீர்களென நம்புகின்றோம்.

இம்மலர் சம்பந்தமாக விஷயங்களை ஒழுங்கு செய்தும், விஷயங்களைத் திருத்தி அமைத்தும் உதவி செய்த அன்பர்களுக்கும், சிறந்த முறையிலே, தெளிவான எழுத்திலே, விளக்கமான நிறங்களிலே உன்னதமான அச்சிலே 'இம்மலரைப் பதித்துதவிய ஆனந்தா அச்சகத்தாருக்கும் எங்கள் மனமாரந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஆற்றல் மிக்க பெரியார்களும் அன்பர்களும், பழைய மாணவர்களும் நனிவிரும்பித் தொடுத்த இன்சொல் இதழ்கள் பரப்பி விரிந்த, இப் 'பொன்விழா மலரை' நம் கலைக்கோயில் தந்த திரு. சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களின் பேற்றினை வாழ்த்தி, வெண்டாமரைச் செல்வியாம் கலைத்தேவியின் திருப்பாதங்களுக்கு உள்ளம் களி கூரச்சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

வணக்கம்.

மலராசிரியர்.

பாடசாலைப் பாடல்

ஆடுவோமே - புகழ் - பாடுவோமே
ஆனந்த பிரகாசம் பெருகிட வேண்டுமென்று (ஆடு)

சைவப்பிர காசவித்யா சாலை யெம்மன்னை — சால
கல்வியமுது தினம் ஊட்டும் நம்மன்னை
சைவந் தழைக்க எமைத் தாங்கு மன்னையே — இந்த
தாரணியில் உமக்கினை யாருமில்லையே (ஆடு)

ஆயிரத்தோடு தொள்ளாயிரத் தெட்டில் — நன்கு
ஆக்கி வைத்தார் ஸ்ரீமான் கந்தையாபிள்ளை
பார்க்க வெகு பண்ணமைதி தானுமுடையாய் — கலை
ஆக்கம் கருதிநாமே ஆனந்திப் போமே (ஆடு)

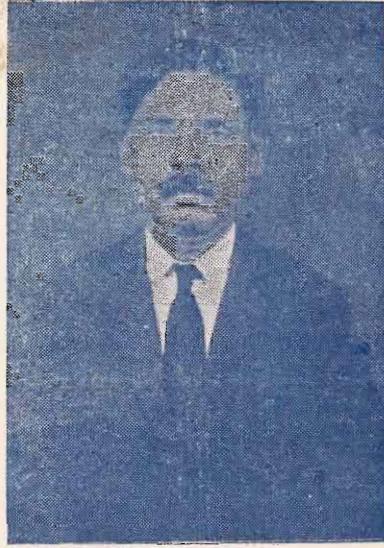
கொலைகளவு குருநிந்தை எல்லாம் விலக்கி — நாமும்
நல்லொழுக்கம் நன்னடத்தை நாளு மறவோம்
பண்ணுடனே பாடல்களும் பாடி மகிழ்வோம் — நாம்
நண்ணும் ஈசன் இணையடிகள் நாளு மறவோம் (ஆடு)

நவராத்திரி நல்விழாவும் நால்வர் பூசையும் — மிகத்
தவறாது செய்திடுவோம் சாருமன்போடு
உத்தமராம் ஆசிரியர் உத்தியோகரை — பூவில்
மெத்தவுமே ஆக்கி வைத்த மேலாம் அன்னையே (ஆடு)

பெற்றார் மாணவர்தின நல்விழாக்களைக் — காண
உற்றவித் தியாதிபதிகள் வித்தியா தரிசுகரும்
பற்றுடனே பார்த்துளையே பாரில் வாழ்த்தனே நாமும்
சற்றுமே தயங்கிடாமல் தலைவணங்கியே (ஆடு)

ஆசிரியர் மாணவரும் அன்பாம் பெற்றோரும் — இங்கு
மாசிலா முகாமையாளர் மற்றுமுள் னோரும்
ஈகரனே காக்கவென்று ஏத்திடுவோமே — நாம்
தேசுடனே வாழ்கவென்று செப்பிடுவோமே. (ஆடு)

திரு சி. கார்த்திகேயர் அவர்கள்.

சை. வி. வி சங்க;

பிரதம முகாமையாளர்

உயர் திரு. C. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்

பொன்விழா வைபவத்தில் நிகழ்த்திய

தலைவர் முன்னுரையின் ஒரு பகுதி;

பெரியார் சிறியார் யாவர்க்கும் எனது அன்பார்ந்த வணக்கம்.

“இன்பம் துன்பம் சுழல் சக்கரமே” என எண்ணிய கந்தையாப் பெரியார் வந்த கஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாது எடுத்த முயற்சி இகழ்ச்சியடையா வண்ணம் சைவ சமூகத்திற்கு நன்கு பயன்பட இப் பாடசாலையை நல்ல நிலையில் வைத்துப் பரகதியடைந்தார். பூதவுடல் மறையினும் தொண்டரின் புகழுடல் நிற்கிறதே. அதை ஏற்றிப் போற்றுவோமாக.

அவரின் பிறசந்ததியாரும் அவ்வாறு செயலாற்றி நல் கோக்கத்துடன் சை. வி. வி. சங்கத்தில் ஒப்படைத்துள்ளனர். ஒப்படைத்த பாடசாலையை அரசினரின் கல்வித்திட்ட விதிக்கமைய எம் சங்கம் பரிபாலனம் செய்து வருகின்றது.

சிவமயம்

முளாய்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின்

பொன்விழா வாழ்த்து

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

(சைவாசிரிய கலாசாலை, திருநெல்வேலி)

சைவமுந் தமிழுந் தம்முளொன் ருய
செம்மையை உணர்ந்த சீரியோர் சிலரே,

அவருள்,

ஒருபெருங் குருசில் உயர்குணத் தோன்றல்
கந்தைய ஆசான் கண்ணியம் மிக்கோன்
முளாய் எனும்பதி முளைத்தசெஞ் ஞாயிறு
நாவலர் பெருமான் நாட்டிய நெறியில்
நடந்தினி தொழுகிய நற்றவத் தோனே;

அவன்றான்,

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக" என்னுஞ்
சான்றேன் உரைக்கொரு சான்றே யாகத்
தான்பிறந் திட்ட தனிப்பெரும் பதியிற்
சைவப்பிர காச வித்தியா சாலை
என்பதோர் கோயில் எடுத்தனன் மாதோ;

அதுதான்,

முக்கணன் உதவிய முருகன் கோயிலும்
விக்கின வினாயக விமலன் கோயிலும்
தக்க இருவிழி தாமே யாக
முன்ற வதுவிழி முகிழ்த்ததா மென்னத்
தன்னொளி பரப்பித் தழைத்தினி தோங்கி
மன்னும் அகிருள் மாய்ந்தொழிந் தேக
என்னெழுத் தாதியாம் எழிற்கலா கிரணம்
பண்ணுறுத் தெங்கும் பரப்பிய தாக
எத்தனை மைந்தர்! எத்தனை மகளிர்!
இத்தரை விளக்காய் இலங்கினர், அதனால்,
ஐப்பதிற் றியாண்டாம் அகவையின் எல்லையில்
இளையரும் முதியரும் யாவருங் கூடிப்
போற்றுகம் வம்மின்! பொருளுரை பேசி
வாழ்த்துகம் வம்மின்! வழிவழி சிறந்து
தெய்வதத் தமிழும் சிவம்வளர் சைவமும்
தந்தைதாய் ஆசித் தழைக்குக எனவே,

பொன்விழா வாழ்த்துக்கள்

*****

பழைய மாணவர் பண்டிதர், அ. ஆறுமுகம் அவர்கள்

(மெய்கண்டான் பாடசாலை, பண்ணாகம்)

ஆசிரிய விருத்தம்

1. மானம் வாழ்விற் பெரிதென்று மதிக்கும் மக்கள் வாழும்பிடம்
தேனும் பாலும் போலினிய செம்மைத் தமிழின் நிலைக்களமாம்
வானம் பார்க்கும் யாழ்ப்பாண மண்ணிற் சிறந்த மூளாயுர்
ஞானம் தானம் தவநெறியை நாடுஞ் சான்றோர் உறுபதியே
2. அந்தப் பதியி லுதித்தோராய் அமிழ்தத் தமிழும் சிவநெறியும்
தந்த மிரண்டு கண்களெனத் தாங்கும் ஆசான் கந்தையா
எந்தம் இனிய குரவரென ஏத்தும் பெருமைச் சிவபாத
சுந்த ரத்தர் அடிச்சுவட்டைத் தொடர்ந்தன் னாரின் சொற்படியே.
3. சைவம் விளங்கத் தமிழ்விளங்கச் சான்றோர் கூட்டம் மிகுந்துலகம்
உய்ய மனித குலத்தினறம் ஒழுக்கம் பண்பா டிவையுயர்ந்து
பெய்யும் மழையும் பிழையாது பெய்ய வேண்டும் பெருநினைவால்
மெய்யர் செய்தற் கரியசெயல் மேவி யழியாப் புகழ்பெற்றார்.
4. யாயு முடம்பின் பசிநோய்க்கு மருந்தா முணவு வழங்கலினும்
தோயும் பிறவி பலவெடுத்தும் தொலையா ஆன்ம மலநோய்க்கு
ஆயும் மருந்தா மறிவளிக்கும் அதுவே சிறந்த அறமென்று
தூய சைவப் பிரகாச வித்தியா சாலை தொடக்கினார்.
5. பயிலும் தமிழைச் சைவத்தைப் பரிபாலிக்க இதனைப்போல்
முயலுங் கல்வித் தாபனங்கள் முன்னாள் இந்தச் சூழலிலே
அயலில் இல்லை ஆசிரியர்க் கான வகுப்பி லீங்கிருந்து
பயிலும் பேறு பெற்றவர்கள் பல்லோர் இந்தப் பகுதியிலே.
6. ஓங்கி யுயர்ந்த மேனிலைபோய் ஒருபதி னெட்டாண் டாகப்பின்
வாங்கி யடங்கிக் கிடக்குநிலை மாறி முன்னை நிலைக்குயரத்
தாங்கும் முகாமை யாளருடன் தலைமை உதவி யாசிரியர்
நாங்கள் யாவ ருங்கூடி நல்ல மனத்தோ டுழைப்போமே.
7. ஐம்ப தாண்டு நிறைவெய்து மதனா லெங்கள் கலைக்கழகம்
நம்ப னாருளாற் பொன்விழா நலமாய் நடத்தப் பெற்றதுவே
உம்பர் நின்று கந்தைய ருடனாய்க் கூடி யிதற்குழைத்தார்
தெம்பு கூறி வாழ்த்துகின்றார் சேவிப் போம்நாம் யாவருமே.
8. எங்க ளினிய கலைக்கழகம் இன்னும் சிறந்து வைவிழா
பொங்கும் மணிநூற் றுண்டுவிழா பொலியப் பூண்டு மாணவர்கள்
எங்கும் வாழும் நல்லவர்கள் இயைந்த மனேச்சர் ஆசிரியர்
தங்கும் யாவ ரும்போற்றிச் சார்ந்தெந் நாளும் வாழியவே.

வடபகுதி வித்தியாதிகாரி

திரு. சி. உ. சோமசேகரம் M. A. Dip. Ed. அவர்கள்

அனுப்பிய

சிந்தன உரைகள்

மூளாய் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைப் பொன்விழாச் செயலாளர்கள் தங்கள் மலருக்குச் சில சிந்தனைகள் அனுப்புமாறு வேண்டிக் கொண்டனர். அதற்காக நன்றி கூறுகின்றேன்.

இப்பாடசாலை ஸ்தாபிக்க நேர்ந்த சந்தர்ப்பத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் சில ஆண்டுகளாகக் கவனித்து வருகின்றேன். இப்பாடசாலையில் இங்கு வசிப்போர் இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளாகப் படித்திருப்பார்கள். தற்போது இக்கிராமம் இருக்கும் முன்னேற்ற நிலையும் இப்பொன் விழாவிற்கு இலங்கையின் பல பல பாகங்களிலிருந்து வரும் ஆதரவும் இப்பாடசாலையின் சேவைக்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

சைவ சமயம் குன்றிய காலத்திலே சமயக் கல்விக்கு ஓர் சிறந்த மதிப்பு இருந்தது சைவப் பாடசாலையில்தான் ஊர் பாழாகும் என்று பெரியார்கள் கருதினார்கள். தமக்கென வாழாது பிறருக்காகவே வாழ்ந்த ஓர் பெரியார் இத்தேவையை இங்கு பூர்த்தி செய்தார் இப்பொழுது காலம் மாறிவிட்டது. அறிவைமட்டும் வளர்க்கும் கல்வி போதியதன்று;

எனத் தற்போது உணர்கின்றேன். இவ்விதக் கல்வியால் உடற்றொழில் செய்வதில் நாட்டம் குறைந்து வருகின்றது. இதுவே எங்கள் யுவர்களுள் தொழிலின்மை பரவ ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இதை அறிந்து போலும் இவ்விழா நிர்வாகிகள் குடும்பத் தொழில் பழகுவதற்கு வேண்டிய கூடத்தை அமைப்பதற்கு முன்வந்துள்ளனர் இது பெண்களுக்கு அதிக உடயோகமாக இருக்கும் குடும்ப வாழ்க்கைக்கு ஆண்களின் ஒத்துழைப்பும் அவசியம் அவர்களும் தொழில்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்வியைத் தேடவேண்டும், தேடுவார்கள். ஆதாரத் தொழில்களை நிர்மாணித்து அதை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளை அளித்து நமது சமூகம் தனது எதிர்கால வாழ்க்கைத் தேவைகளை அடைவதற்கு பெற்றோர்களும் பெரியார்களும் முன் வருவார்களாக. இதை நான் இக்கிராம மக்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் ஆர்ந்த சிந்தனைக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். எல்லாம் வல்ல ஈசுவரன் எல்லோருக்கும் சிறந்த வழிகளைக் காட்டி அருள் புரிவாராக. அவன் வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈபவன் அல்லவா?

எங்கள் தொகுதிப் பாராளுமன்ற மாஜிப் பிரதிநிதியான
திரு. க. கனகரத்தினம் அவர்கள் அனுப்பிய

ஆ சி ச் செ ய்தி

*****

மனித சமூகத்தின் பொது நன்மைக்காகப் பாடுபட்டுழைத்த பெருமக்கள் வாழ்ந்த பழைய காலத்தின் நிலையையும், தமது இலட்சியங்களை அடைவதற்கு அவர்களால் கையாளப்பட்ட முறைகளையும், அவர்களது சீவிய சரித்திரங்களையும் உன்னுந்தோறும், உன்னுந்தோறும் ஒருவர்க்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகிறது. சமூக முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் ஒரு புறமும், சனங்கள் ஒருபுறமுமாகப் போட்டியிட்டு வேண்டிய இடங்களில் வேண்டிய ஸ்தாபனங்களை அமைத்து உதவும் இக்காலத்திலே பழையகாலப் பெருமக்களது மகிமையை அளந்து அறிதல் கஷ்டமாகவிருக்கும் பிறதேச மக்களின் தொடர்பை இலேசாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் ஆதலாலும், கல்வி முறை, விஞ்ஞானம் முதலியவற்றில் சிறந்த முன்னேற்ற முண்டாயிருத்தலாலும், இக்காலத்திலே சமூகக் கலை முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றது. அதன் பயனாக "பிறருக்காக நான் சீவிக்கவேண்டும்" என்ற எண்ணம் பலருடைய இருதயங்களில் ஊறத் தொடங்கி விட்டது.

ஆனால் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் இருந்த நிலைமை வேறு. கல்விக் குறைவும்; பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்களும், பண்பாடுகளும், சிறிது சிறிதாகக் கைவிடப்பட்டமையும்; பிறநாட்டாராட்சியில் நாடு சென்றதும் ஆகிய இவை இவ் வேறுபாட்டிற்கு முக்கிய காரணங்களாகும். சமூக சேவை யென்பது அந்நாளில் அறியப்படாத தொன்றாகும். இப்படியான காலத்திற்குள் ஸ்ரீமான். சின்னத்தம்பிகந்தையா அவர்கள் "சைவமணம் வீசும் சூழலில், சைவ முறைப்படி தமிழையும், சமயத்தையும் நமது பிள்ளைகள் கற்கவேண்டும்" என்ற இலட்சியத்துடன் இப்பாடசாலையை

ஸ்தாபித்தார். அவர் சைவ குடும்பத்திற்கு பிறந்தவர். பாரம்பரிய சைவப் பழக்க வழக்கங்களிடையே வளர்க்கப்பட்டவர். ஆகவே அக்காலத்தில் நடமாடிய மேலைத்தேச நாகரிகம் முதிர்ந்தோரை அவர்தம் மதக் கொள்கைகளிலிருந்து மாற்றி தன்னிடத்திழுக்காது தடுப்பதற்காக, அவர்களுக்குச் சமயக் கல்வியூட்டவேண்டும் என்ற பெரிய நோக்கத்தோடும் அதே சமயத்தில் சிறுவர் சிறுமிகட்கும் தமிழையும் சமயத்தையும் போதிக்கும் நோக்கத்துடனும், இப்பாடசாலையை ஸ்தாபித்தார். அக்காலத்திலே யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் இந்நோக்கத்துடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் மிகச்சில, அவற்றுள் இப்பாடசாலையும் ஒன்றென பெருமகிழ்ச்சியோடு கூறுகின்றேன். தொடக்கத்தில் இக்கிராமத்திலுள்ள கோயில் வீதியில் சிறிதான முறையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலை இப்போது போதிய கட்டடங்களுடன் பொலிந்து, ஸ்தாபகரது விடாமுயற்சிக்குச் சான்று பகர்வதுடன், அவரது ஞாபகச் சின்னமாகவும் விளங்குகின்றது.

ஸ்ரீமான் கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் இப்பாடசாலையை ஸ்தாபித்ததோடமையாது மக்கட்கு வேறு வழிகளிலும் சேவைகள் புரிந்திருக்கின்றார். நம் சூழலில் ஐக்கிய நாணய சங்கத்தை உருவாக்க முன்னணியில் நின்றழைத்தார், இளஞ் சிறுவர்களையும் சிறுமிகளையும் கிராமக் குடிசைக் கைத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தும் நோக்கத்துடன் நெசவு சாலை ஒன்று திறந்து, அது செவ்வனே நடப்பதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகள் செய்பவருள் பிரதானமானவராக இருந்தார். பொதுமக்களின் நன்மைக்காக இவ்வகையான ஸ்தாபனங்களை ஆக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அரசாங்கமே சற்றும யோசியாத

திரு. K. கனகரத்தினம் அவர்கள்
எங்கள் தொகுதிப் பாராளுமன்ற
மாஜிப் பிரதிநிதி

அக்காலத்தில், இந்த ஸ்தாபனங்களை உருவாக்கிய ஒருவரின் தூரதிருஷ்டியான எண்ணமும், அரசாங்கத்தின் பொருளுதவியின்றியே பாடசாலையை நடாத்த முன்வந்தவரின் மனவீரமும், சலியா உழைப்பும் எவராலும் போற்றப்படவேண்டியனவாம்.

அவர் சமூகத்திற்குச் செய்துவந்த நேர்மையானதும் சுயநலமற்றதுமான சேவைக்காக நான் அவரை மிகவும் நேசித்ததுமன்றி அவரோடு மரியாதையாகவும் நடந்துகொண்டேன். அப்படிப்பட்ட ஒருவரை நான் மனமாரப் பாராட்டுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பமளித்தமைக்கு இக்கொண்டாட்டச் செயலாளர்க்கு நான் கடமைப்பட்டவனாவேன்.

தாம் அதிகம் பொருளில்லாதவராக இருந்த போதிலும் அரசாங்கப் பண உதவி

யின்றியே தமது செலவில் இக்கலாசாலையை பல வருடங்கட்கு அவர் நடந்தினார். இதி லிருந்து தமிழ்ப் பாஷையிலும் சைவசமயத் திலும் எவ்வளவு பற்றுடையவரென்பது வெள்ளிடை மலையெனக் காணக் கிடக்கின்றது, இப்பாடசாலையில் பயிலும் மாணவர் எல்லோருக்கும் எக்காலத்திலும் அவர் ஓர் கலங்கரை வெளிச்சம் போன்றவர். அவரது சீரிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றி, வருங்காலச் சந்ததிகளின் நன்மைக்காக அவர் எவ்வளவு பாடுபட்டு உழைத்தாரோ அவ்வளவுக்குத் தமது சீவியத்தையும் முதலில் பண்படுத்தி, தம்மையும் பிறருக்காக உழைப்பதற்கு ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று இப்பாடசாலைப் பிள்ளைகளை நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி

திரு அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள்

அனுப்பிய செய்தி

மூளாய் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை சென்ற ஐப்பது ஆண்டுகளாக ஆற்றிவரும் அளப்பரும் சேவையைப்பற்றியும் அக்கலாசாலையை ஸ்தாபித்து தமது அரிய உழைப்பினாலும் தியாகத்தினாலும் இந்நிலைக்குக் கொண்டுவரக் காரண புருஷராக இருந்த திரு சின்னத்தம்பி கந்தையா அவர்களின் வள்ளன்மை பற்றியும் சில வார்த்தைகள் எழுதும் வாய்ப்பை எனக்களித்த பொன்விழா நிர்வாகிகளுக்கு என் நன்றியை ஆரம்பத்திலேயே செலுத்த அவாவுகின்றேன்.

நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அந்நிய ஆதிக்கத்தில் வளமிழந்து நலிவுற்று நின்ற நம் தாய் மொழியையும் சைவ மார்க்கத்தையும் புத்துயிர் பெறச்செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஆறுமுக நாவலர் அவர்களால் ஆரம்பத்தில் எழுப்பப்பட்டது. இப்படியான முயற்சிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் உதவி ஒரு சிறிதும் கிடைக்காத காலமது நாவலர் காட்டிய நன்னெறியில் தன்னலமற்ற சேவை புரிய முன்வந்த சில தியாகிகளின் உழைப்பினால் சைவமும் தமிழும் மீண்டும் தலையெடுக்கத் தொடங்கின. இந்த மரபில் தமது சொந்தப் பொருளையும் நேரத்தையும் செலவிட்டு மூளாய் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையை நிறுவி பல

ஆண்டுகளாக நிர்வகித்து வந்த பெரியார் சின்னத்தம்பி கந்தையா அவர்களுடைய வாழ்க்கை வருங்கால சந்ததியினருக்கெல்லாம் சேவை பார்க்கத்தைக் காட்டும் கலங்கரை விளக்கமாக நின்று நிலவும்.

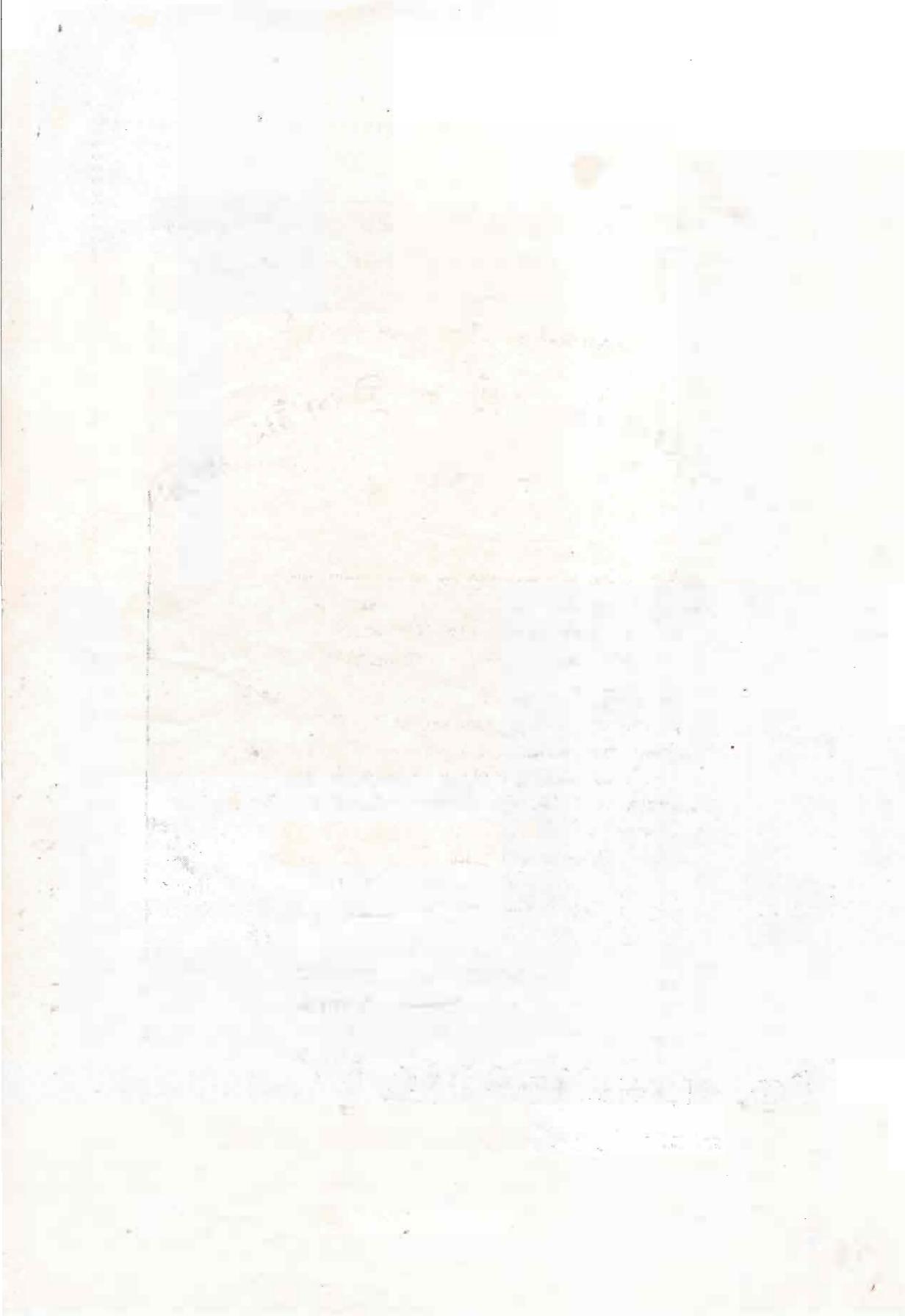
திரு கந்தையா அவர்கள் தமிழறிவையும் சைவ நெறியையும் வளர்ப்பதோடு தின்றவரல்ல. ஏழை மக்களின் பொருளாதார நல்வாழ்வுக்கு உறுதுணையாக ஐக்கிய நாணய சங்கமொன்றையும், நெசவு நிலைய மொன்றையும் ஆரம்பித்த பெருமையில் பெரும் பங்கு அவருக்கே உண்டு. இந்தத் பெரியாரின் அழியா நினைவுச் சின்னமாக விளங்கும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை சென்ற ஐப்பது ஆண்டுகளில் அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியும், மூளாயிலும் அயலூர்களிலும் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களின் ஆக்கத்திற்கு ஆற்றிய சேவையும் போற்றற்குரியன.

தமிழ் மொழிக்கு மீண்டும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கும் இந்நேரத்தில் தமிழையும் சைவத்தையும் காக்கும் கோட்டையாக, இவ்வித்தியாசாலை நின்று பணி புரிய, ஸ்தாபகரை ஊக்கிய சக்தியும், ஆண்டவன் அருளும் என்னும் கிடைக்குமென்பது உறுதி.

திரு. அ. அய்யாசாமிநாதன் B. A. அவர்கள்

எங்கள் தொகுதிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி

சைவவித்தியா விருத்திச் சங்க முகாமையாளர்
திரு. C. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
அனுப்பிய
அன்பின் செய்தி!

★தெய்வமே கதி -- தினமே துதி★
— ஓம் —

ஐந்து கல்லால் அமைந்ததே ஒரு கோட்டை
ஐயமில் உள்வெறும் புழு மலக் கூட்டை
நிலையென வளர்ப்பதே நம் சேட்டை
நிலையாகும் தெய்வத்தைப் பணிவதற்கே.

பிறப்பு இறப்பு வாழ்வு தாழ்வு இன்பம் துன்பம்
மாய உலகினிற் கண்காட்சி தேறி
அவையவை வந்தால் அழுங்காது விம்மாது இவை
யிவை யென்றுணர்தல் மெய்யுணர்ச்சி
அவ்வுணர்ச்சி பொங்கி மொழிவழியால் விளக்கு
வது கல்விப் பயிற்சி
அதை மதபோத சித்துபல பெற ஆட்டிவளர்ப்பு
பது ஆசிரியரின் கடமையாட்சி
கல்வி சுற்றவழி நற்பண்புடன் ஒழுகி நடத்தல்
மரணுக்கரின் மீட்சி.

குது பொருமை பொய் கோப மில்லாமல்
சோர முலோபந் துன்மார்க்கங் கல்லாமல்
வேத நெறியை விலக்கி நில்லாமல்

* அறம் பத்தும் பூண்டு ஒழுகு வாரேல்
இல்லறம் துறவறம் தானே.

* அறப்பத்து:— 1. மெய்மை, 2. பொறையுடமை, 3. மேன்மை, 4. தவம், 5. அடக்கம், 6. செய்மை, 7. ஒன்றின்மை, 8. துறவுடமை, 9. நன்மை, 10. திறப்பாவிதம்.

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை அதிபர்

திரு. க. கந்தையா (B. A. LOND.) அவர்கள்

எழுதுவது

*****

“தொட்டனைத்தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு”

‘கல்வியாவது கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல்’

என்பது நாவலர் வாக்கு

இக்கல்வி நித்தியமானது. கொடுப்பினும் கொள்ளினும் குறை
வுறாதது. வாழ்வாங்கு வாழ வழி காட்டுவது. தன்னை அடைந்த
வரை உயர்வுறச் செய்வது. கற்றாங் கொழுசின் கடவுளை அணு
கச் செய்வது. இத்தகைய கல்வியை அளிக்கும் நிலையமே பாட
சாலையெனல் பொருத்தமுடைத்து.

இச்சீரிய பண்புகள் ஒருங்கமைந்த இவ் வித்தியாசாலை,
சைவத்தையும் தமிழையும் ஐம்பது ஆண்டுகளாகப் பேணி
வளர்த்து வருவது கண்டு பெரு மகிழ்வெய்துகின்றேன்.

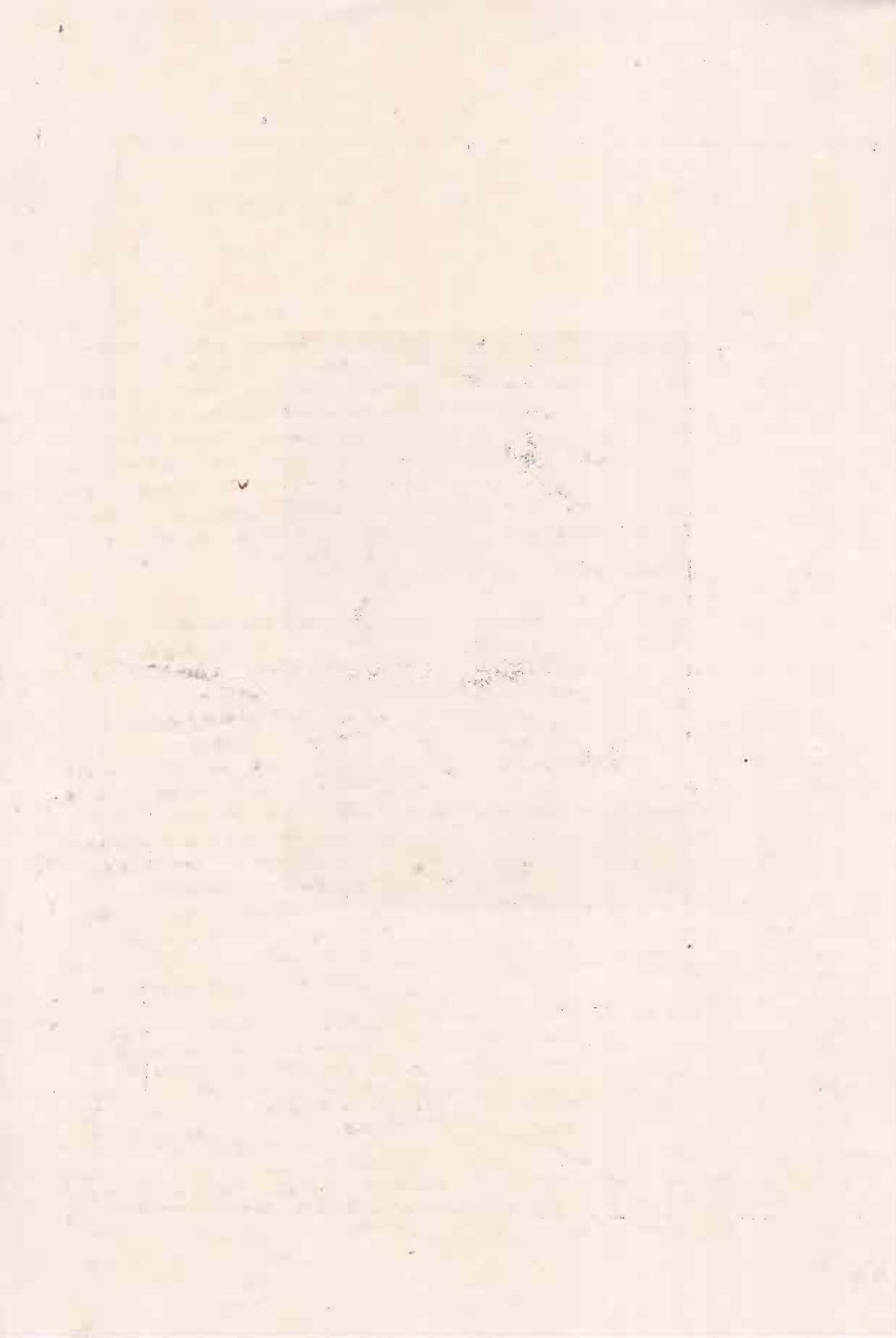
இப்பணி என்றென்றும் நிலைத்து நிற்க அருள் செய்யுமாறு
எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

வணக்கம்

திரு. க. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்
தற்போது உள்ள தலைமை ஆசிரியர்

தலைமையாசிரியர் அறிக்கை

சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்ப்பதே பெருநோக்காகக் கொண்டு இற்றைக்கு 50 ஆண்டுகளின் முன்னர் ஸ்ரீமான் சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற இப்பாடசாலை நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்து, ஓர் உயர்தர சிரேஷ்ட பாடசாலையாய் வலிகாமம் மேற்குப் பகுதியின் நாப்பண் குன்றின் தீபமெனப் பிரகாசித்து வந்தது.

இலங்கை அரசினர் 1946-ல் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்ததும், உத்தியோக மொழியாகிய ஆங்கிலத்தைக் கற்கும் மோகங்கொண்ட பெற்றூர் தங்களின்னைக் கை 3-ம் வகுப்பிலிருந்தே ஆங்கில பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பத் தொடங்குவாராயினர். ஆயினும் ஆசிரியர்களது அயரா முயற்சியினாலும், பிரயத்தனங்களினாலும் தற்பொழுது இவ்வித்தியாசாலை கனிஷ்ட உயர்தர பாடசாலையாக நிலவி வருகிறது.

இவ்வித்தியாசாலை ஸ்தாபகர் இப்பகுதிக்குச் செய்த அளப்பருஞ் சேவையைப் போற்றாமலிருக்க முடியாது. இன்னும் இத்துணைக்காலமும் மனமார்ந்த சேவை செய்த ஆசிரியர் அனைவர்க்கும் எமது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இப்பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராக 1.9.56-ல் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தால் யான் நியமிக்கப்பட்டபொழுது ஆறு ஆசிரியர்கள் இங்கு கற்பித்தனர். சுயபாஷைகளே அரசாங்க பாஷைகளாக நிலவத் தொடங்கியமையாலும், பாடத்திட்டங்கள் ஆங்கில வித்தியாசாலைக்கும் தமிழ் வித்தியாசாலைக்கும் ஒரே விதமாக அமைந்தமையாலும், இங்

குள்ள ஆசிரியர்கள் பெரு முயற்சி செய்து “தங்கள் பிள்ளைகளை ஆங்கில வித்தியாசாலைக்கு அனுப்புவதால் விசேஷ பலன்களெதுவுமின்றெனவும், சைவப் பிள்ளைகள் சைவ வித்தியாசாலைகளிலேயே கற்றல் சிறந்ததெனவும்” பெற்றோரின் மனதிற் பதியச் செய்தனர். இதன் பெறுபேராக 5-ம் வகுப்பு முடிந்ததும் ஆங்கிலக் கல்லூரிக்கு அனுப்பும் வழக்கம் குறைந்து வருகின்றது. வரவுச் சராசரி படிப்படியாகக் கூடிக்கொண்டு வருகின்றது.

தற்போது இவ்வித்தியாசாலையில் 256 மாணவர்கள் கல்விகற்று வருகின்றனர். எட்டு ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கின்றனர். இவர்களில் பலர் விசேட தகைமை களுடையோராயுமிருக்கின்றனர். இங்கு தேவாரப் பண்முறைகளும், சமய பாடமும் பிரதானமாகக் கவனிக்கப்படுகின்றன. இவ்வித்தியாசாலை மாணவர் அயற்கிராமங்களில் நடைபெறும் தேவாரப் பண்முறைப் போட்டிகளிற் பங்குபற்றி விசேட பரிசில்களும் பாராட்டுகளும் பெற்று வருகின்றனர். வித்தியா பகுதியினராலும், சுகாதாரப் பகுதி, ஐக்கியப் பகுதியினராலும் நடாத்தப்படும் எல்லாப் போட்டிகளிலும் மாணவர் பங்குபற்றிப் பரிசில்கள் பெற்று வருகின்றனர்.

இவ்வித்தியாசாலையில் கூடியவீதமான மாணவர் பெண்களாக இருப்பதனால், அவர்கள் வாழ்க்கையில் பயனடையுமாறு வீட்டுப்பணிப் பாடத்தை செய்கை முறையிற் கற்பிப்பதற்கு இப்பொன் விழா ரூபகார்த்தமாக ஓர் வீட்டுப்பணிச் சாலையை, இக்கிராமப் பிராபகாரிகளின் பேருதவியுடன் அமைத்திருக்கின்றோம். இன்னும் இதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களைத் தரும் சிலர்கள் உதவுவார்களாக.

இங்கு மேல்வகுப்புகளில் கற்கும் மாணவர்களில் திறமையும் விவேகமுமுடையோர் ஆங்கிலக் கல்லூரிகளால் பிரவேசப் பரீட்சை மூலம் தெரிந்தெடுக்கப்பட, ஏனையோர் இங்கு கற்கின்றனர். இவர்களுக்கு தற்கால நிலைமைக் கேற்ப நெசவு, பன்னவேலை முதலிய தொழிற் கல்வியூட்டல் அவசியம். இதற்கு இன்றியமையாத நெசவுசாலை முதலியவற்றை அமைப்பதற்குப் பெற்றோரும், பெரியோரும் ஈடுபட்டு உதவியளிப்பார்களாக.

எங்கள் பாடசாலையில் சமய குரவர்கள் ‘நால்வரது குருபூசைகள்’ ஆண்டுதோறும் நடாத்தப்பெற்று வருகின்றன. இவற்றை ஆசிரியர்களாகிய நாமும் மாணவரும் சேர்ந்து எம்மால் இயன்ற அளவிலேயே நடாத்துகின்றோம். நம் கலைத் தெய்வமாகிய சரஸ்வதி தேவிக்கு ‘நவராத்திரிப் பூசைகள்’ சிறப்பாக நடாத்தப்படுவதால் இதனையும் சிறப்புற நடாத்த எம்மால் முடியவில்லை’ ஆதலின் இக்கிராமத்திலுள்ள தரும சீலர்களில் சமயப் பணி புரிய விரும்பிய நால்வர் முன்வந்து இவற்றைப் பொறுப்பேற்று நடாத்தும்படி வேண்டுகின்றோம்.

1959-ம் ஆண்டு தொடக்கமாக எங்கள் பாடசாலையில் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திர வகுப்பு வைத்து நடாத்தத் தீர்மானித்துள்ளோம். பெற்றோர்களாகிய தாங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஷி வகுப்பிற் கற்பதற்கு அனுப்பி உதவி செய்யுமாறு தயவாக வேண்டுகின்றோம். பாடசாலை வளர்ச்சிக்காகத் தாங்கள் செய்யும் தொண்டுகளுள் இதுவே சிறந்ததாகும்.

இப்பாடசாலை வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்து உதவி செய்த உடனாசிரியர்கள் யாவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன் தம்பிள்ளைகளை அனுப்பிஎம்பாடசாலையை மேலோங்கச் செய்யும் பெற்றோர்களுக்கும் எனது அன்பின் வணக்கம் உரித்தாகுக. இதுகாறும் இவ் வித்தியாசாலை கலைத் தெய்வத்தின் அருளால் சைவமும் தமிழும் தழைக்கத் தொண்டாற்றியது போல் மேன்மேலும் வளர்ச்சியுறத் திருவருள் பாலிக்குமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை வழித்துவோமாக.

க. வேலுப்பங்கா

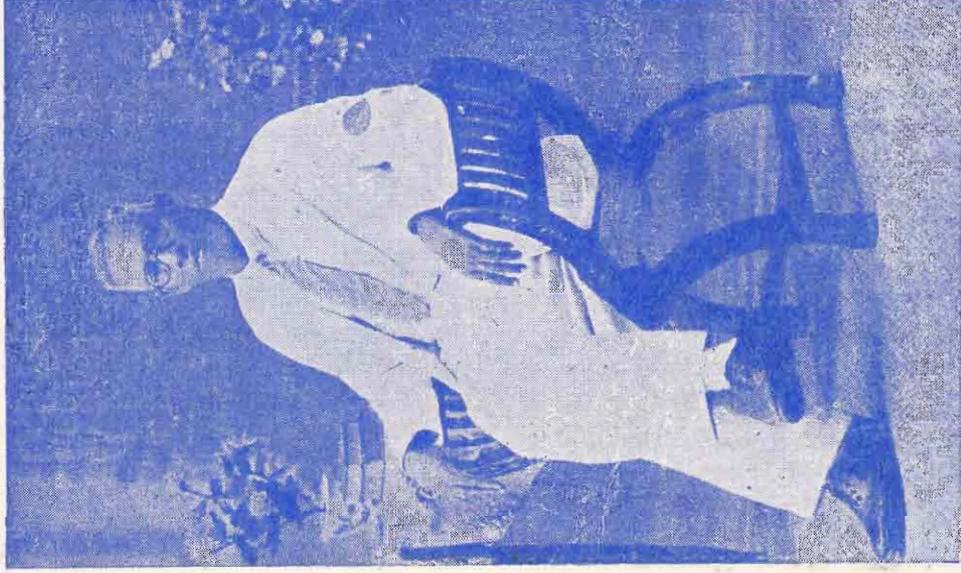
தலைமை ஆசிரியர்

5-10-58

பாடசாலை உரிமையாளர்

திருமதி. மு. அப்பச்சிபிள்ளை அவர்கள்
முகாமையாளர்
1955 - 1956

திரு. மு. அப்பச்சிபிள்ளை அவர்கள்
முகாமையாளர்
1953 - 1954

THE [illegible] OF [illegible]

[illegible text]

[illegible text]

பாடசாலை வரலாறு

(1908—1958)

திரு. ச. இராமலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்கள்

(மூ. சை. பி. வி. சாலை)

“தேசமும் பாஷையும் தேர்ச்சி பெற்றோங்கச்
சாதியுஞ் சமயமும் சரிவர வுயர
ஈசனை முன்னிட் டியற்றினன் காணநும்
தாசனாய் நிலவிய தகைமை பெரிதே”

திரு. வி. சிவபாக்கியநாதபிள்ளை

இற்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளின் முன்னர் சகல செல்வங்களும் நிரம்பிய மூளாய்ப்பதியினில் ஸ்ரீமான் சி. கந்தையா அவர்கள் ஒரு சிறந்த கல்விமானாகவும் சமயாபிமானியாகவும், விளங்கினர் அவர் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் ‘எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்’ என்றபடி உத்தமத் தொழிலாம் ஆசிரியத் தொழிலை ஏற்று மாசிலா வாழ்வு மகிழ்

வுடன் ஆற்றிக் காசினியோர்க் கொரு கண்ணெனத் திகழ்ந்தார்.

இவ்வாறு அவர் தன் சீரிய ஒழுக்கங்களினாலும் சிறந்த குணங்களினாலும் சிறந்து விளங்கியதோடு தேய்வ பக்தியும் உடையவராய்க் காணப்பட்டார். மூளாயில் எழுந்தருளியிருக்கும் சித்தினாயகப் பெருமானை அல்லும் பகலும் அனவரதமும் இடைவிடாது வணங்கி வந்தார்.

“நெற்றியில் நீறு நோக்களன் கண்டிகை
பற்றிய செபமாம் பஞ்சாக் கரமும்
முற்றிய பக்தியும் முறைபெறக் கொண்டனன்
மற்றினிச் சொல்வதென் மகிபனின் மாண்பை”

திரு. வி. சிவபாக்கியநாதபிள்ளை

ஆரம்பம்

இளர்மூவாயில் சைவப் பிள்ளைகள் கற்பதற்கு ஒரு சைவப் பாடசாலை இல்லையே’ என்று மனம் வருந்தி, அதற்குத் திருவருள் கூட்டுமாறு தெய்வத்தை

வணங்கி வருவாராயினர். சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி அதிபர் திரு. ச. சிவபாதசுந்தரம் B. A. அவர்களோடு பாடசாலைகட்டும் விஷயமாகப் பன்முறை கலந்துரையாடினார். பின்னர் இருவரும் பாடசாலையைத் தொடங்கத் தீர்மானித்து

முளாயில் அக்காலத்திருந்த சில பெரியார்களோடு கலந்தாலோசித்து ஒரு சப முகூர்த்த வேளையில் சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் பாடசாலை யை ஆரம்பித்தனர். ஆறுமாத காலம் வரையில் ஆலய மடத்திலும், பூசகர் இல்லத்திலும் வகுப்புகள் நடாத்தப் பெற்று வந்தன.

பாடசாலைக் கட்டிடம்

இவ்வாறு வகுப்புகள் நடந்துவரும் பொழுதே கிராமத்திலுள்ள அன்பர்கள் பலர் பாடசாலைக் கட்டிடத்திற்குப் பணம் உதவ முன்வந்தார்கள், அப்பொழுது கொழும்பில் பிரபல புரேக்கராக இருந்த தொல்புரம் வைரமுத்து மகன் 'வேலுப்பிள்ளை' அவர்கள் கட்டிடத்திற்குரிய ஒரு பகுதி நிலத்தை நன்கொடையாகக் கொடுத்தார். இவ்வாறு வந்த நன்கொடைகளை மனச் சந்தோஷத்துடன் ஏற்று, அணித்தாகவுள்ள தனது நிலத்தையும் சேர்த்து தற்காலிகமாக (மரத்தூண்கள் நாட்டி கிடுகிடுவல் வேய்ந்து) கட்டிடம் ஒன்று கட்டி ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறு முகநாவலர் அவர்கள் தமது ஸ்தாபனங்கள் யாவற்றிற்கும் 'சைவப்பிரகாச' எனப் பெயரிட்டது போன்று அவர் வழிநின்று ஸ்ரீமான் சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களும், இப்பாடசாலைக்கு "சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை" என்றே நாமஞ் சூட்டினார். மாவிட்டபுரம் திரு. தம்பு ஆசிரியர் அவர்களே முதன்முதல் ஆசிரியராகவும் தலைமையாசிரியராகவும் கடமையாற்றி வந்தார். காலஞ்சென்ற சைவப்பெரியார் திரு. ச. சிவபாதசுந்தரம் B.A. அவர்கள் முதல் முகாமையாளராக நியமிக்கப்பெற்றார். அவர் கல்லூரி நேரத்தவிர்ந்த எஞ்சிய நேரத்தை இப்பாடசாலை வளர்ச்சிக்காகவே செலவழித்து வந்தார். இப்பாடசாலை மேலோங்கு வதில் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்து பாடுபட்டும், வேண்டிய புத்திமதிகள் கூறியும் வந்தார்.

அரசினர் நன்கொடையும்

ஆசிரியர் சம்பளமும்

1908-ல் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற இப்பாடசாலை 1913-ம் ஆண்டு வரையும் அரசினர் நன்கொடை பெறாது நடைபெற்று வந்தது. அந்த ஐந்து வருஷ காலமும் ஸ்ரீமான் சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களே பாடசாலை வளர்ச்சியில் ஏற்படும் செலவுகளுக்கும், ஆசிரியர் சம்பளத்திற்கும் உதவவேண்டியிருந்தது. இதுவரை முகாமையாளராக இருந்த திரு. ச. சிவபாதசுந்தரம் B. A. அவர்கள் விலகிக்கொள்ள திரு. சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களே முகாமையாளராகக் கடமையாற்றி வருவாராயினர். (இதன்பின் திரு. சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் உரிமையாளரும் மனேச்சரும் என்றே குறிப்பிடப்படுவர்) அக்காலத்தில் வருடாந்தப் பரீட்சையில் எத்தனை பேர் சித்தியெய்துகிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடியே அரசினர் நன்கொடை வளங்கி வந்தார்கள். வகுப்புகளுக்குத் தகுந்தபடி ஆசிரியர்களை நியமிப்பதோடு நிலலாது மேலதிகமான ஆசிரியர்களை ஏற்படுத்தியிருந்தமையாலும், ஆங்கிலம், சங்கீதம், நெசவு முதலிய பாடங்கள் படிப்பிக்கப்பட்டு வந்தமையாலும், அவற்றைப் பிரத்தியேகமான ஆசிரியர்கள் படிப்பித்து வந்தமையாலும், அரசினர் கொடுக்கும் நன்கொடையிலும் பார்க்கக் கூடிய பணத்தை மனேச்சர் அவர்கள் தம் கையாலேயே கொடுக்க நேரிட்டு வந்தது. இருந்தும் எவ்வளவோ கஷ்டங்களைத் தலைமேற்கொண்டு திறம்பெற நடத்தி வந்தார்.

பாடசாலையின் வளர்ச்சியிலே கண்ணாகவும், மாணவர்களின் தேர்ச்சியிலே கருத்தாகவும் இருந்த 'மனேச்சர்' அவர்கள் அவ்வப்போது எங்கெங்கு திறமையான பயிற்றப்பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருந்தார்களோ அவர்களுையே தேடி எங்கள் பாட

திரு. வி. சிவபாக்கியநாதரிள்ளை

அவர்கள்

தலைமை ஆசிரியர்

1924—1929—1932—1934

கற்பிக்கச் செய்துவந்தார்கள். பண்டிதர் வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்கள் இங்கு 1918ம் ஆண்டில் படிப்பித்திருக்கிறார். ஒரே காலத்தில் திரு ஆ. தம்பு, திரு வீ. சிவபாக்யநாதபிள்ளை; திரு.வி. கணபதிப்பிள்ளை திரு வி. கதிர்காமு இவர்கள் இங்கு படிப்பித்து வந்திருக்கிறார்களாயின் அப்போது கற்பிக்கப்பட்ட கல்வியின் நிலை எத்தரமுடையதாக இருந்திருக்கவேண்டுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

புதிய கட்டிடமும்

திரு. வீ. சிவபாக்கியநாதபிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள் வருகையும்.

இவ்வாறு ஆரம்பத்தில் 35 பிள்ளைகளுடனும் ஒரு ஆசிரியருடனும் தொடங்கப்பெற்ற இப்பாடசாலை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்பிறைச் சந்திரனைப்போன்று வளர்ந்து வந்தது. பிள்ளைகள் வரவரக்கூடிக்கொண்டு வந்தபடியால் கட்டிட விஸ்திரணம் போதாதிருந்தது. எனவே இப்போது இருந்துவரும் நிரந்தரமான வைரக்கற்கட்டிடத்திற்கு - என்றும் அழியாத ஸ்தாபனத்திற்கு அஸ்திவாரமிட்டுப் பணம்சேர்த்துவேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பெற்றன. 1922ம் 1923ம் ஆண்டுகளில் மனேச்சர் அவர்கள் மலாயா சென்று ஒரு தொகைப்பணம் சேகரித்து அத்துடன் தமது பணத்தையும் சேர்த்து கட்டிடவேலையை மும்முரமாக நடத்திவந்தார். அவ்வமயம், தொல்புரம் கிழக்கு திரு முருகேசு அவர்களின் புத்திரனும், கிளாக் ஆ. கிருஷ்ணர் அவர்கள் மருகனும் ஆகிய கனகசபை அவர்கள் பனையில் பிரபல ஓவசியராகக் கடமையாற்றி வந்திருக்கிறார். அவர் மூளாயில் திரு.சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் ஒரு சைவப்பாடசாலையை கட்டிவருகிறார் என்பதைக் கேள்வியுற்றதானும் அப்பாடசாலைக்கு உதவவேண்டுமென முன்வந்து கட்டிடத்திற்குத்தேவையான மரங்களைப் பனையிலிருந்து கொண்டுவந்து கொடுத்ததுவினார்.

இவ்வாறுபுதிகாக அமைக்கப்பெற்ற வைரக்கற்கட்டிடத்தில் 1924ம் ஆண்டில் வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பெற்றன. அத்தோடு பாடசாலையின் அதி உன்னத வளர்ச்சிக்கும் அடிகோலப்பட்டது. அக்காலத்திருந்த தலைமையாசிரியர்களுள் முதன்மையானவர் எனக் கணிக்கப்பெற்ற திரு. வீ. சிவபாக்கியநாதபிள்ளை தலைமையாசிரியராக நியமனம் பெற்றார். இதுவரைகாலமும் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றிய திரு. ஆ. தம்பு ஆசிரியர் அவர்கள் உதவியாசிரியராகப் பெற்றார். S. S. C. வகுப்பு, ஆசிரிய மாணவர் வகுப்புகள் தொடங்கப்பெற்றன. படிப்பை விட்டுத் தத்தம் சீவனத்திற்காய தொழில் முறையில் ஈடுபட்டிருந்த சிலரையும் அவர்கள் புத்திக்கூர்மையை அறிந்து அழைத்துக் கல்வி கற்பித்து வந்தார். அத்தோடு உணவு, உடை, பாடல் புல்தகங்கள் இவற்றிற்குக் கஷ்டமான பல பிள்ளைகளுக்கு அந்த வசதிகளையும் செய்து வைத்தார், அந்த உத்தமராம் திரு. வீ. சிவபாக்கியநாதபிள்ளை. அவர் காலத்தில் 420 பிள்ளைகளும் 15 ஆசிரியர்களும் இருந்தார்கள்.

மனேச்சரின் பிரிவு

1927-ம் ஆண்டில் மனேச்சர் அவர்கள் கதிர்காம யாத்திரைக்குச் சென்றார்கள். அங்கு கதிர்மலைக் கந்தனைக் கண்ணாரக் கண்டு மனமார வணங்கித்தாம் எடுத்த இந்த மானுட ஜென்மத்தின் பயனயத் தம் கிராம மக்களுக்கும் அவர்கள் சந்ததியாருக்கும் ஒரு பெரிய தொண்டைச் செய்து வைக்கத் துணைநின்ற திருவருளை வியந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு திரும்பி வந்தார். பின் சில நாட்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்து 11-9-27-ல் இப்பூதவுடலை நீத்துப் புகமுடம்பு எய்தினார். அப்போது அவருக்கு வயது ஐம்பதுதான். அந்த வயதில் ஒரு சாமானிய மனிதனால் சாதிக்க முடியாத ஒரு பெரிய கைங்கரியத்தைச் செய்து வைத்ததையிட்டு வியக்காதிருக்க முடியாது.

அவரின் பிரிவைத் தாங்க முடியாத வர்கள் அநேகர். அவர்களுள் அவரது நண்பனும் அவர் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியருமாயிருந்த திரு. வீ. சிவபாக்கியநாதபிள்ளை அவர்கள் பாடிய பாக்களிற் சில மேலே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இன்னும் உடன் ஆசிரியரும் ஆருயிர்த் தோழருமாகிய நவாலியூர், திரு. சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள் பாடிய பின்வரும் பாடலும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

“ முன்னாட்டு மூளாய் வளம்பதிச்
சைவமும் முத்தமிழும்
என்னாட்டினு முறச் சைவ
விதாலய மீண்டளித்த
பன்னாச் சிறப்புடைக் கந்தையவேளை
யுன் பங்கயத்தாள்
பொன் னாட்டுமம் பலத்தையா
புகுத்திப் புரக்குதியே.

தான் அமைத்த கலைக்கோயில் இன்று 50 வயதை அடைந்து பொன் விழாக்கொண்டாடுவதை எங்கள் மனேச்சர் அவர்கள் உம்பர் உலகில் நின்று கண்குளிரக் கண்டு களிப்பாரென நம்புகின்றோம்.

“ பொற்பூருஞ் சிவநூல்கள்
கிளந்துரைக்கு
நோன்புபல பரிவினோற்றேன்
கற்பூருஞ் சைவநெறி கடைப்பிடித்து
பொருமைமுதற் கயமைந்த்தோன்
அற்பூரு மடியவரை நனிபுரப்போள்
எளியவருக் கன்பின்றொதை
வற்பூரு மங்கிலமுஞ் செந்தமிழுஞ்
சித்தாந்த வளமுங் கற்றேன்”

திரு. மு. நல்லதம்ரி அவர்கள்
(சகிராக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பண்டிதர்)

**மனேஜர் மாற்றங்களும்
பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள்
வருகையும்**

மனேச்சர் அவர்கள் புகழுடம்பு எய்திய பின்னர் அவரது சகோதரர் திரு. சி. தம்பையர் அவர்களும், திரு. சி. நாகலிங்கம் அவர்களும் ஒருவர்பின் ஒரு

வராக முகாமையாளராய் இருந்து வந்தார்கள். திரு. மு. அப்பச்சிப்பிள்ளை அவர்களும் மலாயாலிலிருந்து லீவில் வரும் போது பாடசாலையின் வளர்ச்சியையே கவனித்து வந்தார்கள். இக்காலத்தில் தான் திரு. க. இரகுநாதன் அவர்களும் இப்பாடசாலையைத் தன் கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டார். திரு. வீ. சிவபாக்கியநாதபிள்ளை அவர்கள் இரண்டாவது முறையாக ஷே பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய பொழுது யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் வந்து கற்கத் தொடங்கினார்கள். சுதுமலை, நவாலி, சங்காளை, பண்ணாகம், வட்டுக்கோட்டை காரைநகர், புங்குடுதீவு முதலிய இடங்களிலிருந்து பிள்ளைகள் வந்து கற்றார்கள். அப்பொழுது S. S. C. வகுப்பில் 52 மாணவர்கள் படித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அப்பொழுது பாடசாலையின் நிலைதான் என்னே! 1934-ம் ஆண்டில் மறுபடியும் சிவபாக்கியநாதபிள்ளை விலகி, பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் தலைமையாசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அத்தோடு தொல்புரம் பிரபல வழக்கறிஞரும், சைவ சமயத்தில் அதிக பற்றுள்ளவரும், கிராம முன்னேற்றத்தில் அதிக சிரத்தை கொண்டுள்ளவருமாகிய திரு. ஆ. கி. நவரத்தினம் அவர்கள் மனேச்சராக நியமிக்கப்பெற்றார். 1953-ம் ஆண்டுவரையுள்ள 19 வருடகாலம் அவர் மனேச்சராக இருந்து இப்பாடசாலையைத் திறம்பட நடாத்திவந்தார். பண்டிதர் அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தபொழுதும் S. S. C. வரை வகுப்புகள் இருந்தன. பரீட்சைப் பெறுபேறுகளும், பாடசாலையின் தரமும், நற்பெயரும் சிறிதேனும் குன்றாது இருந்து கொண்டே வந்தது.

பாடசாலையும்

பண்டிதர் பொன்னம்பலம் பிள்ளையும்

இப்பாடசாலை ஆரம்பமாகிய காலம் தொடக்கம், இதன் வளர்ச்சியிலும், சமய விருத்தியிலும், சிரத்தை எடுத்து ஒரு

ஊன்று கோலாக நின்ற காலஞ் சென்ற சிவானுபூதிச் செல்வர் பண்டிதர் பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. அவர் ஒரு சைவப் பெரியாராய் நித்திய பிரமச்சாரியாய், திரிகாலமுழுணர்ந்த ஞானியாய் உத்தம வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தனர். அவர் பாடசாலைக்கு அடிக்கடி வருவார். ஆசிரியர்களுக்குப் புத்திமதி சொல்லுவார். பிள்ளைகளுக்கும் நற்பழக்கங்களைச் சொல்லி வருவார். அவர்களுக்குப் பென்சில், கற்கண்டு, விழாம் பழம், கொடுத்து வருவார். அமாவாசை, பூரணை, சூரன்போர், சிவராத் திரி, விளக்கீடு முதலாம் நன்நாட்களில் வந்து அவ்வத்தினங்களின் விசேடங்களையும், சமய போதனைகளையும் எடுத்துக் கூறி வருவார்.

இலவசக் கல்வியும்

எங்கள் பாடசாலையும்

1940-ம் ஆண்டு ஆனி மாதத்தில் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் B. O. L. படிப்புக்காகச் சென்னை பட்டினம் சென்றார். எனவே அப்போது முதல் உதவி ஆசிரியராக இருந்த திரு. சி. கார்த்திகேயர் அவர்கள் தலைமையாசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அவர் தலைமையாசிரியராக வந்த பின்னரும் S. S. C. வகுப்பும் இருந்து முன்போல் பாடசாலை நன்கு நடந்து வந்தது. 1946ம் ஆண்டில் இலவசக் கல்வியை அரசினர் ஆரம்பித்தனர். எங்கள் பாடசாலையிற் கற்கும் பிள்ளைகள் நடுத்தர உயர்தர குடும்பங்களின் பிள்ளைகளாக இருந்தபடியாலும், தங்கள் பிள்ளைகள் ஆங்கிலம் கற்கவேண்டும் என்னும் மோகங்கொண்டு இருந்தபடியாலும், அண்மையிலுள்ள விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் இலவசமாக ஆங்கிலக் கல்வி கற்கக் கூடியதாக இருந்தமையாலும் தங்கள் பிள்ளைகள் 5-ம் வகுப்புச் சித்தியெய்தியதும் விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு விடத் தொடங்கினார்கள். ஒருவர் செய்கையைப் பின்பற்றும் இயல்பு நம்மவரிடம்

இருந்து வருவதனால் ஒருவர் தன்பிள்ளையை ஆங்கிலம் கற்க விட்டால் ஏன் நம்முடைய பிள்ளையும் கற்கக்கூடாது என்னும் மனப்பான்மையோடு தன்பிள்ளையையும் ஆங்கிலம் கற்கவிடும் பெற்றார் நிரம்பிய கிராமம் நம் மூளாய்க் கிராமம். எனவே பாடசாலையில் பிள்ளைகள் குறையத் தொடங்கினர். ஆசிரியர்களும் ஒவ்வொருவராக நீக்கப் பெற்றார்கள். வகுப்புகள் S. S. C. யிலிருந்து J. S. C. ஆகி, பின் ஏழு, ஆறு, ஐந்து என ஐந்தாம் வகுப்புவரை குறைந்து விட்டது. 15 ஆசிரியர்கள் கற்பித்த காலம் போய் 4 ஆசிரியர்கள் மாத்திரம் கற்பிக்கும் பாடசாலையாக மாறியது. இவ்வாறு எங்கள் பாடசாலை கேது திசையில் கேது புத்தியில் நடந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றது. சுதந்திர நாட்டில் சுயபாஷையே சுபீட்சத்தைத் தரும் என்று அரசினரும் பிரஜைகளும் சுயபாஷையில் ஆர்வங் கொள்ளத் தொடங்கினர்.

சுயபாஷைக் கல்வி

1950-ம் ஆண்டு தொடக்கமாக ஆங்கிலக் கல்லூரிகளிலும் சுயபாஷையிலே பாடங்கள் கற்பிக்க அரசினர் சட்ட திட்டங்கள் வகுத்தார்கள். கல்லூரிகளில் வருஷா வருஷம் 5-ம் வகுப்பிலிருந்து J. S. C. வரையும் சுயபாஷையிலே கல்வி கற்பிக்கப் பெற்றது. ஆங்கில பாஷை என்ற ஒரு பாடந் தவிர ஏனைய பாடங்கள் யாவும் தமிழிலும் சிங்களத்திலுமே கற்பிக்கப்பட்டன. தமிழ்ப் பாடசாலைகளிலும் ஆங்கிலப் பாடம் கூடிய சிரத்தையோடு கற்பிக்கப் பெற்றது. இதை அறிந்து பெற்றார் இனிமேல் ஆங்கில பாடசாலைக் கல்விக்கும் தமிழ்ப் பாடசாலைக் கல்விக்கும் வித்தியாசமில்லை. என்பதை உணர்ந்து பிள்ளைகளை விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு அனுப்புவதை விடுத்துப் படிப்படியாக எங்கள் பாடசாலைக்கு அனுப்ப மனங் கொண்டார்கள். பிள்ளைகள் வரவு கூடிக் கொண்டு வந்தது. ஆசிரியர்களும் நாலிலிருந்து ஐந்தானார்கள்.

இதுவரை காலமும் மலாயாவில் இருந்த மனேச்சர் அவர்களின் சிரேஷ்ட புத்திரியும் காலம்சென்ற அப்பச்சிப் பிள்ளை அவர்களின் பாரியாரும் ஆகிய திருமதி அ. வள்ளிநாயகம் அவர்கள் மூளாய்க்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். எனவே (1953-ம் ஆண்டு) இதுவரை காலமும் மனேச்சராகக் கடமையாற்றிய திரு. ஆ. கி. நவரத்தினம் அவர்கள் விலகி இந்த அம்மையாரே பாடசாலையின் முகாமையைத் தாங்கி அல்லும் பகலும் இதன் வளர்ச்சியையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு அரும்பாடுபட்டு வந்தார். இவர் காலத்தில் ஆசிரியர் தொகையிலும் ஒன்று கூடி, வகுப்புகளும் ஐந்திலிருந்து J. S. C. வரை வைக்கப்பெற்றது. பாடசாலை போன்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தைக் கொண்டு நடத்துவது ஒரு கஷ்டமான காரியம் என உணர்ந்த அவ்வம்மையார் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காகவும், ஆசிரியரின் நலனுக்காகவும் இப்பாடசாலையின் முகாமையை யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தாரிடம் தற்காலீகமாக ஒப்படைத்தார்.

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம்

இலங்கை முழுவதிலும் 1000-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களைக் கொண்ட 150 பாடசாலைகளைக் கொண்டு நடத்தும் இப்பெரிய ஸ்தாபனமானது எங்கள் பாடசாலையின் முகாமையை 1956-ம் ஆண்டு ஆனி மாசம் தொடக்கமாக மனச்சந்தோஷத்துடன் ஏற்று நடாத்தி வருகின்றது.

இப்பாடசாலையின் சரித்திரத்திலே கூடிய காலம் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றியவரும் மனம், வாக்கு, காயம் ஒத்துப் பணியாற்றியவரும் பிள்ளைகளின் தொகை குறைந்த இடத்தும் கற்பிக்கப்படும் கல்வியின் தரத்திலே

சைவசமயப் பழக்க வழக்கங்களிலோ சமயக் கல்வியிலோ அயற் பாடசாலைகளைக் காட்டிலும் இப்பாடசாலைப் பிள்ளைகள் கூடிய தேர்ச்சிபெற அரும்பாடு பட்டவரும், நம் கிராமவாசிகளுள் ஒருவரும், கிராம வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்குமாகத் தொண்டாற்றிய சங்கங்களிற் தலைமை தாங்கியவரும், வலிகாமம் மேற்கு ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராயிருந்தவரும், முத்தமிழாகிய இயல், இசை, நாடகத்தில் கூடிய பயிற்சி உள்ளவரும் வலிகாமம் மேற்குப் “பாடசாலைப் பாடல்” போட்டியில் I-ம் பரிசில் பெற்ற வருமாகிய திரு. சி. கார்த்திகேயர் அவர்கள் 1956-ம் ஆஐப்பசிமாதந்தொடக்கமாக தொல்புரம் விக்கினேஸ்வர வித்தியாசாலைக்கு மாற்றலாகிச் செல்ல, காரைநகர் திரு. சு. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இப்பாடசாலையின் தலைமையாசிரியராக நியமனம் பெற்றார். இவர் பல பாடசாலைகளிற் கடமையாற்றிய அனுபவமும், வயது முதிர்ந்தவருமாக இருப்பதால் பாடசாலை ஒழுங்காக வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. தற்பொழுது 256 மாணவர்களும் 8 ஆசிரியர்களும் இருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இப்பொன் விழாவின் போது இப்பாடசாலை ஸ்தாபகரும், இதன் வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடு பட்டவருமாகிய திரு. சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் இல்லாதிருப்பதையிட்டு மனம் வருந்தத்தான், செய்கிறது. எனினும் அவர் நமக்குத் தோன்றத் துணையாக நின்று இவ்விழாவை நடத்துகின்றார்.

எங்கள் பாடசாலை வளர்பிறைபோல் வளர்ச்சி பெற்று பழைய நிலையை அடைந்து இன்னும் பல சந்ததியாருக்கும் கல்வியூட்ட இறைவன் அருள் புரிவாராக.

நம்கலைக் கோயில்.

(மூளாய் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை)

திரு. சி. கார்த்திகேயர் அவர்கள்

[தொல்புரம் விக்கினேஸ்வர வித்தியாசாலைத் தலைமையாசிரியர்]

வெண்பா

“சைவமும் தெய்வத் தமிழும் தழைக்கவரு
சைவவித்யா நற்கழம் தான்தழைக—செய்யவொரு
வெண்டா மரையாள் விரும்புமா வேழமுகன்
தண்டா மரைத்தாள் சரண்”

யான் எனது பள்ளிப்பருவம் தொடக்
கம் உயர்தரக்கல்வி ஈடுகக்கற்றுவாழ வழி
வகுத்த கலைக்கோயிலைப்பற்றி எதுவும் கூறாமல்
இருக்கமுடியுமா?

இற்றைநாள்வரையும் உள்ள வாழ்நாளில்
பெரும்பகுதியான சுமார் 32 ஆண்டுகள் படிப்
பும், சேவையுமாக எனது கலைக்கோயில் வாழ்க்
கையிலேயே செலவாயிற்று என ஊன்றி
நினைக்கும்போது மிகப் பெரும்தழும் மகிழ்வும்
அடைகின்றேன்.

இக்கலைக்கோயிலை நம்சிறு மூளாய்க்கிரா
மத்தில் மாத்திரமன்றி அயற் கிராமங்களிலும்
சைவம் பிரகாசிக்கவேண்டும், சைவக்கலை வளர்
தல்வேண்டும், ஞான ஒளி பெருகுதல்வேண்டும்,
என்னும் சிறந்த நல்ல நோக்கத்தோடு “தோன்
றிற்புகழோடு தோன்றுக” என்னும் இலக்
கியத்திற்கமையத் தோன்றிய சைவப்பெரியா
ரும், தமிழ் அபிமானியும், சற்குண சிலரும்,
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியானருமாகிய
புதவுடல் ஒருவிய் புசுபூடம்பெய்திய ஸ்ரீமான்
சி. கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் ஸ்தாபிக்க
அரும்பாடுபட்டு உழைத்தார்கள். வெற்றியும்
புகழும் எய்தினார்கள். அவர்கள் தமது வாழ்
நாள் முழுவதிலும் இக்கலைக்கோயிலின் வளர்ச்
சிக்காகவே உடல் பொருள் ஆவி இவற்றைத்
தத்தகற் செய்து திரிகரண சுத்தியுடன் வாழ்ந்த
னர் என்பதை எவரும் அறிவர். அவரதுகாலத்
தில் இதன் வளர்ச்சியை விரும்பி எவை செய்ய
வேண்டியனவோ அவற்றையெல்லாம் செய்தே
முடிப்பார்.

அக்காலத்தில் விக்ரோறியாக் கல்லூரி அநி
பராக இருந்தவரும், சைவப் பெரியாரும், சமய
குரவரெனக் கொண்டாடக்கூடிய தகுதியுடைய
வரும், சைவ வாழ்க்கை வாழ்ந்தவரும், தற்
போது புகழுடம்பு பெற்றவருமாய ஸ்ரீமத் ச.
சிவபாதசுந்தரம் B. A. அவர்களை முகாமைக்கார
ராக அமைத்து நடப்பித்து வந்தார்கள்.

இதன் மண்டபம் அமைக்கும்போதே மாண
வர் வழிபாட்டிற்கும், சைவப்பண்பாட்டிற்கும்
ஏற்ற கோயிலறையும் ஆக்குவித்து அதனை உரு
வும் திருவும் வளர பூசை, ஆராதனை, வணக்கம்
ஆதியன தினமும் நடைபெற ஏற்பாடு செய்த
னர். வேண்டிய வேண்டியாங்கு தக்க நல்லாசிரி
யர்களை அமைத்து நிருவாகத்தை ஒழுங்காக
நடப்பித்தார்கள். பூரணத் தினங்கள்தோறும்
சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்வித்தும் பெற்றாரும்
மற்றாரும் பயனடையச் செய்தனர். பின்
11-9-27ல் புகழுடம்பு பெற்றனர்.

சைவப் பெருந்தகையும், தமிழ்ப்பண்டிதரும்
நித்திய பிராமசாரியும், தீர்க்கதரிசியுமாகிய ஸ்ரீமத்
ச. பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் நம் கலைக்
கோயில் வளர்ச்சிக்கு வரிகாட்டியும், சைவப்
பிரசங்கங்கள் செய்தும் ஆதரித்து வந்தார்கள்.
அவர்கள் இறைவனுக்கு முக்கண்கள் இருப்பது
போல நம் மூளாய்க் கிராமத்திற்கும் முக்கண்க
ளுண்டென்றும், அவை பிள்ளையார் கோயில்
முருகமூர்த்தி கோயில் மற்றையது நம் கலைக்
கோயில் என்றும் வாயார வாழ்த்திப் போர்
தனர். இதுவும் நம் ஞாபகத்திற்குரியதே.

என் சேவைக்காலம்

யான் 1-9-38 தொடக்கம் ஓர் ஆசிரியராக அமர்த்தப்பட்டேன். அக்காலம் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்களே. அவர் வித்தியாகுதி வெகு மதி பெற்று உயர்தரக் கலைக்கும் ஆராய்ச்சிக்குமாகச் சென்னை மாநகர் செல்ல 16-7-40 தொடக்கம் யான் தலைமை ஆசிரியர் கடமையை ஏற்று நடாத்திவந்தேன். அக்காலத்தில் முகாமைக் காரராக இருந்தவர் தொல்புரம் வழக்கறிஞரும் சைவப்பெரியாருமாகிய திரு. ஆ. கி. நவரத்தினம் அவர்களே. அக்காலம் கூட்டுறவின் அதிகாரியும், சைவப்பண்பாடு, சைவவழிபாடு நிரம்பியவரும், தற்போது புகழும்பு பெற்றவருமாய ஸ்ரீமான் க. இரஞ்சாதன் அவர்கள் மேற்பார்வையும் சிறப்பாய் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதே. அந்நாள் தொடக்கம் யான் எனது கடமையைத் தொண்டு என மனதிற் கொண்டு செய்தேன். இடை இடையே கல்வியுடன் பெற்றார் தின விழாப்போன்ற கண்கொள்ளாக் காட்சிகளிலும், இதரவெளிப்பரிட்சைபோன்ற தேர்ச்சிகளிலும் போட்டிகள் போன்ற வைபவங்களிலும் பங்குபற்றி; சமய சம்பந்தமான நால்வர் குருபூசைகளிலும், நவராத்திரிபோன்ற திருவிழாக்களிலும் ஈடுபட்டு வளர்பிறைபோல வளரக்கண்டும், கேட்டும்களிக்க வளம்பெருகியது நம் கலைக்கோயில்.

பாடசாலை வணக்கமாகப் பாடற்போட்டியொன்றையும், எங்கள் வட்டார வித்தியாதரி சிபாகவிரந்த ஸ்ரீமான் வே. துரைசிங்கம் B. A. அவர்கள் வலிகாமம் மேற்கிலே ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். அப்போது நாம் நம் கலைக்கோயில் வணக்கப்பாடல் ஒன்றை ஆக்கி அனுப்பிப்பங்குபற்றினோம். அப்போட்டியில் எங்கு 1ம் பரிசிலும் கிடைத்தது. நம் கலைக்கோயிலின் சிறப்புக்கு இதுவும் ஒரு அறிகுறியாகும்.

பின்னர் 1-1-54 தொடக்கம் “தந்தை எவ்வழி மைந்தனும் அவ்வழி” என்பதன்படி திரு. சி. கந்தையா அவர்கள் சிரேட்ட புத்திரி மலாயாலிலிருந்து வந்த ஸ்ரீமதி அப்பச்சி வள்ளி நாயகம் அம்மையார் அவர்கள் உரிமையும் சொந்தமும் நோக்கி தாமே முகாமைப் பதவியை எடுத்து நடாத்தினார். சைவப்பண்பாடு, தந்தையின் குணம், செயல், அமைதி, பாடசாலை வளர்ச்சியில் விருப்பு நிரம்பிய இவரின் முகாமை

வெகு பொருத்தமானதே. இக்காலத்தில் மாணவர்கள் கல்வி, சங்கீதம் தேவாரம் முதலியன பண்ணுடன் பாடும் முயற்சி, ஒழுக்கம் சமயப்பணி, பண்பாடு இவற்றில் பூரண தேர்ச்சிபெற்றிருந்தார்கள். ஆசிரியர்களின் மாற்றமும் மிகச்சிலவே உண்டு. எனினும் பாடசாலை ஒழுங்காகவும், கண்ணியமாகவும் நடத்தப்பெற்றமைக்கு இதுவும் ஓர் பெரிய சான்றாகும்.

எமது கிராமம் சிறிதாக இருந்தமையாலும் இவ்வூரில் அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை ஒன்று இருப்பதாலும், மாணவர்களும் வட்டாரம் குறைவு ஆனபடியாலும் அயலூர்களில் இதன்பின்னர் சில சைவப்பாடசாலைகள் ஆக்கப்பெற்றபடியாலும் மாணவர் தொகை அவ்வளவு பெரிதாக இருக்கவில்லை. இருந்தும் ஒழுங்கான முறையில் ஓர் உயர்தரப்பாடசாலை யாகவே விளங்கிவந்தது. இவ்வசக் கல்வித்திட்டம் நடைமுறைக்கு வரவே மாணவர்கள் உத்தியோகக் கல்வியை வேதனம் கொட்டாமலே கற்கலாம் என்னும் பெருவிருப்பால், எவ்வகுப்புத் தொடக்கம் ஆங்கிலக் கல்லூரிக்குப் போகக் கூடுமோ அவ்வளவு தொகையாக ஆங்கிலக் கல்வியிலுள்ள மோகத்தால் சென்று கற்கத்தொடங்கினர், பெற்றோரும் பெரிதும் விரும்பினர். இதுவும் மாணவர் தொகைக் குறைவுக்கு ஒரு காரணமென்ப. தற்காலக் கல்வி அமைப்பும் உலக நிலைமையில் எவரையும் மேல்நிலையடையச் செய்யுமோ? என்பது சந்தேகமாகிவிட்டது.

ஸ்ரீமதி அப்பச்சி வள்ளிநாயகம் அவர்கள் பாடசாலையின் வளர்ச்சி காரணமாக 1956ம் ஆண்டு தமது முகாமைப் பதவியை மாத்திரம் சைவசமய வளர்ச்சிக்கன்றே இலங்கை முழுவதும் தொண்டாற்றி வரும் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தாரிடம் ஒப்படைத்தார்கள். இக்காரணங்கள்பற்றி எமது சேவைமாற்றமும், ஆசிரியர்கள் மாற்றமும் நிகழ்வனவாயின.

எம்கலைக்கோயில் எத்தனையோ ஆசிரியர்களையும் பட்டதாரிகளையும், உத்தியோகத்தர்களையும் தாய்மொழிப்பயிற்சியில் சிறக்கவைத்தமை போற்றுகுறியதே.

சைவம் தழைக—நம்கலைக்கோயில் வாழ்க. ●

அப்பர் அருந்தமிழ்

வித்துவான் க. கி. நடராஜன் B O. L. Dip, in. Ed.

(விக்ரோறியாக் கல்லூரி, சுழிபுரம்)

*****

மூவர் தமிழாகிய தேவாரங்களைப் பற்றித் தாயுமான சுவாமிகள் மிக அழகாகச் சொல்கின்றார். அவற்றின் தித்திப்பெல்லாம் அநுபவித்தறிந்த அவர்,

“தேவரெலாம் தொழச் சிவந்த
செந்தாள் முக்கட்
செங்கரும்பே! மொழிக்கு
மொழி தித்திப்பாக
மூவர் சொலுந் தமிழ் கேட்குந்
திருச் செவிக்கே
மூடனேன் புலம்பிய சொல்
முற்றுமோ தான்”

என்று உருகிப் பாடுவராயின் தேவாரங்களின் பெருமையை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். மற்றெம் மொழியிலும் இல்லாத சிறப்புக்கள் தமிழ் மொழிக்கு இரண்டு உள்ளன. அவற்றுள் மற்றெம் மொழியிலும் காணப்படாத பொருளிலக்கணத்தைத் தமிழ் மொழி உடையதாக இருக்கின்றது. இலக்கியத்துறையிலே மற்றெம் மொழியிலும் காணப்படாத முறையில் பக்திப்பாடல்கள் தமிழ் மொழியில் உண்டு. அந்தப் பக்திப்பாடல்களுள் எல்லாம் தலை சிறந்தவை தேவார திருவாசகங்களாம். தேவாரம் என்னும் சொல்லைத் தே + ஆரம் எனப்பிரிந்து தெய்வத்தின் மீது பாடப்பெற்ற பாமாலைகள் என்று பொருள் கொண்டார் ஒரு சாரார். தே + வாரம் என்பதற்கு அன்பு என்று பொருள் கொண்டு தெய்வத்தின்மீது பாடப்பெற்ற அன்புப்பாடல்கள் என்று பொருள் கொண்டார் இன்னொரு சாரார். இனிவாரம் என்பது இசைப்பாடல்களைக் குறிக்கும் ஆதலால் தெய்வத்தின்மீது பாடப்பெற்ற இசைப்பாடல்களே தேவா

ரம் என்றார் மற்றொரு சாரார். இவ்வாறெல்லாம் பொருள் கொள்ள நின்றது தேவாரம் என்னும் சொல். இத்தேவாரத்தைப் பாடிய மூவருள்ளும் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் பாடியவை திருக்கடைக்காப்பு என்றும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடியருளியவை திருப்பாடல்கள், திருப்பாட்டு என்றும் வழங்கப்பட, அப்பர் சுவாமிகள் பாடியருளியவை தேவாரம் என்னும் சொல்லால் மட்டுமே வழங்கப்படுதலை நாம் காணலாம். தேவாரங்களுள் அப்பர் சுவாமிகள் பாடியருளிய தீந்தமிழ்ப் பதிகங்கள் 4, 5, 6-ம் திருமுறைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றுட்காணப்படும் அரும் பொருள் பற்றியே சிந்திக்கத்துணிந்தேன். சுவாமிகள் பாடியருளிய தேவாரத் திருமுறைகளுள் எமக்கு இப்போது கிடைப்பவை 312 பதிகங்களே. அப்பதிகங்களைத்தையும் பற்றி எழுதுதற்கு முடியுமா? ஆதலால் ஆங்காங்கு என் சிந்தனைக்ககப்பட்ட சில மணிகளை மட்டும் எடுத்து உங்கட்கு ஞாபகப்படுத்தி முடிக்கலாமென்று கருதுகின்றேன். திருத்தாண்டகம் பாடியவர் அப்பர் சுவாமிகள் ஒருவரேயாவர். ஆதலாற்றான் அவர் தாண்டக வேந்தனென்று போற்றப்பட்டார். அத்திருத்தாண்டகங்களில் சாதாரணமாக எல்லோரும் பாடுகின்ற “ அரியானை ” என்று தொடங்கும் திருத்தாண்டகத்தைத் தானும் எடுத்துக் கொள்வோமாயின் அதன்கண் விளங்கும் பொருளின் சிறப்புத்தான் என்னே! அதிற் “பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே” என்று சொல்லும் போது எமக்கு எம்பிறப்பின் இலட்சியத்தை ஞாபகமூட்டுகின்றார்.

இனிக்கடவுள் இருக்கின்றரா? அவன் எங்கு இருக்கின்றான்? அவனைக் காணமுடியுமா? என்று இக்காலப் பகுத்தறிவாளர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கெல்லாம் அப்பர் அழகான விடைகள் தந்துள்ளார். இறைவன் இல்லாத இடம் இல்லாத போது அவன் எங்கிருக்கின்றான் என்ற கேள்விக் கே இடமில்லை. அவன் நீருமாய்த் தீயுமாகி நிலனுமாய் விசும்புமாகி ஏருடைக்கதிர்களாகி இமையவர் இறைஞ்ச நின்று ஆய்வதற்கரியராகி அங்கங்கேயாடுகின்ற தேவர்க்குந் தேவராவார்.” என்கின்றார் அப்பர். அவன் ஏன் எம்கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை யென்றால் விறகிலே தீயிருக்கின்றது பாலிலே நெய் இருக்கின்றது. அவை எமக்குப் புலப்படுகின்றனவா அவற்றை முறுக வாங்கிக் கடையும்து போதுதான் முறையே தீயையும் வெண்ணெயையும் பெறுகின்றோம் அதுபோல எங்கும் நீக்கமற மறைந்து நிற்கின்ற கடவுளைக் காண வேண்டுமானால் அன்பென்னும் கோலை நட்பு உணர்வென்னும் கயிற்றினாலே முறுக வாங்கிக் கடைய வேண்டுமென்கின்றார். ஆயிரம் ஆரணம் எடுத்தெடுத்தோதினும்; அவன் குறிகளை (பெயர்களை) யும் திருமேனி, மாலை, அணி முதலிய அடையாளங்களையும் நெறிகளையும் நுட்பத்தையும், எடுத்தெடுத்து உமக்கு ஒதினும் அவ்வழியில் நிற்கின்றீர்களில்லை. உங்கள் தலையெழுத்து நல்லாழின்மை - இதுவா? என்று எம்மை அப்பர் பார்த்துக் கூறும் வார்த்தைகளில் அருள் ததும்புகின்றது. தாமின்புறுவது உலகின்புற வேண்டுமென்று கொள்ளும் கருணை பெருகுகின்றது.

சைவம் எச்சமயத்தையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொள்ளும் விரிந்த நோக்குடையது. “யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத் தெய்வமாகி யாங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்” என்று கூறுகின்றது சிவஞான சித்தியார். (சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் எழுதுவதற்குப் பன்னூறு ஆண்டுகட்கு முன்னரேயே அப்பர் சுவாமி

கள் இக்கருத்தை “விரிவிலா அறிவினோர்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்து எரிவினார் சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றலாமே” என்று மிக அழகாகச் சொல்லி வைத்திருக்கின்றார். சமயங்களுள் எல்லாம் பழமை வாய்ந்தது சைவம் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது இவ்வடிகளின் நுட்பம் எமக்கு நன்றாகப் புலப்படுகின்றது. இன்னும் இவ்வாறே சாத்திர நுட்பங்கள் பலவற்றை அப்பர் அருந்தமிழிற் காணலாம்.

இறைவன் எப்போதும் இனியவன் அவன் கனியிலும், கட்டிப்பட்ட கரும்பினும், பாவை நல்லாரினும் தனிமுடிகவித்தாளும் அரசினும் இனியவன், யாருக்கு? தன்னையடைந்தோர்க்கு அவன் கனி, ஈசன் எனும் கனி. ஒப்பற்ற கனி. மனிதர்களே! வாருங்கள். நான் ஒன்று சொல்லுகின்றேன். கனி தந்தால் கனியுண்ணும் வல்லமை உமக்கு உண்டா? புனிதன் பொற்கழல் ஈசன் எனும் கனி இனிது அறிந்து சொல்கின்றேன். யாருக்கு? அதனை அடையவேண்டுமென்று ஏங்கி நிற்பவர்களுக்கு, விரும்பிக்கொள்வீர்களா? அதனையடைய ஏங்கிநிற்பீர்களா? என்று அவர் விடுக்கும் வினா எவர் உள்ளத்தையும் தைக்கும் தரத்ததாம். அப்பர் அன்புக்காக வாழ்ந்தவர். சிவமும் அன்பும் ஒன்று என்று கண்டவர். அவருக்கு வீடு அன்பு செய்தலேயாம். அதனாற்றான் மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே ‘இன்னம்பாலிக்குமோ இப்பிறவியே’ என்றும் வேண்டினார். பிறவியே ஒழிக்கத்தக்கது என்று நாம் கருதிக்கொண்டிருக்க. அப்பிறவி வேண்டும் என்று அப்பர் இறைவனைக் கேட்கும்போது அது நூதனமாகத் தோன்றுகின்றதல்லவா? ஆயின் எத்தகைய பிறவி என்பதுதான் நாம் நினைவுகூரவேண்டிய இடமாகும், இறைவனைக் காணப்பெறும் பிறவி. அவன் மீது அன்பு ஆலிக்கும் பெருகும் பிறவி வண்டும் என்கிறார் அப்பர். அப்பர் மட்டுமல்ல மணிவாசகரும் “நின் திருவடிக் காம்பவமே அருளுகண்டாய் (பவம்

—பிறவி) என்றும்; என்றும் என்றும் மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்னநின் வணங்கவே அருளுநீ என்றும் உருகி வேண்டுகின்றார். இக் கருத்து மிக மிக இனியதொன்றல்லவா? அன்பின் எல்லையாக விளங்குவதல்லவா? கூடும்” அன்பினிற் கும்பிடலேயன்றி வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்,, என்று சேக்கிழார் பெருமான் கூறியமைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றதல்லவா? இவ்வாறு இறைவன் பூங்கழலைத் தொழுது தம் மனத்துள்ளே இருத்தியமையால் “என்ன குறையுடையேன்” என்று இறும் பூது கொண்டு சொல்லுகின்றார் அப்பர் சுவாமிகள். அப்பர் தமிழின் இனிமையைத்தான் இலக்கிய வளத்தைத்தான் என்னென்போம். திருவாரூரில் நிறைந்த சோலையைச் சொல்ல வந்தவர் என்ன அழகாக வர்ணிக்கின்றார் பாருங்கள்! “ஓங்கு தெங்கு இலையார் கமுகு இளவாழை மா வொடு மாதுளம் பலதீங் கனிசிறும் திருவாரூர்” என்ற சிறப்பைப் பாருங்கள். முதலில் உயர்ந்த தென்னையையும் அடுத்தபடி அதிலும் உயர்விற்குறைந்த இலையார் கமுகினையும் அதன்பின் இளவாழையையும் மாதுளையையும் முறையே சொல்லும் வனப்பை அப்பருக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்வந்த சிந்தாமணிகாரர் ஏமாங்கத நாட்டை வர்ணிப்பதற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்போலும். “காய்மாண்ட தெங்கின் பழம் வீழ” என்று தொடங்கும் சிந்தாமணிச் செய்யுளை இதனோடு ஒப்பிட்டு நோக்குக. அச் சிந்தாமணிச் செய்யுளில் இலக்கியச் சுவை காண்போர் அதற்கும் முன்னர் எழுந்த அப்பர் தமிழில் எத்துணை இலக்கியச் சுவையைக் காணவேண்டுமென்று கேட்கின்றோம். அப்பர் காட்டிய வீரத்தைப்போல—சாத்தீக வீரத்தைப்போல வேறெங்கும் காணமுடியாது. ‘நாமார்க்கும் குடியல்லேம்’ ‘வானந்த னுளங்கிலென்’ ‘அஞ்சுவதி யாதொன்றுமில்லை’ என வரும் வீரச் சுவை ததும்பும் சொற்றொடர்களை யுடைய தேவாரங்களைச் சிறிது ஆராய்ந்து

பாருங்கள். இதுபோன்ற வீர வார்த்தைகள் வேறெங்கேனும் இலக்கியங்களில் இவ்வாறு அழகோடு சொல்லப்பட்டிருத்தலைக் கண்டீர்களா? இவ்வாறே உடலைப் பற்றி அப்பர்சுவாமிகள் பாடிய தெய்வத் தமிழ்ச் செய்யுளை எடுத்து ஆராய்ந்து பாருங்கள். அகப்பொருள் தழுவிய செய்யுள்கள் தாம் எத்தனை? தமிழில் தூதுப் பிரபந்தங்கள் எழுந்த காலம் மிகப்பிற்பட்டகாலமாகும். பைங்கிளியைக், குயிலை, அன்னத்தை இன்னவற்றைத் தூதுவிட்டதாகக் குறிப்பிடும் காப்பியங்கள் தாமும் இப்பிரபந்தங்களுக்கு முந்தியவையானும் அப்பர் சுவாமிகளுக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலேயே தமிழில் எழுந்தன. ஆகவே இவைகள் தூதைப்பற்றிப் பேசுதற்கு முன்னரே அப்பர் சுவாமிகள் இறைவன்பால் அவன் அழகில் அனந்தகுண சுந்தரத்தில் ஈடுபட்டுக் காதலித்த தலைவி அவ்வொப்பிலாத் தலைவன்பால் தூதுவிடும் முறையில் பாடிய பாட்டுக்கள்தாம் என்ன சிறப்பு! “சொன்மலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே” “மனைக் காஞ்சி இளங் குருகே” “ஓது பைங்கிளி” என்று தொடங்கி அவர் பாடும் தீந்தமிழ்த் தேவாரங்கள் மொழிக்கு மொழி தித்திப்பனவாம். அவர் விளையாட்டாகக் காட்டும் கற்பனைகள்தாம் எத்தனை! அவையெல்லாம் தாம் இடையறாப் பேரன்பு பூண்ட இறைவனைப்பற்றி நின்றே சுற்றிச் சூழ்ந்துநின்றே பேசஞ்சிறப்புத்தான் என்னே? இம்மட்டோ! புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடுதலாகிய சரியைத் தொண்டும் “விளக்குத் தீபம் உள்ளத் திரியொன்றேற்றி உணரும் கிரியைத் தொண்டும்” உயிராவணமிருந்து உற்று நோக்கி உள்ளக் கிழியின் உருவெழுதி உயிராவணஞ் செய்திட்டு ஓட்டி வாழ்வதாகிய யோகமும் “என்னை ஞானத் திருளறுத் தாண்டவன் தன்னை ஞானத்தனையிட்டு வைப்பேனே” என்று கூறும் ஞானமும் ஆகிய இவை எல்லாம் அப்பர் அருந்தமிழிற் காணும் சிறப்புப் போல பிறிதோரிடத்துக் காண்போமோ என்பது சந்தேகம் இன்னும் விரிப்பிற் பெருகுமாதலின் இவ்வளவில் அமைகின்றேன். அப்பர் பெருமான் எமக்களித்த அருந்தமிழை மெய்யன்போடு ஒதி ஒதுலும் வகை அவற்றின் பொருளை யுணர்நல் ஒதி உய்வோமாக.

எமது பாடசாலையின் குறிக்கோள்

வித்துவான் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் எம். ஏ., பி. ஓ. எல்.

(தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர், அரசகருமமொழி அலுவலகம், கொழும்பு)

சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி மாணவர் ஆண்டுத் தொடக்க விழாவில் யான் நிகழ்த்திய உரை

அன்பார்ந்த ஆசிரியர்களே! மாணவர்களே!

இன்று இம் மண்டபத்தில் குழுமி யிருக்கும் மெய்யன்பர்களாகிய உங்கள் முன்னிலையில் உங்கள் தமிழ் மாணவர் சங்கத் தொடக்க உரையை நிகழ்த்து மாறு உங்கள் ஆசிரியர் என்னைக் கேட்டார். இப்பெரும் பணிக்குப் பல்லாற்றினும் தகுதியிலேயினும் அன்பர் பணியை இன்புடன் செய்தலே என்பணியாகக் கொண்டுள்ளோதலின் அவருடைய கேள்விக்கிசைந்தேன். 'என்ன பொருள்பற்றிப் பேசவேண்டும்' என்று உசாவினேன். "உங்கள் விருப்பப்படி எந்தப் பொருளைப் பற்றியும் பேசலாம்" என்று அவர் கூறினார்.

ஒரு பொதுச் சபையிற் பேசும் பொழுது எடுத்துக்கொண்ட பொருளை அச்சபைக்கேற்ப்பேசவேண்டுமென்பர். பொதுச் சபையிற் கற்றோரும் கல்லாதோரும், இளைஞரும் முதியோரும் என்றித்திறத்தினர் பலரிருப்பார்கள். அவர்கள் யாவருக்கும் இன்றியமையாதவற்றை அவர்கள் எளிதிலுணரும்படி பேசல்வேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட பொருளை ஆயத்தப்படுத்திப் பேசுவது இன்றியமையாதது. ஆனால் மாணவர்களுடன் பேசுவதோ ஒரு வகையில் இலகுவானது. ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள். தொடர்புடையவர்களோடு பேசும் பொழுது ஆயத்தப்படுத்திப் பேசவேண்டியதில்லை. அவர்களைச் சந்தித்தவுடன் உள்ளத்திலே பல உணர்ச்சிகளேற்படும். அவ்வுணர்ச்சிகளை முகம் பளிங்குபோற் காட்டும்; வாய்ச் சொற்கள் திறம்பட எடுத்துரைக்கும். மாணவர்களாகிய உங்

களுக்குப் பல ஆண்டுகள் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய எனக்குந் தொடர்புண்டன்றோ? இத்தொடர்பு பற்றி உங்களைக் காணும்பொழுது என்னுள்ளத் தெழும் உணர்ச்சிகளையே - கருத்துக்களையே - இங்கே எடுத்துரைக்கின்றேன்.

மாணவர்களே' உங்களிற் பலர் வேறு பாடசாலைகளிலிருந்து இக் கல்லூரிக்கு வந்திருப்பீர்கள். வந்த காலத்தில் இப்பாடசாலையை அடிக்கடி காணும் பொழுது நீங்கள் முன்படித்த பாடசாலைகளைப்பற்றி நினைத்திருப்பீர்களன்றோ? புதிய வகுப்பறையைக் காண உங்கள் பழைய வகுப்பறையின் எண்ணம் வரும். புதிய ஆசிரியர் பழைய ஆசிரியரை நினைப்பூட்டுவார். இன்னும் உங்கள் பெற்றார், உற்றார், நண்பர் முதலியவர்களைப் போன்றவர்களைக் காணும் பொழுது உங்களுக்கு யாருடைய நினைப்பு வரும்?

எங்கள் தமிழ்ப் புலவர்களும் இந்த உண்மையை - ஒரு பொருளைக் கண்டவுடன் அதனையொத்த, பயின்ற பொருளை நினைத்தலை - மிகச் சிறப்பாகப் பாடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நூல்களில் இவ்வுண்மை மலை விளக்குப்போல் இலங்குகின்றது. இராமருடைய இன்னுயிர் நாயகியாகிய சீதா பிராட்டியாரை இராவணன் கவர்ந்து சென்றுவிட்டான். இராமர் பிராட்டியாரைத் தேடி அலைந்து வருந்துகின்றார்; சோலையிலே கொடிகளைக் கண்டார்; தேவியாருடைய கொடி

போன்ற இடையை நினைத்தார். பிரிந்த பொருளை நினைப்பதும், பிரிவு தாங்கமுடியாதானால் அழுது அரற்றுவதும் உலக இயற்கை. பிரிந்த பொருளோ டொப்புடைப் பொருள்கள் அந்நினைவை உண்டாக்கும் கருவிகள்.

இம்மாதம் ஆவணி மாதம்; காரகாலம் தொடங்கிவிட்டது. பிரிந்தவர்களுக்கு பிரிந்த பொருளைப்பற்றிய எண்ணத்தையும் துன்பத்தையும் மூட்டுவது இக்காரகாலம். இக்காரகால வலிமையைக் கம்பரும்,

“அளவில் காரென்னும் பருவம்

[வந்தணைந்தால்
தளர்வர் என்பது தவம்புரிவோர்க்

[கும் தகுமால்.”

என்று கூறியுள்ளார். இனி இந்நேரமோ மாலை நேரம். இது காரகாலத்துக்குரிய சிறு பொழுது. பிரிந்த பொருள்களை நினைக்கும்படி நெருக்கும் சக்திவாய்ந்தது இம்மாலை. ஆவவே மாணவர்களே! இக்காரகாலத்தில், இம்மாலை நேரத்தில் இம்மண்டபத்தில் நின்று இப்பாடசாலையை இங்குள்ள உங்களையும் காண, எனக்கு எனது பாடசாலையின் நினைவுதான் ஏற்படுகிறது. “கண்டதுங் காதல்” என்பர். எனக்கோ கண்டதும் நினைப்பு ஏற்படுகிறது. என் புறக் கண்முன்னே உங்கள் பாடசாலை தோன்றுகிறது. மனக் கண்முன்னே எனது பாடசாலை தோன்றுகிறது புறத்தே சென்னை நகரின் பல்லொலியும் உங்கள் ஆரவாரமும் ஒலிக்கின்றன. என்னுள்ளத்திலோ எனது பாடசாலையின் குறிக் கோள் ஒலிக்கிறது. ஆகையால் நான் முன்னர்க் கூறியபடி என்னுள்ளத்தில் தோன்றுபவற்றையே - ஒலிப்பவற்றையே - இப்பொழுது எடுத்துக் கூறுகின்றேன். நான் சென்ற பல ஆண்டுகளாகத் தலைமையாசிரியராயிருந்து கடமையாற்றிய பாடசாலையைப்பற்றியும் அதன் குறிக் கோளைப் பற்றியும் சில கூற விரும்புகிறேன். இங்கிருந்து அறுநூறு எழுநூறு மைலுக்கப்பாலுள்ள ஒரு பாடசாலை

யைப் பற்றி அறிவதும், அப்பாடசாலையின் குறிக் கோள் குறிப்பதை உணர்வதும் உங்களுக்குப் பயனளிக்குமென்றெண்ணுகிறேன்.

உங்கள் இந்திய நாட்டுக்குத் தென்கிழக்கே இந்து சமுத்திரத்தின் அரும் பெறன் முத்தென இலங்கும் இலங்கைத் தீவை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அத்தீவில் வடபகுதியில் செந்தமிழுக்கு நிலைக்களனாகிய யாழ்ப்பாணமெனும் குடாநாடிருக்கிறது. “நாவலர்” என்ற பட்டப்பெயரால் இத்தென்னிந்திய நாடு முழுவதும் அறியப்பட்ட - போற்றப்பட்ட - ஆறுமுக நாவலர் அவதரித்த நாடு அந்த யாழ்ப்பாண நாடு. அங்கு மூளாயென்னும் ஊரில் ஓர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையுண்டு. அவ்வித்தியாசாலையில் நான் சென்ற பல ஆண்டுகளாகத் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளேன். அப்பாடசாலை ஓர் தமிழ்ப் பாடசாலை. எங்கள் நாட்டுத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளைப் போன்ற பாடசாலைகள் உங்கள் ஊரில் இல்லை. எங்கள் நாட்டிற் கட்டாயக் கல்வியுண்டு. அதாவது ஐந்து வயது தொடக்கம் பதின்மூன்று வயது வரையுமுள்ள பிள்ளைகள் யாவரும் பாடசாலைகளிற் சேர்ந்து கட்டாயமாகக் கற்கவேண்டும் என்னும் பிரமாணம் அரசினரால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனை மீறுகிறவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள். பாலர்கள் ஐந்து வயதிற்படிக்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள். பாலர் பகுதி, இரண்டாம் வகுப்பு மூன்றாம் வகுப்பு.....ஏழாம் வகுப்பு, க. பா. த. வகுப்பு, சி. பா. த. வகுப்பு எனப் பத்து வகுப்புக்கள் தமிழ்ப் பாடசாலைகளிலுண்டு. இப்பத்து வகுப்பிலுமுள்ள பாடசாலை உயர்தர சிரேட்ட பாடசாலை எனவும்., முதல் ஒன்பது வகுப்புமுள்ள பாடசாலை உயர்தர கனிட்ட பாடசாலை எனவும் முதல் ஆறு வகுப்புமுள்ள பாடசாலை ஆரம்ப பாடசாலை எனவும் வழங்கப்படும். எனது

பாடசாலை ஓர் உயர்தர சிரேட்ட பாடசாலையாகும். உங்களுடைய சி. பா. வி. த. வகுப்புக்குச் சமமாக அங்கே சி. பா. த. வகுப்பு உண்டு. இங்கே சி. பா. வி. த. வகுப்புக்கு கணிதம், விஞ்ஞான சாத்திரம், தாவர சாத்திரம், பூமி சாத்திரம் சரித்திரம் முதலிய பாடங்களை ஆங்கிலத்திற் கற்பிக்கிறார்கள். அங்கே இவற்றைத் தமிழிற் கற்பிக்கிறோம். தமிழ் அங்கே எப்படி வளருகிறதென்று பாருங்கள்!

அங்குள்ள பாடசாலைகளிலும் மாணவர் சங்கங்களுண்டு. அவற்றிலெல்லாம் சிறு பாலர்கள் தொடக்கம் பெரிய மாணவர்களீறாக யாவரும் பங்குபற்றுவார்கள். அபிநயப்பாட்டுக்கள், கதைகள், நாடகங்கள், விளையாட்டுக்கள், பேச்சுக்கள், விவாதங்கள் முதலியனவற்றை மாணவர்கள் நன்கு பயின்று தம்முடைய திறமைகளைக் காட்டுதற்கு அவை வாய்ப்பளிக்கும். எங்கள் பாடசாலையிலுள்ள மாணவர் சங்கம் மாதமிருமுறை கூடும். அச்சங்கம் 'கலா விநோதன்' என்னும் வெளியீடொன்றையும் நடத்துகிறது. மாணவர்கள் அதிலே தமிழ்ச் சிறு தேருருட்டியும், சிற்றில் இழைத்தும், செங்கீரையாடியும், அம்புலிபாடியும், ஊஞ்சலாடியும், தமிழ்ப்பறை கொட்டியும் விளையாடுவார்கள்.

இளைஞர்களே! இதுவரையும் எனது பாடசாலையைப் பற்றிக் கூறினேன். இனி அப்பாடசாலையின் குறிக்கோளைப் பற்றிக் கூறுகின்றேன். இக் குறிக்கோள் மிகவும் முக்கியமானது. அப்பாடசாலைக்கு மாத்திரமன்று. உங்களுக்கு மாத்திரமன்று. எல்லா மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், எல்லாருக்கும் இன்றியமையாதது. ஆகையால் இக்குறிக்கோளைப்பற்றி நான் கூறுபவற்றை நன்கு கேட்டுணர்ந்து ஒழுக்குங்கள். இவ்வுலகத்தில் எத்தொழிலைச் செய்தாலும் ஒரு நோக்கத்துடன் குறுக்கோளுடன் செய்தல் வேண்டும். நானின்று இங்கே ஏன் வந்தேன்? நீங்கள் ஏன் இங்கு குழுமியிருக்கிறீர்கள்? உங்களுக்குச் சில கூறும் நோக்கத்துடன் நான் இங்கு வந்தேன். அவற்றைக் கேட்க

நீங்களிங்கிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஏன் பாடசாலைக்கு வந்தீர்கள்? பாடசாலையின் நோக்கமென்ன? பாடசாலையின் நோக்கம் கல்வியூட்டல், பரீட்சைகளிற் சித்தியடையச் செய்தல் என்றிவ்வாறு பலப் பல கூறுவார்கள். ஆனால் இக்காலத்தில் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமுள்ள பாடசாலைகள் மாணவர்களைப் பரீட்சையிற் தேறச் செய்தலையே நோக்கமாகக் கொண்டு முயலுகின்றன. இதற்குமேல் அவைகளின் நோக்கஞ் செல்வதில்லை. இக்காலப் போக்கும், வாழ்க்கை முறைகளும், சூழலும் எங்கள் பழைய முனிவர்கள், புலவர்கள். அறிஞர்கள் கூறிய நோக்கங்களைப் பின்பற்றி முன்னேற விடாமல் எங்களைத் தடுக்கின்றன. நாங்கள் நாகரீகம் நாகரீகமென்று கூறிக் கொண்டு எங்கள் பழைய சிறந்த விழுமிய நோக்கங்களைக் கைநெகிழ விடுகின்றோம்.. கல்வியின் நோக்கம் யாது?

“கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத்தக.”

என்றார், எல்லா மதத்தினரும் எல்லா மொழியினரும் போற்றும் திருவள்ளுவர். கசடறக் கற்பவர்கள் எத்தனை பேர்? கற்றாலும் கற்றாங்கொழுபுவர்கள் எத்தனை பேர்?

“கற்றுணர்ந்தொழுகு” என்பதே எனது பாடசாலையின் குறிக்கோள். உலகத்திலுள்ள பொருள்களெல்லாவற்றிலும் சிறந்தது கல்விப் பொருளே. மக்களை மாக்களினின்று உயர்த்தி விழுமிய சிறப்புக்களை அளிப்பது அஃதே. கல்வி, இம்மையிலன்று, எழு பிறப்பினும் தொடர்ந்து விழுமமளிக்கும்.

“விலங்கொடு மக்களனை யிலங்குநூல் கற்றாரோ டேனையவர்.”

என்றார் பொய்யாமொழியினராகிய வள்ளுவர். இத்தகைய சிறந்த கல்வியைக் கற்றுவிட்டாற் போதாது. கல்வியின் பயன் அறிவும், அறிவின் பயன் ஒழுக்க

மும். என்று நூல்கள் முழங்குகின்றன. அறிதலிலும் உணர்தல் ஏற்றமுடையது. திருவள்ளுவர் இதனை நன்கு விளக்கியிருக்கிறார். கல்வி அறிவையூட்டுகிறது; அறிவு உணர்ச்சியை யுண்டாக்குகிறது; உணர்ச்சி ஒழுக்கத்தைக் கொடுக்கிறது.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினுமோம்பப்படும்.”

என்றார் வள்ளுவர். இவ்வொழுக்கமே உலகத்து மக்கள் யாவராலும் விரும்பப்படவேண்டியது. இவ்வொழுக்கத்தைக் காட்டினுள் சிறந்த விழுமிய பொருள் உலகத்திலில்லை. உலகத்திலுள்ளவர்க்கு அருமையான பொருள் அவர்களுடைய உயிரே. இவ்வொழுக்கத்தை விடவரும் காலத்தில் அவ்வுயிரையே நீக்கிவிடல் அறிஞர்கள் செயலானால் இவ்வொழுக்கத்தினருமை பெருமைகளை யாரளவிட்டுரைக்கவல்லார்?

ஒருவனை உயர்த்துவதும் தாழ்த்துவதும் அவனுடைய கல்வியன்று; அறிவன்று; இவ்வொழுக்கமே. ஒழுக்கத்தினாலேயே உலகம் நடக்கிறது. ஒழுக்கத்தை அடியோடு யாவரும் இகழ்ந்து விட்டால் - கைநெகிழ விட்டுவிட்டால் - உலகம் அழிந்துபோகும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்ளக் கல்வியுமறிவும் இன்றியமையாதனவே. ஆனாலும், கல்வியையும் அறிவையும் பெற்றவுடன் ஒருவன் ஒழுக்கமுடையனாதல் முடியாது. அவன் ஒழுக்கமுடையவனாக - இழுக்கமில்லாத ஒழுக்கமுடையவனாக - ஆவதற்கு உணர்ச்சி வேண்டும்.

கற்றறிந்த மாந்தர் பலர் உணர்ச்சியின்மையால் ஒழுக்கத்தையடையாது இழுக்கத்தை அடைகின்றனர். இழுக்கத்தை அடைவதால் அவர்களுடைய கல்வியறிவு விழலுக்கிறைத்த நீர்போலாகிவிடுகின்றது. ஐரோப்பாக் கண்டத்தைப் பாருங்கள். அங்கே கல்வியில்

லையா? அறிவுக்குக் குறைவுண்டா? இல்லை இல்லை” அங்கே கல்வியுமுண்டு; அறிவுமுண்டு; அதிகமுண்டு, அப்படியானால் ஆண்டு நடக்கும் மிருகத்தன்மையான பயங்கரப் போருக்குக் காரணமென்ன? சற்று ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்! அங்கே உணர்ச்சிக்கு இடமேயில்லை. மெய்யுணர்ச்சியை ஆண்டுள்ளவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய கல்வியுமறிவும் அவர்களை அழிக்கின்றன; சிதைக்கின்றன; நல்லதன் நலனையும் தீயதன் தீதையும் அவர்கள் அறிகிறார்கள். ஆனால், நல்லதைச் செய்யவேண்டும், தீயதை அறவே ஒழிக்க வேண்டுமெனும் உணர்ச்சி அவர்களிடத்திலில்லை.

ஐரோப்பாக் கண்டம் முழுதும் ஆலயங்கள் உண்டு. ஆனால், உணர்ச்சிக்குறைவாற் கடவுள் வணக்கமும் நம்பிக்கையும் குறைந்து விட்டன. மனிதத்தன்மையைத் தெய்வத் தன்மையாக மாற்றுவது உணர்ச்சியே. உணர்ச்சியில்லாதவர்கள் மனிதத் தன்மையைக் கைநெகிழவிட்டு மிருகத் தன்மையை யடைகிறார்கள். மிருகத் தன்மையின் குறிகள் தான் இப்பொழுது ஐரோப்பாவிற்கு காணப்படுகின்றன. மிருகத் தன்மையடைந்தவர்கள் கடவுளை நினையார்; வணங்கார், தெய்வ நீதியும், அரசநீதியும், மனித நீதியும் அவர்களிடையிலே யாது அநீதியே அங்கே தாண்டவமாடும், மனிதன் கடவுளை நினைந்து வணங்கி அவரருளைப் பெறல்வேண்டும். இதற்குத் ‘தெய்வமென்பதோர் சித்த முண்டாகவேண்டும்’ இதனை உண்டாக்குவது உணர்ச்சியே. உணர்ச்சியுடையவர்களே மெய்ப்பொருளைக் கண்டவர்கள்.

“கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்

மற்றீண்டு வராநெறி”

என்ற தேவர் திருவாக்கை நன்றாய் அவசியப் பாருங்கள்!

“ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப் பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு”

என்றதனையும் நோக்குங்கள்!

“கற்றதனாலாய பயனென்கொல்
வாலறிவன்
நற்றூள் தொழாஅ ரெனின்.”

என்ற இம்மாத்திரையைத் தான் இப் பொழுது மிருகத்தன்மையடைந்து, ஒரு வரை, நசுக்கிக் கொல்ல முற்படுபவர்க ளுக்குக் கரைத்தூட்ட வேண்டியது. கற் றுணர்ந்தவர்கள் கடவுளை வணங்குவார் கள். கல்வியின் இறுதியான பயன் கட வுளை வணங்குதலே என்னும் மெய் யுணர்ச்சிதான் யாவற்றிலும் சிறந்தது. உணர்ச்சியைப் புற்றியும் அதன் இன்றி யமையாமையைப்பற்றியும், திருவள்ளு வர் மெய்யுணர்்தல் என்னும் அதிகாரத் தில் நன்கு விரித்துரைத்திருக்கிறார்.

இக்காலத்தில் உலகிற் குறைவாகக் காணப்படுவது உணர்ச்சியே. என்னிடம் கற்ற மாணவர்களுடன் ஊடாடி நான் நன்கறிந்துகொண்ட குறைகளுள் ஒன்று அவர்களிடத்துக் காணப்பட்ட உணர்ச்சி யின்மையே. களவெடுக்காதே என்று கற்கிறார்கள்; அறிகிறார்கள். ஆனால் அவ் வாறு ஒழுகுகிறார்களில்லை. காரணம் உணர்ச்சியின்மையே. உணர்ச்சியின்மை தான் இக்கால மாணவருலகத்திலென்ன ஆசிரிய ருலகத்திலென்ன, முழு உலகத் திலுமேயுள்ள பெருங் குறை. உணர்ச்சி உலகத்தில் நிரம்பி வழியும்போது இவ் வுலகமே சுவர்க்க உலகமாக மாறிவிடும். இத்தகைச் சிறந்த உணர்ச்சியின் இன்றி யமையாமையைக் காட்டவே அதனை எனது பாடசாலையின் குறிக்கோளில் நடு நாயகமாக அமைத்துள்ளேன்.

கல்வி உணர்ச்சியை உண்டாக்க வேண்டும்: உணர்ச்சி ஒழுக்கத்தை உண் டாக்க வேண்டும். இதனாலேயே கற்று ணர்ந்து ஒழுகு என அக் குறிக்கோளை அமைத்தேன். உணர்ச்சி, ஒழுக்கம் என் னுமிவற்றைப் பற்றி வள்ளுவரே திருக் குறளில் வரைந்து காட்டியிருக்கிறார்.

உலகம் போற்றும் உத்தமராகிய காந்தி யடிகள் கற்றுணர்ந்தொழுகுபவர். அவ ரைப்போல் எல்லோரும் ஒழுகினால் இவ் வுலகம் எப்படியிருக்குமென்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

அன்புடையீர்! ஆங்கிலப் பெரும் புலவராகிய பேக்கன் என்பவருடைய கல்வி பற்றிய கருத்தும் கற்றுணர்ந் தொழுகவேண்டுமென்பதே. அவர் எழு திய கல்வி என்ற கட்டுரையைப் பல முறை படித்துப் பாருங்கள்.*

இதுவரையும் எனது பாடசாலையைப் பற்றியும் அதன் குறிக்கோளைப் பற்றி யுஞ் சில கூறினேன். இனித் தமிழைப் பற்றியும் சில கூறி என்னுரையை முடிக் கின்றேன். இது தமிழ் மாணவர் சங்க ஆரம்ப விழாவாகையால் மாணவர்க ளோடு தொடர்புடைய பாடசாலையைப் பற்றியும், மாணவர்களுக்கின்றியமை யாத குறிக்கோளைப் பற்றியும், கூறிய யான், தமிழைப்பற்றியும் சில கூறவேண் டியதயல்பன்றோ! தமிழுக்கும் எனக்கு முள்ள தொடர்பை நீங்கள் நன்கறிவீர் கள். நிற்க,

மாணவர்களே! ஒருவருக்கு அவரு டைய தாயினும் சிறந்த உரிமையுடைய வர்கள் பிறர், உலகத்திலில்லை. தந்தை யும் தாய்க்குப் பிறகுதான். தாய்க்கு உலகத்தில் ஒரு தனி இடமுண்டு. தாயை வெறுத்தொதுக்குபவர்களை உலக மக்க ளிடைக்காண முடியாது. தாய் நாடு, தாய் மொழி, என்பவற்றிலும் தாயைப் போலத்தான் பற்று வைத்து நடத்தல் வேண்டும். மற்றைய யாவரிலும் பார்க்க

* Studies serve for delight, for ornament and for ability. Their chief use for ability is in the Judgement and dispo- sition of business "Read not to cont- radict and confute..... but to weigh and consider."

கற்புக் கடம் மூண்ட பொற்புடைச் செல்வி

வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் B O L அவர்கள்

பூங்காருக்குப் பொலிவு செய்யும் நெடுநிலை மாடமொன்றில், கின்னர மிதுனங்கள் என்னும்படி அன்பொத்தார இருவர் இன்புற்றுத் திளைக்கின்றனர். அழகு, இளமை, செல்வம் எனும் இவையாவும் குறைவின்றி அமைந்த அவர் இன்பம், உம்பரும் எய்தாத உயர்ந்த இன்பமாய்த் திகழ்கின்றது. அது, தொடக்கம் முடிவு என்ற நிலைகளில் வேறுபாடின்றி ஒரு படித்தாய், ஒப்பற்ற தாய் விளங்குகின்றது. வானவர்க்கும் எட்டாத மட்டற்ற அவ்விற்பத்தை மனித வடிவெடுத்து அநுபவிப்பவர் வேறு யாருமில்லை. மாசாத்துவான் மகன் கோவலனும், மாநாயக்கன் மகள் கண்ணகியென்னும் பெண்ணினல்லாளுமே யாவர். கண்ணகியின் வடிவழகு ஐம்புலன்களும் உண்ண உண்ண அவனுக்கு உவகை தருகின்றது. மென்மை சான்ற அவள் மேனியழகில் பொன்னின் தன்மை பொலிந்து தோன்றுகின்றது. அவள் பரிசு இன்பம் முத்தின் தண்மையை ஒத்து நலந்தருகின்றது. சந்தன முதலிய நறுவிரைப் பொருள்களும் நாணி ஒதுங்கும்படி, காசறு புதுமணம் அவளிடத்தில் இயல்பாயமைந்து கமழ்கின்றது. கண்ணகி தரும் சுவை கரும்பினும் விரும்பும் இனிமை பொருந்துகின்றது. தேனினும் சாலத் தித்திக்கும் அவள் வாய் மொழி கேட்டு அவன் தெவிட்டாத ஆனந்தம் அடைகின்றான் கண்ணகியின் கட்டழகில் தன் எண்ணம் குடிபோன கோவலன் வண்ணச் சொற்களில் அவுளழகை வடித்து மகிழ்கின்றான்.

என்று பலவாறு ஆசை தீரப் பேசி

உவக்கின்றான்.

இவ்வாறு இளமை சிறந்திருந்த இன்ப நாள்களில் கோவலன் ஐம்புல வேட்கைக்கு அடிமையானான். அறத்தின் திறத்திற் செல்லாதும், கண்ணகியின் அகத்தழகைக் காணாதும் அவனுள்ளம் அழகின் வழிதேடி அலைந்தது. அதன் பயனாக, அழகும் இளமையும் ஆடற்றிறனும் மிக்கமைந்த மாதவியின் காதல் வாழ்வு அவனுக்கெய்தியது. மாதவியின் கேண்மை நல்லறவைத் தாராது நல் குரவையே தந்தது. சிற்றினஞ் சேர்ந்து தன் நாயகன் தீயவதைல் கண்டும் கண்ணகி தன் கடமையைத் துறந்தாளல்லள் ...காதலிற் குறைத்தாளல்லள் கணவன் மகிழ்வு கண்டு இன்புறவும் கருதிய நல்லறங்கள் எல்லாம் வல்லே செய்யவும் காலம் பார்த்துக் கருத்தோடிருந்தாள். அறவோர்க்களித்தலும், அந்தணரோம்பலும், துறவோர்க் கெதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலும் திருந்தச் செய்ய வேணவாக் கொண்டாள், அவள் கருதியன வாய்க் காது காலங் கழிதல் கண்டு கலங்கினாள். வாழ்நாளெல்லாம் நன்றூற்றாது வீண் நாளாயினவேயென வருந்தினாள். அவ் வருத்தத்தைப் பிறரறியாவகை மறைத்தாள் அவள் வாழ்வில் துன்பம் நிறைந்த நாள்கள் பலப்பலவாகித் தொடர்ந்தன. கொடிய இத் துன்பத்திலும் கோவலனே அவட்குக் குலதெய்வமாவான்.

கணவன் பரத்தையரை அணைந்தால் காதல் மனைவி ஊடல் கொள்வது பாடல் சுளிற் கண்டதே இங்ஙனம் ஊடிய மனைவியைக் கூடி மகிழ விரும்பிய கொழு

“மாசறு பொன்னே, வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே, கரும்பே, தேனே”

நன் விருந்தினனோடு சென்றார். பாணையாயினும் பார்ப்பனையாயினும் தூதனுப்பியோ மனைவியின் ஊடலை மாற்றுவாள், கண்ணகியை மறந்து அவள் காதலைத் துறந்து பல்லாண்டு கழித்து மனைபுகும் கோவலன் தனியே தளர்ந்த நடையனாய்ச் சென்றான். கோவலன் வருகையை ஏவல் மகளொருத்தி ஆவலோடு சென்று கண்ணகிக்குரைத்தாள். அவ்வளவில் வாடிய அவள் உள்ளம் மழைகண்ட வான்பயிர் போல் தழைத்தது. மனக் கோயிலிலிருத்தி வழிபட்ட தெய்வம் மனைக்கு மீண்டது கேட்டு மகிழ்ச்சியின் எல்லை கண்டாள். அமளியிலிருத்தி அவன் அடிகளைப் பூசித்தாள். குலந்தருவான் பொருட் குன்றந்தொலைந்ததே எனக் கணவன் கலங்குதல் கண்டாள். கவலையை நீக்க அக் கற்புடைச் செல்வி காற் சிலம்புகளைக் கொடுத்தாள். கண்ணகியின் கற்பெனும் நற்குடர் கணவன் கருத்திருளை நீக்கியது. கண்ணகியின் உண்மையழகை, உயர்ந்த பெரும் பண்பைக் கோவலன் காணுந்திருப்பெற்றான். “பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்” என எண்ணி எண்ணி இதயம் பூரித்தான்.

தீய நெறியில் உழந்த கோவலன் தூயவாழ்வு பெற்றான். சீறடிச் சிலம்பு கொண்டுசெல்வமீட்டிச்சிறப்புற்றுவாழ்த்துணிந்தான். மதுரைக்குச் சென்றால் வாழ்வு பிறக்கும் என அவன் மனம் நம்பியது. எண்ணியன எல்லாவற்றையும் கண்ணகியோடு கலந்து பேசவில்லை. உள்ளத்தைக் கவர்ந்த உத்தமியின் உட்கருத்தையறிய அவன் விரும்பவில்லை. முன்னரே அவளுடன் பேசி முடிவு செய்தவன் போல் மதுரைக்குத் தன்னோடு வருமாறு பணித்தான். கணவன் சொற்காத்து நடக்கும் அக்காரிகை நல்லாள் பல்லாண்டு வாழ்ந்த தன் செல்வமனையையும் பாங்காயினாரையும் எழுதித் துறந்து கணவனைத் தொடர்ந்தாள். மண்ணக மறியாத அவள் வண்ணச் சீறடிகள் வழியிற் பலகாற் கொப்புளிக்கவும் வருத்தங் கொள்ளாது கணவன் வழித்

துயர்க்குக் கையற்றேங்கினாள், கண்ணகியின் எண்ணருஞ் செயல் கோவலனுக்கேயன்றி; கூடிச்சென்ற கவுந்தியடிகளுக்கும் பெரு வியப்பையும் மதிப்பையும் விளைக்கின்றது.

மாட மதுரையில் மருங்கேயுள்ள மாதரி என்னும் இடைச்சி மனைக்குப் பெரு விருந்தாக இருவர் வருகின்றனர்!, அவர்களில் ஆடவனிடத்தில் இளமை தந்த வளமான தோற்றம் சுவடுதானுமின்றிக் கழிந்துள்ளது. செல்வப் பொலிவு சிறிதும் காண்பதற்கில்லை. கடந்த கால வாழ்வைப் பற்றிய கழிவிரக்கம் ஒரு புறமும், வருங்காலப் புது வாழ்வை வகுக்கும் மனத்துணிவு மறு புறமுமாக அவனுள்ளத்தை மாறி, மாறி ஆட்சி செய்கின்றன. அவனது நிழல் போல அயலே தோன்றும் அந்நங்கையின் மேனி விரதங் காக்கும் அருந்தவர் உடல் போல மெலிந்து நுடங்குகின்றது, அவளுள்ளத்தில் நிலவும் அமைதி விள்ள முடியாத பொலிவுடன் முகத்தில் விளங்கித் தோன்றுகின்றது. பூம்புகார் மாட மனையில் அன்று புதுமை இன்பந் துய்த்த அவ்விருவருமே அலையாய்ந்த கடல் போல அமைதி நிரம்பிய சாயலுடன் இங்குக் காணப்படுகின்றனர். இருப்பினும், கண்ணகியைக் கோவலன் காணும் தோறும் ஆராத பேரார்வம் எய்துகின்றான். இன்று அவன் நோக்கில் என்று மில்லாத புதுமை காண்கின்றது. அன்று முகத்தினழகைக் கண்டின்புற்ற கண், இன்று அவள் அகத்தினழகைக் கண்டு ஆனந்தமடைகின்றது. பொன்னே என்று அவளை அன்று புனைந்த கோவலன் இன்றும் பொன்னே என்று புதிய நோக்குடன் போற்றுகின்றான். சுடச் சுடரும் பொன்னின் தன்மைபோல் துன்பம் சுடச் சுடக் கற்பிற் சுடர்விடும் அவள் பொற்பைப் புகழ்கின்றான். கொடியின் தன்மை போல் (கொடியனாயினும்) கணவனையின்றி நல்வாழ்வு காணாது வருந்திய அவள் பண்பு கண்டு பாராட்டுகின்றான். நல்ல மலர்கள் பலவும் சேர்ந்த நறுமண

மாலைபோல் புகழுக்குரிய குணங்கள் பலவும் பொருந்திய ஒரு பூங்கோதையாய் அவள் விளங்குதல் கண்டு பூரிப்படைகின்றான். உயிரினும் சிறந்த நானென்னும் உயர்குணம் அவளிடத்தில் ஒளிவிடுதல் கண்டு உவக்கின்றான். ஒரு விளக்குத் தன்னையும் தான் உள்ள இடத்தையும் ஒளி செய்வது போல கண்ணகி தனது கற்பெனும் நற் சுடரால் தன்னையும் தன் குலத்தையும் மன்பதையறிய ஒளிர்ச் செய்வது கண்டு மகிழ்கின்றான்; புகழ்கின்றான்.

“பொன்னே, கொடியே, புனை பூங்கோதாய்

நாணின் பாவாய், நீணில விளக்கே
கற்பின் கணியே, பொற்பின் செல்வி”

எனக் கருத்தும் கா தலும் நிறைந்த சொற்களால் நங்கை நல்லாளின் நலம் பாராட்டுகின்றான். கண்ணகி காத்த அருங் கற்பு கணவன் மனத்தைத் திருத்தி, வாழ்வையும் நல்வழியில் திருப்பி விட்டது. இன்துணை மகளிர்க்கின்றியமையாக் கற்புக்கடம் பூண்ட இத்தெய்வமல்லது பொற்புடைத் தெய்வம் வேறு இல்லை யெனக் கூறத்தக்கவாறு கண்ணகி விளங்குகின்றான். இது பெண்ணுலகின் பெருந்தவம். மண்ணவர் செய்வான் தவமாகும்.

‘வாழ்க்கையில் ஏமாற்றமடைவதும் துன்புறுவதும் எல்லார்க்கும் பொதுவானது, ஆனால், துன்பநோயைத் துடைத்துக் கொள்வது சிலருக்கு எளிதில் ஆகின்றது; மற்றும் சிலருக்கு நெடுநாள் பிடிக்கின்றது. விவேகமுடையார் விரைவில் மனம் தேர்ந்து கொள்கின்றனர்; அவர்களுக்கு மற்றவர்கள் எடுத்தோதும் மேலான கருத்து விரைவில் பிடிபடுகிறது’

— சுவாமி — சித்தவானந்தர்

பழந் தமிழரின் தெளிநிலைக் காட்சி

புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள்.

(மகாஜனக் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை)

பழந்தமிழ் நாடு பரந்த அளவில் நிறைந்த வளங் கொழித்து விளங்கியது. இதனைப் பழந்தமிழ் மக்கள் பல்லாற்றினும் நுகர்வுடை மக்களாய் அமைந்தார்கள். இவ்வமைப்பில் தமிழ் மக்கள் தம் உணர்வு தெரிந்து செயற்கரிய செய்து பெரியோராய் விளங்கினர். தெளரிய நிலைத்தமிழ்ப் பெரியோர் வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் வைத்து எண்ணப் பெற்ற நிலையை விளம்பவும் வேண்டுமோ? அவர்கள் அசையும் பொருள்களையும் அசையாப் பொருள்களையும் தம் அறிவின் ஒளியால் ஆண்ட அழகே அழகு. தம் கருத்தைத் தாமே திருத்தி அத்திருந்திய நிலையால் உலகில் இருந்து கொண்டே உலகைத் திருத்தி, ஆண்ட வாழ்வே தெய்வத் தமிழரின் திருவுடை வாழ்வாகும். தம் வாழ்வில் தமதுரிமையும் உலக வாழ்வின் பொது உரிமையும் பொது நலமும் ஒருங்கே நிறைவு பெற நடுநின்று வாழ்ந்த வாழ்வே பழந்தமிழன் பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி நின்று வாழ வழிகாட்டியது. இனிப் பழந்தமிழ் வேந்தர்கள் கல்வியறிவிலும், பேரன்பிலும், மெய்ப் புகழ் வேட்கையிலும், பழியஞ்சிய அறவாழ்க்கையிலும் மிக்கு விளங்கினார்கள். இதற்குப் “பத்துப் பாட்டு” “புறநானூறு” என்னும் பழம்பாடல் நூல்களே பெருஞ் சான்றாகும். இவ்வாறு அக்காலத் தலை மக்களான புலவர்களும், புரவலர்களும் தெளிநிலையில் தலைப்பட்டு நின்ற நீர்மையையும் அக்கருத்துக்களையும் சற்று விரிவாகக் காண்பாம்.

உலகம் அருளும் பொருளும் கலந்து உயிர்வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற கருவியாய் இருந்து வருகின்றது. ஐம்பூதங்களும் அவற்றின் இயல்புகளான ஐம்புலன்களும் முறையே பொருளும், பொருளியல்புகளும் எனப்படும். அவை அழிவன: நிலை மாறுவன; இவற்றுள் உள்ளீடாக அகத்தும் புறத்தும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனது ஆற்றலும் அப்பொருள்களிடத்துண்டாகும் இயக்க அமைப்பு முறைகளும் முறையே அருளும் அருளியல்புகளும் எனப்படும். இவை அழியாது நிலைபெற்றிருப்பனவாகும். பொருளிலும் பொருளியல்புகளிலும் பற்று வைத்து ஏற்றமாக வாழும் வாழ்க்கை பற்றுநிலை அல்லது திருநிலை என்று சொல்லப்படும். பொருளுலகைப் பகுத்தறிவோடு பற்றியொழுக்கும் மனிதனுக்கு பொருட்களின் நிலையாமை அப்பொருட்களின் மேல் பெருவியப்பை உண்டாக்கியது. அவன் நிலையற்ற இப்பொருளைப் பெருக்கிப் பயன் யாது? இப்பொருளைப் பெருக்கும் முயற்சியும் பீடுடைத்தோ? என எண்ணிப் பொருளின் பற்றை விட்டு அப்பொருளின் மெய்யியல்புகளை ஆழ்ந்து நோக்கினான். அந்த நோக்கில் தோன்றியதே அருளும் அருளியல்புகளு மென்க. அவ்வருளே இனிய, உயர்ந்த, நிலைத்த பொருளெனத் தெளிந்தான். தெளிந்து அப்பொருள்களிடத்துள்ள புறப்பற்றை நீக்கி அகவழகான அருளில் பற்றுக்கொண்டான். இதுவே “பற்றின்மையில் உள்ள பற்று” இதுவே “செயலின்மையில் உள்ள செயல்” என்று கூறப்படும். இப்பற்றற்ற வாழ்க்கையே பழந்தமிழறிஞர்கள் “பொய்தீர்ந்த ஒழுக்கநெறி” என்றும், “பொறிவாயில் ஐந்தவித்த

நிலை” என்றும் கூறுவார்கள். இப்பெற்றித்தாய் வாழ்ந்த பழந்தமிழ்மக்கள் நீத்தார், பெரியார், துறந்தார், அந்தணர், அறவோர், நிறைமொழிமாந்தர் எனப் பழந்தமிழ் நூல்களில் பலபடப் போற்றப்பட்டார்கள்.

பொருள்களைத் துறவாது பொருள்களின் பற்றைத் துறத்தலே துறவு எனப் பழந்தமிழர் எண்ணினர். புறத்துறவை அவர்கள் துறவு என்று சொல்லவேயில்லை. அகத்துறவையே உண்மைத் துறவென மதித்தன.

“நெஞ்சிற் துறவார் துறந்தார் போல்
வஞ்சித்து
வாழ்வாரில் வன்கணூலில்”

“வானுயர் தோற்றம் எவன் செய்யும்
தன்னெஞ்சு
தானறி குற்றப்படின”

“மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா
உலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்”

என்ற குறட்பாக்கள் பழந்தமிழரின் உள்ளத் துறவை எடுத்துக் காட்டும் நிறைமொழிக் குரல்களன்றோ? இவ்வெண்ண வெழிச்சியால் உந்தப்பெற்ற திருவள்ளுவர், ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையில் “பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும்,” “அன்புடமையும்” என்ற அறத்தின் வழி வாழ்வானுயின் அவன் ‘இல்லைவிட்டுப் புறம்பான வனத்திற் போய்ப் பெறும் பயன் யாது? ஒன்றுமில்லையன்றோ! இவர்கள் “முயல்வாருள் எல்லாம் தலை?” “நோற்பாரின் நோன்மையுடைத்து” என்ற சிறந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி ஆங்கமல் நீர்போற் புறத்தே பிறர்க்குத் தெரியாதவாறு பொருளும் தாமும் பிறிதுபட்டு நின்றும், அவற்றோடு ஒட்டி நின்றுத் தமிழர் தமது தெளிநிலைக் காட்சியைப் போற்றி வாழ்ந்தனர். நிலையாமையை உணர்ந்து மெய்வழிப்பட்டு அகத்துறவைத்தேர்ந்த அந்தணர் ஒழுக்கம் ஒருவனுக்கு அமைய

வேண்டின் அருளிலும் அருளியல்புகளிலும் ஆர்வம் எழுதல் வேண்டும். அப்பொழுதே பொருளிலும் பொருளியல்புகளிலுமுள்ள பற்று நீங்கும்.

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை
அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு”

என்றார் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர்,

இவ்வுண்மையை பழந்தமிழர் பழுதறத் தெளிந்து பற்றற்ற இறைவனைப் பற்றி உலக வாழ்வில் திருந்திய உளத்தினராய் மருள்நீங்கி மாசற்ற நிலையுடன் அகத்துறவிகளாய் வாழ்ந்த பெருநிலையே தாமரையிலே நீருக்கு உவமிக்கப்பட்டது. இக்கருத்துக்களின் அடிநிலையிலேயே தொல்காப்பியர் என்னும் தெள்ளியார்,

“காமஞ் சான்ற கடைக் கோட்காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும்
கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிறல் பிறந்ததன் பயனே”

என்று நூற்பா செய்தருளினார்.

நிலையாமையைக் கண்டு துறவுபூண்டு மெய்தலைப்பட்டு அவாவுறுத்தலைத் தொல்காப்பியர் “சிறந்தது பயிறல்” என்று சுட்டுகின்றார். உலகம் பழித்ததை ஒழித்துவிடலே சிறந்தது பயிறல். இதுவே பொய்தீர் ஒழுக்கம். இவ்வொழுக்க நிலையில் இழுக்கின்றி இனித்தவரே இவ்வுலகத்தை இனிதாகக் கண்டு இன்புறு நிலையைடைவர். இந்நிலையில் தமிழர் வாழ்ந்த பேற்றாலன்றோ “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்பன போன்ற சிந்தனைச் செல்வங்கள் செந்தமிழுக்குக் கிடைத்தன.

அப்பன் அம்மை, மாமன், மாமி இவைகளெல்லாம் நிலலாதது ஆதலால் “உலகம் புல்லிய நெறித்து” “இனனாதம் உலகம்” என உணர்ந்து அப்

பொருள் நெறிவிட்டு, அருள் நெறிபால் அவ்வுலகை ஆழ்ந்து நோக்குப்போது சிறப்பென்னும் செம்பொருளின் பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கித் ததும்பி ஏக உருவாய்க் கிடப்பதைக் கண்டவுடன் “அப்பன் நீ அம்மை நீ, ஐயனும் நீ, அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ என்று மாறிப்போற்றும் பெற்றி எழுகின்றது என்னே தமிழன் வாழ்வு!

இவ்வாறு உலகின் மருள்நிலை மாய்ந்து அருள்நிலை பற்றும் அமைப்பை எப்படி முதற்கண் நாம் எடுப்பது என்பதற்கும் பழந்தமிழர் தெளிவாக விடையளித்தே சென்றனர்.

“மறந்தும் பிறன் கேடு சூழற்க சூழின் அறஞ் சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு”
 “நல்லது செய்தல் ஆற்றீ ராயினும் அல்லது செய்தல் ஒம்புமின் அதுதான் எல்லாரும் உவப்ப தன்றியும் நல்லாற்றுப்படுமீ நெறியு மாரதுவே”

என்று திருக்குறளிலும் புறநானூற்றிலும் வருகின்றன. நன்மையைச் செய்யுங்கள் அது செய்ய முடியாவிட்டால் தீமை செய்யாதிருக்கும்படி உங்களை நீங்களே காத்துக்கொள்ளுங்கள். இத்தந்திரம் காப்பையே எல்லோரும் விரும்புவார்கள். அல்லாமலும் அறிஞர் கூறும் நல்லாறு மிதுவே. இப்புறநானூற்றின் கருத்தையே திருவள்ளுவரும்,

“தன்னைத்தான் காதலனாயின் எனைத் தொன்றும்

துன்னற்க சூழ் வினைப்பால்” என்று மிகநுட்பமாகக் கூறியுள்ளார். தீவினையை நினையாதிருப்பதே பெருநிலை வாழ்வு என்பது, தமிழர் முடிந்த கொள்கையாகும். சிறப்பைத் தருகின்ற செல்வம் பெறுவதற்காயினும், தற்காப்புக் காரணமாக வேனும் பிறர்க்கினனா செய்யாமல் வாழ்வதே அறமெனத் தெளிந்த தமிழர் இவ்வினனா செய்யாமல்,—தீவினைப்பால் செல்லாமல் எவ்வாறு வாழ்வதென்ற வினா விற்கு

“ஏதிலார் குற்றம்போல் தன்குற்றம் காண்கிற்பின் தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.”

“வலியார்முன் தன்னை நினைக்க தான் தன்னின் மெலியார்மேற் செல்லும் இடத்து”
 “இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல்

அவர்நாண நன்னயஞ் செய்துவிடல்”
 என்னும் தெய்வப் புலவர் வாக்கே ஏற்ற விடையென்க. ஒருவனுக்குத் தீமை செய்யும் எண்ணம் எழுந்தால் அந்த நினைவுக்கத்தை எப்படி மாற்ற வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு மனமாற்றம் அமையாது அது செயலாக்கமாக முதிர்ந்தவழி அதையும் எப்படித் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும் என்பதும், அச்செயலாக்கம் தன்வயப்படாது தண்டித்தலிலேயே மனம் மேலும் மேலும் அவாவுறும்போது அத்தண்டித்தலும் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பது தெளிவாக இத்திருக்குறள்களில் விடைகளின் தன்மைகளாக அமைந்து கிடக்கின்றன. தமிழனின் அறித்தெழிவுதான் என்னே! இவ்வாறு தமிழர்கள் மிகத் தெள்ளிய உணர்வுடன் வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்குச் சங்க நூல்களிலும் அநேக சான்றுகள் உண்டு அவைகளை இனிக் காண்பாம்.

சேரமான் கருவூரேறிய ஓள்வாட்கோப் பெருஞ்சேர விரும்பொறை என்னும் சேர மன்னன் இயல்பாகவே தவத்திருவுடையனாய் இருந்தான். சேரமானிடம் சுடர்விட்டு வீசிய தெய்வ ஒளியினை அவன் காலத்தவர் பலரும் அறிந்து அவனைக்காண்டல் அளவானும் நலன்பல எய்தி வருவாராயினர். அஞ்ஞான்று நரி வெருஉத் தலையார் என்னும் புலவர் ஒருவர் ஏதோ காரணத்தால் தம்முடம்பு வேறுபட்டு இருந்தார். சேரமானிடம் சிறப்பறிந்து பயனெய்தியவருள் ஒருவர் இப்புலவரின் வேறுபட்ட நிலைக்கிரங்கி அவரைச் சேரமானிடம் ஆற்றுப்படுத்தினார். புலவரும் அவர் கூறியவாறே சென்று கண்டார். காண்டலும் அவர்

தமதழகிய பழைய உடம்பினை எய்தப் பெற்று இன்னல் தீர்ந்து அளவிறந்த விம்மித முடையராயினர்! இதனால் அரசனை நோக்கி

“அருளும் அன்பும் நீக்கி நீங்கா
நிரையங் கொள்பவரோ டொன்றது
காவல்
குழவி கொள்பவரின் ஓம்புமதி
அளிதோ தாதே அது பெறவருங்
குரைத்தே”

எனப் பேரன்போடு தவவாழ்வு ஒப்பச் செவியறிவுறுத்தி அவர் பாற் பிரியா விடை கொண்டார்.

இத்தகு தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தார் தம் ஆணைவழி நடைபெறுதது உலகில் யா திருக்கின்றது. பெரிய விவங்குகளும், நச்சுப் பூச்சிகளும், உயிரற்ற பொருள்களும் கூட அவர் கருதிய வழியெல்லாம் தம் இயற்கைத் தன்மையில் மாறி இயங்காநின்றன. பெரும் பாணற்றுப் படையில் தவ முனிவரர் இருப்பிடத்தில் குரங்குகள் அங்குவிழும் சருகுகளை அப்புறப்படுத்தி இடத்தைத் தூய்மை செய்தலும், மானும் புலியும் தம் இயல்புமாறி ஒருங்கு துயில் கொள்ளலும், யானைகள் அவர் செந்தீ வேட்டற்கு விறகு கொணர்தலும் ஆகிய செய்திகள்

“மந்தி சீக்கும் மாதுஞ்ச மூன்றிற்
செந்தீ பேணிய முனிவர்
வெண்கோட்டுக்
களிறுதரு விறகும் வேட்கும்
ஒளிறிலங்கு கருவிய மலை”

என்று நுவலப்பட்டிருக்கின்றன இங்ஙனமே

“கானயானை தந்த விறகிற்
கடுந்தெற்ற செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாள் புரிசடை-புலர்த்து
வோனோ?”

என்றும் வரும் புறநானூற்றடிகளும் காண்க.

கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனும் பொதியமலைத் தலைவனுமான ஆய் அண்டிரன் என்னும் சங்கச் சான்றோள் சிறந்த சிவபக்தன் இவனருட்டிறத்தில் ஒரு பாம்பு இவனுக்குக் கட்டுண்டிருந்து ஒருசாற் கலிங்கம் ஒன்றைக் கொணர்ந்து கொடுத்ததென்றும், ஆய் அதைச் சிவத்தின் செம்மேனிக்குப் போர்த்து மகிழ்ந்தனன் என்றும் வருஉம் குறிப்பு சிறு பாணற்றுப்படையில்

“நீலநாகம் நல்கிய கலிங்கம்
ஆலமர் செல்வர்க்கமர்ந்தனன்
கொடுத்த
சாவகந் தாங்கிய சாந்துபுலர்
திணிதோள்

ஆர்வ நன்மொழி ஆய்.”

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

உறையூரின் கண்மைவகிய பொத்தியார் என்னும் தன்னமைற்ற பெரும் புலவர் கோப்பெருஞ் சோழன் என்னும் தவவேந்தன் பால் நட்புடையராக இருந்து, அவன் ஒரேதுபற்றி வடக்கிருந்து நடுகல்லாகியது கண்டு, ஆற்றூராய்ப் பெரிதுமிரங்கி நைந்து தாமும் அவ்விடத்திலேயே வடக்கிருத்தற்கு அக்கல்லுருவாகிய சோழனை இடங்கேட்டார், உடனே அக்கல் இடம் நல்க, பொத்தியார் அது கண்டு அவ்வருள் நிகழ்ச்சிக்கு மிக வியந்து பாடி, தமதரிய நல்லுயிரினையும் அப்பெருஞ் சோழன் மாட்டுய்த்து, அழியா நிலையெய்தினார்.

இவ்வாறு பல தெளிநிலைக் காட்சிகள் தமிழகத்தில் நடைபெற்றுள்ளன, அவற்றையெல்லாம் எடுத்து விரிக்கின் பெருகும் நுட்பத்திலும் நுட்பமாகத் தெரிந்து கொள்வதும், அதனை உள்ளித் தெளிவடைவதுதான் தெருளென்க, தெருண்ட- உள்ளம் இல்லையாகில் ஒருவன் மெய்ய்பொருள்களைக் கண்டாலும் தெளிவில்லாததினால் அதனாற் பெறும் பயனை இழந்து விடுவான். ஆகவே உயிர் துன்பம் நீங்கி இன்பம் அடைதற்கு அருளும், தெருளும் இன்றியமையாதன என்பது தெளிதல் காண்க.

“உலகத்தில் நாம்”

A. K. சர்மா B Sc. (Lond) அவர்கள்
விஞ்ஞானப் போதகசிரியர், விக்ரோறியாக் கல்லூரி

அமைதியான மாலைநேரம். அப்பா அலுவலகத்திலிருந்து வீட்டிற்கு வருகின்றார். அப்பாவின் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறான் அவரின் மைந்தன். அப்பா வந்ததும் வராததுமாக “அப்பா! அப்பா! நான் எப்படிப் பிறந்தேன்?” என்று கேட்கிறான். அதற்கு அப்பா “நானும் உன் அம்மாவும் பெற்றெடுத்தோம்?” என்றார்.

“நீங்களும் அம்மாவும் எப்படிப் பிறந்தீர்கள்?”

“என் அப்பா அம்மாவும், உன் அம்மாவின் அப்பாவும், அம்மாவும் பெற்றெடுத்தார்கள்”

“அவர்கள் எப்படிப் பிறந்தார்கள்?”

இதென்னடா கேள்வி? அவர்களின் அப்பா அம்மாவாலும், அவர்களும் தம் அப்பா அம்மாவாலும் இப்படி நம் மூதாதையர்கள் பிறந்துகொண்டே வந்தார்கள்.

“அவர்களெல்லாம் எப்படி முதன் முதலில் பிறந்தார்கள்?” “இது கூடவா தெரியாது” முதன் முதலாகத் தோன்றிய முதல் மனிதனுக்கு முதற் பெண்ணுக்குந்தான் மனிதகுலம் அனைத்தும் பிறந்தது பையனுக்கு விளங்கவில்லை. மேலும் கேட்டான். “அந்த முதல் மனிதனும் முதற் பெண்ணும் எப்படியப்பா பிறந்தவர்கள்?”

“இதென்னடா! அசட்டுத்தனமான கேள்வி? அந்த முதல் மனிதனையும் பெண்ணையும் கடவுள் படைத்தார்”

“எப்படியப்பா கடவுள் அவர்களைப் படைத்தார்?”

அதற்குமேல் தந்தைக்குப் பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. கோபந்தான் வந்தது. “இனிமேல் இதுபோன்ற முட்டாள்தனமான கேள்விகளை யெல்லாம் கேட்கக்கூடாது. கடவுள் படைத்தார் அவ்வளவு தான் போ! போய் விளையாடு” என்று அதட்டினார். பையனுக்கு வாய் அடங்கி விட்டது. முதல் மனிதனும் முதற் பெண்ணும் ஆண்டவனற் படைக்கப்பட்டவர்கள் என்று அப்பா சொல்லி விட்டார். பையனும் அதற்குமேல் கேள்வி கேட்ட முடியவில்லை. அவன் விளையாடப் போய்விட்டான். அப்பாவும் நிம்மதியாகத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து விட்டார்.

இந்த ஒரு அப்பாதான இப்படிச் சொன்னார். இல்லை. அநாதிகாலந் தொட்டு, இன்றுவரை இப்படியே சொல்லிக் கொண்டு வரும் அப்பாக்கள், இம் முழுவலகெங்கணும் நிறைந்திருந்தார்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள்.

மனிதன் எப்படித் தோன்றினான்? ஜீவராசிகளின் மூலம் எது? உலகத்தின் இந்தக் கேள்விக்கு இத்தனை காலமும் மதவாதிகள் அளித்து வந்த பதிலும் சம்பிரதாய நம்பிக்கையும் இவைதான். இன்றுள்ள மனிதன் எத்தகைய உருவ அமைப்புடன் இருக்கிறானோ அது போலவே, இவ்வுலகிறோன்றிய கடவுளின் சிருஷ்டியான முதல் மனிதனும் இருந்தான். ஆதி மனிதனைப் போலவே இன்றைய மனிதனும் இருக்கிறான். அவனைப் போலவே சிருஷ்டியாகிக் கொண்டு வருகிறான். இது மட்டுமல்ல இன்றுள்ள சேதன அசேதனப் பொருள்களும் எப்

படியிருக்கின்றனவோ அதே போலத்தான் ஆதியிற்றோன்றியவையும் இருந்தன. அன்று எப்படி உண்டாயினவோ அதே போலத்தான் அவை இன்றும் உண்டாகிக் கொண்டு இருக்கின்றன. “அன்றுள்ளது போலத்தான் இன்றும் இன்றுள்ளது போலத்தான் அன்றும்” என்ற கொள்கையே இத்தனை காலமாக இவ்வுலகில் நசுக்கப்படா நம்பிக்கையுடன் நிலவி வந்தது.

ஆனால் இப்பழம் பெருங் கொள்கையைப் புரட்டித் தள்ளுவதைப் போல இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொரு ஜீவராசியும் இன்றுள்ளதைப்போல் ஆதியில் தோன்றவில்லை. அவை ஒவ்வொன்றும் சங்கிலித் தொடர்போல மூலமான ஒன்றின் பரிநாம வளர்ச்சியால் பலபல உருவாகப் பலுகிப் பெருகின. இன்றைய மனிதன் கூட குரங்கிற்கும் மனிதனுக்கும் பொது மூதாதையான ஒரு இனத்திலிருந்து பாரம்பர்ய வாயிலாக வளர்ந்து வந்தவனே.” என்று ஒருவர் கூறினார் என்றால் அவர் தான் சிந்தனையாளர் ‘டார்வின்’

மனிதன் கடவுளால் படைக்கப்பட்டவனல்லன் தானாகவே அவன் உண்டானான். அதுவும் குரங்கின் மூல வம்சாவளியிலிருந்து உண்டானான் என்று கூறி பழமை விரும்பிகளின் பரிசுசிப்பையும் மதவாதிகளின் கண்டன மோதல்களையும் எதிர்த்து நின்று ஒருவர் வெற்றி பெற்றாரா? என்றால் அந்த உலக மேதைதான் ‘டார்வின்’ அரும் பெரும் ஆராய்ச்சிகள் மூலம் பாமரர்களுக்கு வியப்பையும், படித்தவர்களுக்கு திகைப்பையும் அளித்தவர் இயற்கை விஞ்ஞானி ‘டார்வின்’

1859-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 24-ந் தேதி உலகந் தோன்றிய நாள் முதல், அன்றுவரை, நிகழ்ந்திராத நிகழ்ச்சியொன்று நடந்தது. உலகப் படைப்புப்பற்றி மத நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான கருத்துக்களை அன்றுதான் அவர் வெளியிட்டார். அதனால், அண்ட சரா

சரங்களும் அடிபெயர்ந்து நிலைகுலைந்து சரிந்துவிட்டதாக ஓலமிட்டு ஒப்பாரி வைத்தனர். பழமை விரும்பிகள். எண்ணற்ற ஆண்டுகளாய் இருட்டுக் குகையிலே கறுப்புத் திரையால் போர்த்து மறைத்து வைக்கப்பட்ட மாபெரும் ஒளி விளக்கொன்றை அன்று வெளியிலே கொணர்ந்து விண்ணின் முடியிலே பொருத்தி விட்டதாகப் பூரித்துப் புளகாங்கித மடைந்தனர் புதுமை விரும்பிகள். திரிசங்கு சுவர்க்கத்தினரான மூன்றுவது சாரார் திகைப்புச் சூறாவளியிலே சுருண்டு திக்பிரமைக் கடலிலே அழுந்தி விட்டிருந்தனர்.

எங்கும் ஒரே பேச்சு தெருவில், திண்ணையில், பூங்காவில், மதுக்கடையில் மாதா கோவிலில், அலுவலகங்களில், தொழிற்சாலைகளில், விவசாயப் பண்ணைகளில், சர்வகலாசாலைகளில், ஆராய்ச்சிக் கூடங்களில், இன்றோர்ன இடங்களில் மக்கள் கும்பல் கும்பலாக அந்த ஒரே விஷயத்தைப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். சிலர் நெருப்பு மலையாகக் கொதித்துக் குமுறிக்கொண்டிருந்தனர். சிலர் நிலவுப் பதுமைகளாகக் குளிர்ந்து கொண்டிருந்தனர். சிலர் வியப்புப் பதுமைகளாக வெதும்பிக்கொண்டிருந்தனர். சிலர் குதூகலப் பொம்மைகளாகக் கும்மாளமிட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இப்படி அன்று இருந்தது இங்கிலாந்து தேசம்.

அணங்குகளின் அதரங்களைப் பற்றி ஆயிரம் பதங்களில் அறுசீர் விருத்தம் பாடிய கவிஞர்களுக்கு அன்று ஆத்திரம் விண்ணையும் மண்ணையும் அங்கு வேறு ஆணி வேறுகப் பிய்த்துப் பார்த்தது. நூல்கலெழுதிய விஞ்ஞானிகளுக்கு அன்று எரிச்சல். சொர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் பற்றிப் பெரிய பெரிய வார்த்தைகளால் பிரமாதமான இலக்கண சுத்தியுடன் பெரிய புத்தகங்களெழுதிய மதகுருக்களுக்கு அன்று சொல்ல முடியாத கோபம்.

இப்பேர்ப்பட்ட மகத்தான ஒரு புயலை வீசச் செய்துவிட்ட அந்த விஷயந்

தானென்ன? “ஜீவராசிகளின் மூலம்” என்னும் தலைப்புடன், 230 பக்கங்களுடன், 1250 பிரதிகள் அச்சிட்டு அன்று கால்தான் வெளியிடப்பட்டிருந்தது ஒரு புத்தகம். அப்புத்தகம் வெளியான அன்று மத்தியானத்திற்குள் அச்சிட்ட 1250 பிரதிகளும் ஒன்றுகூடப் பாக்கியில்லாமல் அப்படியே விற்றுப் போயின.

இப்படி ஒரு மகத்தான விற்பனையுடன் இங்கிலாந்து நாட்டின் எல்லா மக்களுடைய மனத்தையும் குழப்பும்படியான விஷயம் அப்புத்தகத்தில் என்னதான் எழுதப்பட்டிருந்தது. தாவரங்களானாலும் சரி, மிருகங்களானாலும் சரி இவை எல்லாம் இறுதிவரை வாழ்வதற்காகவே இயற்கையுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப்போராட்டத்தின் காரணத்தாலே தான் உலகிலே உயிரினங்களின் தோற்றமும், அவற்றின் அமைப்பும், வளர்ச்சியும், பழக்க வழக்கங்களும், மாறுபாட்டைந்திருக்கின்றன. ஜீவராசிகளுள் இடைவிடாது நடைபெறும் இந்தப் போராட்டங்களால், அறிவு வன்மை பெற்றவை அதிகரித்தும் அறிவு குறைந்தவை அழிந்தும் வருகின்றன. இப்படி இயற்கைக்கும், ஜீவராசிகளுக்கும் நடக்கும் போராட்டத்தால் எல்லா உயிர்களுக்கும், அவற்றிற்குரிய சௌகரிய வேறு பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இதனாரூன் ஜீவராசிகளின் வேறு பாடுகள் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தின் விளைவு ஆயிற்று. இந்த இயற்கைப் பிரிநிலை முடிவோடு தகுதிபெற்ற ஜீவராசிகள் தகுதி பெறாத ஜீவராசிகளை வென்று அழித்துப் பெருகுவதும், இதனார் புதுவகை ஜீவராசிகள் உண்டாவதும் இயல்பு. இன்றுள்ள மனிதனோ, மற்ற ஜீவராசிகளோ கூட இந்தவிதமான போராட்டங்களில் வெற்றி பெற்று வளர்ந்த இனமாகும். மதப் புத்தகங்களிலே கூறியபடி இவை கடவுளால் அப்படி அப்படியே படைக்கப்பட்டவையல்ல- ஒன்றின் வன்மையால் ஒன்று உண்டான

வையே இன்று உலகிலுள்ள எல்லா ஜீவராசிகளுமாகும். மனிதன் மனிதனைப் போன்ற வாலில்லாக் குரங்குகளிலிருந்து நேரடியாகத் தோன்றவில்லை என்றாலும் வாலில்லாக் குரங்குகளின் பொதுவான ஒரு மூதாதை எதுவோ அந்த மூலத்திலிருந்து தான் மனிதன் தோன்றினான்.

இந்த விஷயந்தான் ‘டார்வினின் கருத்துக்களின் பிரதான பகுதி. மனிதன் பிறந்தது முதற்கொண்டே சிந்திக்க ஆரம்பித்திருக்கிறான். பகுத்தறிவு வளர்ந்தது. இப்படி மனிதனின் பகுத்தறிவு மதங்களின் சம்பிரதாயமென்னும் அரண்களைத் தாண்டி அப்பாற் சென்று விடாமல் அழுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் போதே அவற்றையும் மீறி அவ்வப்போது சில முன்னேற்றச் செயல்களை அந்த மனிதனின் பகுத்தறிவு செய்து கொண்டு வந்தது.

ஆறு நாட்களில் இந்த உலகத்தை ஆண்டவன் படைத்தான்’ என்று ஒரு மதம் சொன்னது. ‘அப்படியல்ல சூரியனின் சுழற்சியிலிருந்து தெறித்து விழுந்து குழிர்ந்த கிரக பிண்டமே பூமி’ என்று சிந்திக்க விரும்பியது. ஒரு மனித மூளை. ‘உலகம் உருண்டையானது’ என்று ஒருவர் கண்டு பிடித்தார். இல்லவேயில்லை உலகம் தட்டையாகத்தான் இருக்கின்றது.’ என்றது ஒரு மதம்.

தாயின் பிரசவ வேதனை தெரியாமலிருப்பதற்காக மயக்க மருந்தை (Chloro Form) சேர் சைமன் என்பவர் கண்டு பிடித்தார், அதற்குத் திரு மறையிலே ஆதாரமில்லை. ‘பிரசவ வேதனை தெரிந்தாற்றான் உலகில் தாய்ப்பாசம் இருக்கும் ஆதலால் மயக்கமருந்தை அனுமதியோம் என்று சீறியது ஒரு மதம்.

டார்வினின் இந்தப் புதிய விளக்கம் மத நம்பிக்கைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காகக் குயுத்தி வாதமாக எழுப்பப்படவில்லை. கடவுள் இருக்கிறாரா? இல்

லையா? என்ற பிரச்சினையின் பக்கமே இந்தப் புதிய விளக்கம் காலெடுத்து வைக்கவில்லை. உலகத்தையும் அதிலுள்ள ஜீவராசிகளையும், மனிதனுட்பட கடவுள் படைத்தாரென்றோ! படைக்கவில்லை யென்றோ! அந்தப் புதிய விளக்கம் போதிக்க வரவில்லை. இந்த விபரங்களையெல்லாம் மதங்களின் தீர்ப்புக்கே விட்டுவிட்டு “மனிதன் முழுசாகத் தோன்றியவனில்லை அல்லது சிருஷ்டிக்கப்பட்டவனில்லை. அவன் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக அவதாரம் எடுத்து வந்ததுதான், இப்போதைய மனிதத் தோற்றம்” என்றுதான் அப்புதுத்தத்துவம் கூறவந்தது.

மண்ணின் செழுமையிலே உயிரணு தோன்றக்கூடிய சக்தி, ஏன் ஆண்டவனைச் சார்ந்ததாய் இருக்கக் கூடாது. சரியான

படி சிந்தித்துப் பார்த்தால் ‘எல்லையற்ற பரம்பொருள் இருக்கிறது என்பதை நிலை நாட்டவே இந்தப் புதிய விஞ்ஞான தத்துவம் வெளிவந்தது என்றும் சொல்லலாம்.

அவருடைய பரிணாமம், அல்லது உள்ளது சிறத்தல் கொள்கையிலிருந்து உலகிலே இறுதியாகத் தோன்றியவன் மனிதனே. இறுதியாகத் தோன்றிய நாம் உலகத்தில் போட்டி, பூசல் முதலிய சச்சரவுகளிலிருந்தும். அறிவாற்றல் பெற்றாலும் ஒன்றை மற்றது அழிக்கும், பாரம்பரிய உணர்ச்சியை உதறித்தள்ளவில்லை. உலகத்தில் நமக்கு எந்த உரிமை உளது? பரிணாமத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் நின்றும், “உலகத்தில் நாம்” என்னதான் உருப்படியாகச் செய்துவிட்டோம்?

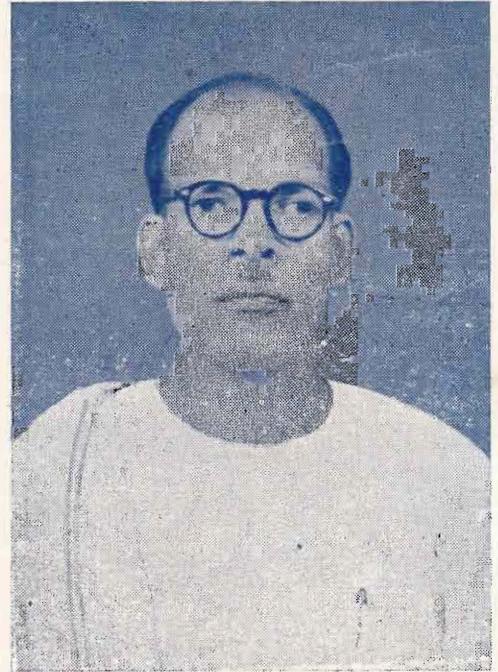
திரு ஆ. தம்பு அவர்கள்
தலைமை ஆசிரியர்
1908—1923

திரு சி கந்தையா அவர்கள்
இளைப்பாறிய ஆசிரியர்
1912—1925—1929—1948

பண்டிதர்
கா. பொ. இரத்தினம் M. A., B. O. L. அவர்கள்
தலைமை ஆசிரியர், 1935—1940

திரு. சி. கார்த்திகேயர் அவர்கள்
தலைமை ஆசிரியர்
1940—1956

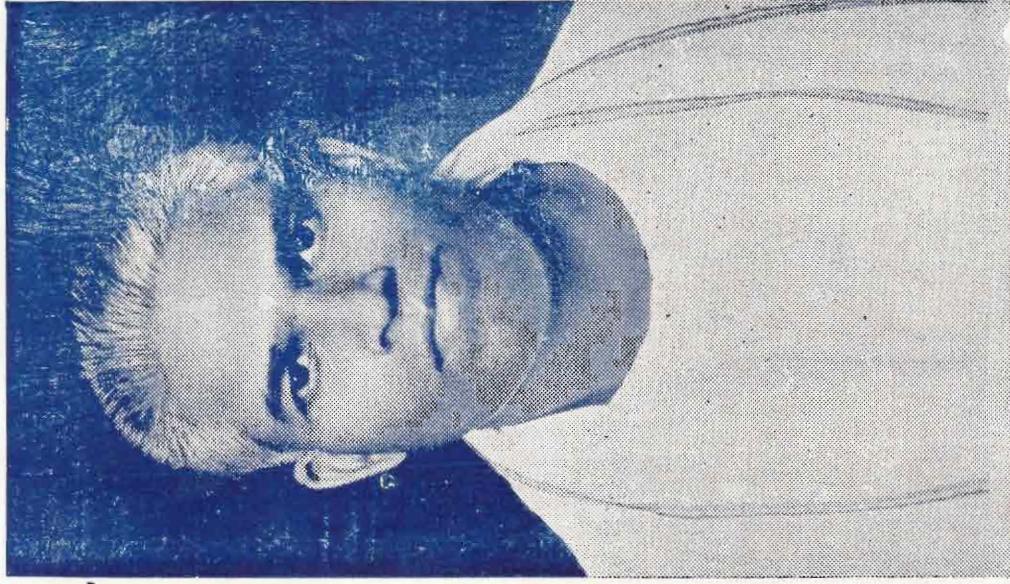

திரு. அ. மு. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

தலைமை ஆசிரியர்

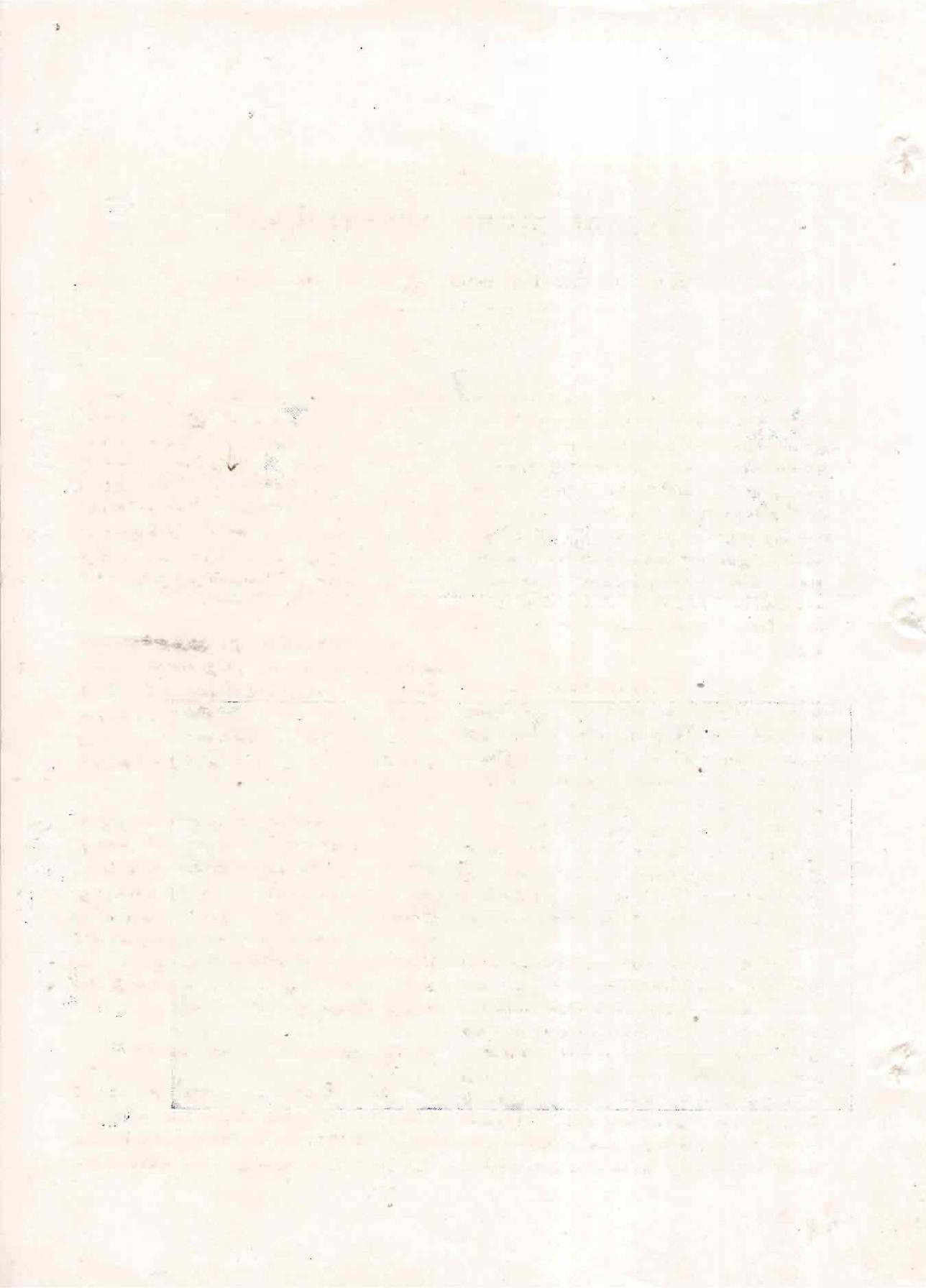
1930—1931

திரு. வி. வெலாயுதம் அவர்கள்

தலைமை ஆசிரியர்

1931—1932

சேவை நலம் பாராட்டுதல்

திரு. ச. இராமலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்கள்
(மூ. சை. பி. வி, சாலை)

எங்கள் பாடசாலை ஆரம்பமான காலந் தொடக்கம் நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் இங்கு கற்பித்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். சிலர் இரண்டு வருஷகாலமும், ஒரு சில ஆசிரியர்கள் ஒரு வருஷமும், இன்னுஞ் சிலர் ஆறுமாத காலமும் ஏன் மூன்று மாதங் கூடக் கற்பித்துச் சென்ற ஆசிரியர்களும் உண்டு. ஆனால் இக்கட்டுரை எழுதுவதன் நோக்கம் கூடியகாலம் சேவை செய்த மூன்று ஆசிரியர்களின் சேவையைப் பாராட்டுவதற்கே.

எந்த மூன்று ஆசிரியர்கள்? அவர்களைப் பற்றித்தானே நீர் பாடசாலை வரலாற்றில் கூறிவிட்டீர். (திரு. சி. கார்த்திகேயர், பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் திரு. வீ, சிவபாக்கியநாதபிள்ளை) இன்னும் அவர்களைப் பற்றித்தான் சொல்லப்போகின்றீரோ? அல்லது வேறு மூன்று ஆசிரியர்களைப்பற்றிக் கூறப்போகின்றீரோ? என்று நீங்கள் கேட்பது எனக்கு விளங்கும். இல்லவே இல்லை. அவர்களைப் பற்றி அல்ல. பின் வேறு யாரைப்பற்றி?

மாவிட்டபுரம் திரு. ஆ. தம்பு உபாத்தியாயர் அவர்களைப்பற்றியும்; ஓ அப்படியா அவரைப்பற்றியும் முன் கூறிவிட்டீரே? கூறியது கூறல் என்னுங் குற்றத்துக்கு ஆளாகப் போகின்றீரே? கவனம், என்று நீங்கள் எச்சரிக்கை செய்வது எனக்குத் தெரிகின்றது, கொஞ்சம் பொறுங்கள். நான் சொல்வதைக் கவனமாய்க் கேட்டுவிட்டுப் பின் உங்கள் தீர்ப்பைக் கூறுங்கள். நான் குற்றவாளியோ

அல்லவோ என்று. திரு. ஆ. தம்பு உபாத்தியாயர் அவர்கள் இப்பாடசாலையில் 1908ம் ஆண்டு தொடக்கம் படிப்பித்தார் என்று கூறினேனேயல்லாமல் அவர் குணங்களைப்பற்றியோ அறிவு ஆற்றலைப் பற்றியோ சொன்னேனா? இல்லை. ஆனபடியால் அவர் சேவையைப் பாராட்ட இது தக்க தருணம் என்று எண்ணுகிறேன். நீங்களும் ஒத்துக்கொள்வீர்களென்று நம்புகிறேன்.

தொல்புரம் திரு. இ. முத்துக்குமாரு ஆசிரியர், அவர்களைப் பற்றியும், அவர் சேவை நலத்தைப்பற்றியும்; சரி, மெத்தச்சரி, அவர் பாலர் பிரிவில் (16) வருஷகாலமாகச் செய்த சேவை பாராட்டத் தக்கதே என்று நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள்.

மூளாய் திரு. சி. கந்தையா உபாத்தியாயர் அவர்களையும் அவர் 35 வருஷகாலமாக இப்பாடசாலையில் கல்வி ஊட்டிய தன்மையையும் எடுத்துக்கூறுது இருக்க முடியாது. இப்பொழுதுதான் உங்கள் முகங்கள் சந்தோஷத்தினால் விரிகின்றன. மலருகின்றன. இப்பொன் விழா மலர் நறு மணங் கொண்டு வீசுவதை நீங்கள் நுகர்கின்றீர்கள்.

திரு ஆ. தம்பு உபாத்தியாயர் அவர்கள்

இவர் மாவிட்டபுரத்திலே ஓர் உயர் குடியிலே பிறந்து வளர்ந்து வந்தார். தனது இளமைக் கல்வியை அங்கிருந்த ஆரம்ப பாடசாலையிலும் மட்டுவில் வேற

பிள்ளை ஆசிரியரிடமும் கற்றுவந்தார். பின்னர் தெல்லிப்பளையில் மிஷனரிமாரால் நடாத்தப்பெற்ற செமினரியிற் கற்று ஆசிரியராய்க் கற்பிக்கும் தகுதியுடையராய் வெளிவந்தார். 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் மூளாய் மிஷன் பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வருவாராயினர். இப்படியிருக்கும் நாளில் — எங்கள் பாடசாலை மனேச்சர் அவர்களும் B. A. உபாத்தியாயர் அவர்களும் இவரையணுகி எங்கள் சைவப் பாடசாலையில் படிப்பிக்க வருதல் வேண்டிமென்று கேட்ட பொழுது மறுப்பொன்றுமில்லாது மனேச்சர் தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டார். 1908ம்—1923ம் ஆண்டு வரை தலைமை ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றினார். இவர் மாம்பழம்போன்று சிவந்த நிறம், ஆழ்ந்த கூரிய கண்கள், விரிந்த நெற்றி, பரந்த பனம், நடுத்தர உயரமும் பின் குடுமி உள்ளவராயும் இருப்பார். இவர் இலக்கணம், பூமிசாஸ்திரம் கணிதம் ஆகிய பாடங்கள் மிகத் திறம்படக் கற்பிப்பார். அவரிடம் கற்ற பூமிசாஸ்திரம், இலக்கணம் இன்னும் என் மனதில் பசுமரத்தாணி போன்றிருக்கின்றன. 1924-ம் ஆண்டு திரு. வீ. சிவபாக்கியநாதபிள்ளை இங்கு ஆசிரியராக நியமிக்கப் பெற்றார். அவர் திறமைக்கும் தராதரத்துக்குமாக அவரைத் தலைமையாசிரியராக வைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அத்தருணத்தில் இவர் ஒரு பெரிய தியாகஞ் செய்தார். ஒரு காலத்தும் ஒரு ஆசிரியானும் செய்ய மனம் ஒருப்படாத ஒரு அரிய பெரிய காரியத்தைச் செய்தார். தானே உதவி ஆசிரியராக இருக்க முன்வந்தார். 1926-ம் ஆண்டு முடியும்வரை உதவியாசிரியராக இங்கு படிப்பித்து வந்தார். இக்கிராம மக்களிடத்திருந்த ஆழ்ந்த அன்பும், பாடசாலையின் வளர்ச்சியையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட அந்த மனப் பான்மையுமே தலைமையாசிரியராக இருந்த இவரை உதவியாசிரியராக இருக்கத் தூண்டியது.

இவர் ஆசிரியராக இங்கு இருந்த காலத்தில் எங்கள் கிராமத்து மக்களுள் ஒருவராகிவிட்டார். பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றாராகவும் ஒரு சிறந்த குருவாகவும் நிலினார். எங்கள் கிராமத்து மக்கள் ஒவ்வொருவர் மனதிலும் இவர் படம் பதியும்படியாக அவ்வளவு அந்நியோன்யமாகவும், சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகவும் இருந்து வந்தார். இவர் தலைமையாசிரியர் பதவி பெற்று வேறு பாடசாலைக்குச் சென்ற இடத்தும், மாவிட்ட புரத்திலிருந்து கால் நடையில் வந்து பாடசாலையின் நிலையையும், கிராம மக்களின் சேமலாபங்களையும் விசாரித்து வருவார். இவர் இப்பொழுது காலமாகிவிட்டார். இவர் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

2. திரு. இ. முத்துக்குமாரு உபாத்தியாயர்

அவர்கள்

இவர் தொல்புரத்தையே தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் அதிகம் மேற்படிப்புப் படிக்காவிட்டாலும் கீழ்ப்பிரிவுப் பிள்ளைகளுக்கு பழைய முறைப்படி (அதாவது எழுத்து, சொல், வசனம்) அரிவரி எழுத்துக்களைப் பிடிக்கச் செய்வதில் ஒரு நிபுணர். இவர் பொது நிறமும், பழைய ஆசிரியர்களைப் போன்று பின் குடுமியும், இரும்பு போன்ற வயிரித்த உடம்பும் உடையவர். தாண்டித்தாண்டி நடந்து வருவார். இவர் வருவது கண்ணுக்குத் தெரிந்ததுதான் தாமதம், பிள்ளைகள் எல்லாம் பெட்டிப்பாம்பாக அடங்கி தத்தம் பாடங்களைப் படிக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள், அரிவரிப் பிள்ளைகள் இவர் சத்தத்தைக் கேட்டதே மிக அமைதியாக இருப்பார்கள். துடைப்புழு எடுக்கப் போகிறேன். என்று சொல்லி, கைவிரல்களைச் சொண்டுக்குக் கிட்டக் கொண்டு சென்று ஊதுவதைக் கண்ட மாத்திரத்தே எழுதத் தெரியாத பிள்ளையும் எழுதத் தொடங்கிவிடும். இவர் சேவையும் பாராட்டத்தக்கதே. இவர் இப்பொழுது இல்லை.

இவர் திருமுகத்தைப் புகைப்பட மூல மாவது பார்த்து விடலாமென்றால் கிடைக்கவில்லை.

நீடு. சி. கந்தையா உபாத்தியாயர் அவர்கள்
1912-25—1928 48

இவர் மூளாயில் சைவ வேளாளர் குலத்தில் பிறந்தவர். செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் சரிவரக் கற்று 1912-ம் ஆண்டு தொடக்கமாக ஆசிரியராக இப்பாடசாலையிற் தொண்டாற்றியவர். முற்கூறிய ஆசிரியர்கள் இருவரும் காலமான படியாற்றான் அவர்கள் தோற்றம், நிறம் குணம் முதலியவற்றை வர்ணித்தேன். இவரோ இன்றும் அன்று போன்று எங்கள் மத்தியில் உலாவி வருவதால் அவ்வர்ணனைகள் தேவயில்லை என்று விடுத்துள்ளேன்,

இவர் பழைய ஆசிரியருள் ஒருவராய் இருந்தபோதிலும், கற்பித்தலில் புது முறைகளைத் திறம்படக் கையாண்டது மல்லாது வெற்றியும் அடைந்துள்ளார். எழுத்து, வாசிப்பு என்னும் பாடங்களை மேற்பிரிவு, இரண்டாம் வகுப்பு களுக்குத் தற்கால முறைப்படியே படிப்பித்து வந்தார். எண் பாடத்தையும் அதே போன்று, பத்துக்குள், இருபதுக்குள் மனக்கணிதஞ் செய்யும்பொழுது பூரண எண்ணக்கிக் கூட்டல் கழித்தல் செய்யும் முறையையே கையாண்டு கற்பித்து வந்திருக்கிறார். இவரிடம் கணித பாடம் கற்ற பிள்ளைகள் மேல் வகுப்புகளில் திறமையாக அப்பாடத்தில் தொழிற் படுவதை நாம் நேரிற் கண்டுள்ளோம்.

இவர் 1925-ம் ஆண்டு மலையா செல்வங் கொழிக்கும் நாடென அறிந்து தன் குடும்ப பாரத்தைத் தாங்க முடியாது, திரவியம் தேடும் பொருட்டுத் திரைகடலோடி மலையா சென்றார். அங்கு 3 வருஷ காலம் ஏதோ சிறு உத்தியோகம் பார்த்து வந்தார், நோய் காரணமாக 1928-ம் ஆண்டு திரும்பி வந்

தார். பின்னரும் இங்கேயே ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றினார். இவர் கற்பிப்பதோடமையாது “மேழிச் செல்வம் கோழை படாது” என்பதற்கேற்பக் கமத் தொழிலிலும் அதிக சிரத்தை எடுத்தார். பாடசாலை அல்லாத ஒழிந்த நேரங்களிலும் வயலிலே உழைத்து வந்தார்.

இவர் பாடசாலைக்கு வரும்பொழுது மடிக்குள் பயறு புளியங்கொட்டை புழுக் கொடியல் முதலியன கொண்டு வருவார். படிப்பித்துக் களைத்தபோது சிறுகச்சிறுக வாய்க்குட் போட்டு மென்று கொள்வார். இருந்தும்—

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்

கருமமே கட்டளைக்கல்,” என்று எங்கள் சிவானுபூதிச் செல்வர் பண்டிதர் பொன்னம்பலபிள்ளை அடிக்கடி கூறுவதற்கமைய தனது கருமம் அதாவது படிப்பித்தலிலே கண்ணுங் கருத்துமாய் இருந்து வந்தார். இவர் இப்பொழுது இளைப்பாறியும் 10 வருடங்களாகின்றன. நாங்கள் பாடசாலையிற் படிப்பிப்பது இவருக்கு வீட்டிலிருக்கவே நன்கு கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு இவர் வீடு இருக்கிறது. நாங்கள் படிப்பிப்பதில் ஏதாவது பிழை இருப்பது அறிந்தவுடன் பாடசாலைக்கு வந்து இந்தப் பாடத்தை இப்படிப் படிப்பிக்கவேண்டும். இந்த முறைப்படி விளக்கினால் பிள்ளைகள் சுலபமாகக் கிரகிக்கக்கூடும் என்று அந்த முறைகளைச் சொல்லிச் செல்வார். இன்னும் இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சியிலேயே அக்கறை காட்டி வருகிறார்.

இத்தன்மைத்தாய ஒருவர், தனது சீவியத்தில் அரைவாசிக் காலத்துக்கு மேல் இப்பாடசாலையிற் கற்பித்தலிலே கழித்த ஒருவர், இக்கிராமத்தில் வசிக்கும் மக்களுள் முக்கால்வாசிப் பேருக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுத்த ஒருவர், தன் கருமமே கண்ணாகக் கொண்டு மற்றும் ஆசிரியர்

களுக்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கிய ஒருவர், “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்.” என்னும் பொய்யாமொழிக் கிலக்கணமாகிய ஒருவர், இன்றும் இப் பாடசாலைக்கு அவ்வப்போது வந்து பிள்ளைகளுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்குமாக வேண்டிய புத்திமதி கூறிவரும் ஒருவர் - வயது வந்து இளைப்பாறிச் செல்லும் பொழுது நாம் இவருக்கு ஒரு பிரியாவிடை வைக்காது விட்டுவிட்டோம். இரண்டு வருடம் ஒரு வருடம் என்று சேவை செய்தாலே பிரியாவிடை வைப்பதிலே மலிந்து கிடக்கும் இக்காலத்தில் நாங்கள் இவருக்கு ஒன்றும் செய்யாது விட்டது எனது மனதை உறுத்திக்கொண்டே இருந்தது, இப்பெருங் குறையை நிறைவாக்குவதற்காகவே நான் இக்கட்டுரையை ஈண்டு எடுத்துக்கொண்டது. இன்

னும் திரு. சி. கந்தையர் உபாத்தியாயர்-சுக தேகியாய் பலகாலம் வாழ இறைவன் அருள் புரிவாராக.

இவ்வளவு ஆசிரியர்களும் இருக்கக் கூடியதாக இம்மூன்று ஆசிரியர்களை மாத்திரம் நீர் தெரிந்து சேவை நலம் பாராட்ட முன் வந்தது ஏனோ? என்று நீங்கள் கேட்பதிலும் நியாயம் இருக்கிறது. கேளுங்கள் சொல்லுகிறேன். இப் பாடசாலை ஆரம்பமாய காலந் தொட்டு இதன் வாழ்விலும் தாழ்விலும் மனேச்சர் அவர்களோடு ஒத்துழைத்து, அவர் இட்ட வேலைகளைச் செய்து அவர் கொடுத்த சம்பளத்தைப் பெற்று அவரோடு சேர்ந்து இப் பாடசாலையைத் தாங்கிய மூன்று தூண்கள் இவர்கள், இதை எவரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. வணக்கம்.

எங்கள் உல்லாசப் பிரயாணம்

அன்று சனிக்கிழமை என்று ஞாபகம் இருக்கின்றது. அந்தச் சனிக்கிழமைசாமானிய கிழமை அல்ல. நாம் என்று வருமோ என்று எதிர்பார்த்திருந்த சனிக்கிழமை அது, அன்று காலை 6 மணிக்கு நாம் எல்லோரும் பாடசாலையில் வந்து கூடிவிட்டோம். பிரயாணத்திற்காக வந்திருந்த சகபாடிகள் பன்னிருவர், ஆசிரியர் மூவர், பழைய மாணவர் மூவர், வழி அனுப்புவதற்காக, வந்திருந்த பெற்றோர்கள், எல்லோரும் மிகுந்த பரபரப்புடன் இருந்தார்கள். பாடசாலை ஒரு புதிய பொலிவுடன் விளங்கியது. மணி 6-30, 6-45, 6-55, 6-58, 6-59, 7-00 ஆகிவிட்டது. சரியாக ஏழு மணிக்கு நாங்கள் ஒழுங்கு செய்திருந்த “வாய்கன்” மோட்டார் பாடசாலை முன்றலில் ‘கிறீச்’ என்று வந்து நின்றது. அதன் விரைவில் “வான்” வந்ததாகத் தெரியவில்லை. கண்டி நகரமே முன்வந்து நிற்பதுபோல இருந்தது. நாம் அங்கிருந்தோரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு கண்டியில் ஏறிப் பாடசாலையிலிருந்து புறப்பட்டு நம் மூளாய்ப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சித்திவிநாயகப் பெருமானைத் தரிசித்து வணங்கிக்கொண்டு பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தோம்.

நமது மனோவேகத்திற்கு “வான்” வேகம் ஈடாகுமா? புறப்பட்டு 2 மணித்தியாலங்களின் பின் 9½ மணிக்கு நாம் பனையை அடைந்தோம். அங்குள்ள ஓர் தேநீர்ச் சாலையில் தாகசாந்தி செய்து கொண்டு, ஆனை இறவு, பரந்தன் என்னும் இடங்களைக் கடந்து முறிகண்டியை அடைந்தோம். அங்கு கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் விக்கினேஸ்வரப் பெருமானை வணங்கிக்கொண்டு 12½ மணிக்கு அநுரதபுரியை அடைந்தோம். அவ்விடத்தில் எம் வருகைக்காக காத்திருந்த நண்பர் ஒருவர் வீட்டில் பகற் போசனத்தை முடித்துக்கொண்டு பழைய அநுரதபுரி நகரைப் பார்க்கச் சென்றோம். அங்குள்ள பாழடைந்த கட்டிடங்களும், கற்றூண்களும், புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர் வேலைகளும் எம்மை ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே சிந்திக்கச் செய்துவிட்டன. அங்குள்ள சமாதியும் அங்கு நிற்கும் வெள்ளரச மரமும் பழமை புதுமை இரண்டும் ஒன்றே என எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டு நிற்கின்றன. பார்க்கவேண்டிய இடங்களை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு 4-30 மணியளவில் தேநீர் அருந்தி புதிய நகரைப் பார்க்கச் சென்றோம். நகர் பொலிவு பெற்று விளங்கியதைப் பார்த்து ஆனந்தம் அடைந்தோம். மறுநாள் காலை 5 மணிக்குப் புறப்பட்டுப் பொல்லநறுவைவையை நோக்கிப் பிரயாணமானோம். காலை 8 மணிக்குக் குறித்த இடத்தை அடைந்தோம். அங்குள்ள சிங்களச் சிற்றுண்டிச் சாலையில் காலைப் போசனத்தை முடித்துக் கொண்டு, நகரின் பிரதான இடங்களைப் பார்த்தோம் அநுரதபுரியைப் போலவே இங்கும் இடிந்து பாழடைந்த விகாரைகளும் சமாதிகளும் காணப்பட்டன. ஆனால் அங்கு காணாத ஒரு காட்சியை இங்கு கண்டோம். கண்கண என மணி ஒலிகேட்டது. அவ்விடத்திற்கு நாம் விரைந்து சென்றோம். லிங்கேஸ்வரருக்குப் பூசை நடந்துகொண்டிருந்தது. எம்மையும் அறியாமல் நாம் ஆனந்த நடனம் செய்து விட்டோம். பூசை நடைபெற்ற இச்சிவாலயத்திற்குப் பக்கத்தில் இன்னும் ஓர் சிவாலயம் இருக்கக் கண்டோம். இவ்வாலயங்களைக் கண்டு ஆனந்தங்கொள்ளாமல் எப்படி இருக்க முடியும். பேரானந்தப் பெருங் கருணைத் தடங்

கடலுள் மூழ்கிய நாம் அங்கிருந்து புறப் பட்டுச் சென்று கொண்டிருந்தோம். பாதையில் உள்ள 'மின்னேரியா' வாழியில் நீராடிக் களைப்பாற்றிக்கொண்டு 2 மணிக்கு சிகிரியாவை அடைந்தோம். அங்கு நின்ற மாமரத்தின் கீழிருந்து மூட்டை முடிச்சகளை அவிழ்த்து மத்தியானப் போசனத்தை முடித்தோம். 2-30 மணிக்கு மலை ஏறத் தொடங்கினோம். படிகள் மூலம் ஏறி எல்லோரும் சம தளத்தை அடைந்தோம். ஆனால் எல்லோராலும் உச்சி மலைக்குச் செல்ல முடியவில்லை. ஏறியவர்கள் பாதையிற் தீட்டப்பட்டிருந்த சித்திரங்களையும் பார்த்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இதி லிருந்து நான் உச்சி மலைக்கு ஏறவில்லை என்பது தெரிகிறதல்லவா?

சிகிரிமலைக் கோட்டையின் சரித்திரத்தை அங்கு நின்ற வழிகாட்டி அழகாக எடுத்துக் கூறினார். நாம் அவருக்கு நன்றி கூறிவிட்டு அடித்தளத்தை அடைந்து தாகசாந்தி செய்து கொண்டு புறப்பட்டோம், எங்கள் வான் ஓட ஓட ம்புலா, மாத்தளை என்னும் இடங்கள் வந்துகொண்டிருந்தன. இரவு 8-30 மணிக்கு நாம் கண்டி நகரை அடைந்தோம். நாம் புறப்படும்போது மனக் கண்ணால் கண்ட கண்டி இதுதான். அங்குள்ள தமிழ் பாடசாலை ஒன்றில் உண்டு உறங்கி அவ்விரவைக் கழித்தோம். மறு நாட் காலை தாலத மாளிகை, இராச மாளிகை, போகம்பர வாவி என்னும் கவினுறு காட்சிகளைக் கண்டோம், கண்ணுள்ளார் எவரும் கண்டியைக் கண்டு இன்புற வேண்டும். ஏன்? 'கண்டி நகர் கலைநகர்' ஆகமிளிக்கின்றது, அல்லவா? அங்கிருந்து புறப்பட்ட நாம் பேரா தனைத் தோட்டத்திற்குச் சென்றோம். பார்ப்பது எதனை? தவிர்ப்பது எதனை? என்று தெரியவில்லை. சாதாரண செடி களும் கூட அங்கு புதுப் பொலிவுடன் விளங்குகின்றன. காரணம் இல்லாம லில்லை, ஒவ்வொரு செடிக்கும் நூற்றுக் கணக்கில் பணம் செலவிடப்படுகிறது.

இங்குள்ள தாவரங்களும் தெகிவளை காட்சிச் சாலையிலுள்ள மிருகங்களும் கொடுத்து வைத்துப் பிறந்தவை தாம்,

மலை 5 மணிக்குத் தோட்டத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுக் கண்டி நகரை அடைந்து விடுதியிற் தங்கினோம். 30-ந் தேதி வெள்ளிக்கிழமை அங்குள்ள நண்பர்களிடம் பிரியாவிடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டு ம்புலாவை அடைந்தோம். அங்குள்ள மலைக்கோயிலைப் பார்த்துக்கொண்டு கெக்கிறுவாவை அடைந்தோம். நம் ஆசிரியரில் ஒருவரின் நண்பரும், நகரசபைத் தலைவருமான திரு. S. தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் எம்மை அன்போடு உபசரித்தார். 2 மணிக்கு அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப் பட்டு மிகுந்தலையை அடைந்தோம் அங்கு மலையில் ஏறி, மிகுந்தன் தேவப் பிரிய தீசனைச் சந்திக்கும் வைபவத்தைக் காட்டும் சில ரூபங்களைக் கண்டு களித் தோம். பின்பு அங்கிருந்து புறப்பட்டு அருரதபுரியில் மத்தியானப் போசனத் தை முடித்துக் கொண்டு நம் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தோம். யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி 'வான்' விரைந்து வந்தது. வழியில் கிளிநொச்சி என்னும் இடத்தில் நண்பர்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த தேநீர் விருந்தினை அருந்தினோம். களைப்பு நீங்கிய நாம் அங்கிருந்தும் புறப்பட்டுப் பிரயாணத்தை மேலும் தொடர்ந்தோம். 1-ந் தேதி அதிகாலை 2 மணிக்கு நமது மூளாய்ப்பதியை அடைந்தோம். விக்கினேஸ்வரர் ஆலயத்தில் நடந்த அதிகாலைப் பூசையைப் பார்த்து நாம் பரவசமடைந்தோம்.

பிரயாணத்தில் எம்மை உபசரித்த நண்பர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் எம்மனமார்ந்த நன்றியைத் செலுத்து கின்றோம்.

க. புவனேஸ்வரி

J. S. C.

மனை இயற் கல்வியின் மாண்பு

வீட்டுக் காரியங்களில் பெரும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் பெண்களாகிய நாம் எம் பயிற்சியை இளமை தொட்டே ஒழுங்காகவும், சீர்திருத்தமாகவும் பயின்றுவர வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

அவ்விதம் பயிற்சி பெறுவதைப்பற்றி ஆராய்ந்தால் நாம் கற்கும் ஒவ்வொரு கல்வியும் அறிவுக்கும் பயிற்சிக்கும் இடமாக இருப்பதை அறியலாம். அப்படியே வீட்டுப் பணியில் நாம் கற்கும் ஒவ்வொரு விஷயமும் போதனை அளவில் நின்றுவிடாது அதனைச் சாதனையிலேயே பெரிதும் பயிலவேண்டும்.

பெண்கள் குடும்ப நிர்வாகத்திலே தமக்குக் கிடைக்கும் சிறிய ஒவ்வொரு நேரத்தை இன்பமாகவும் பிரயோசனமாகவும் பயன்படுத்திக் கொள்ள எமது மனைஇயற்படிப்பு பெரிதும் உதவி புரியும். இவ்வித சிறப்புடைக் கல்வியைப் பயின்று நாம் பயன் பெறுதல் மிகவும் சிறந்ததே. இக் கல்வியானது மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. அவை வீட்டுப்பணியும், ஆரோக்கியமும் சரீர சாஸ்திரமும், தையல் வேலையும் ஆகும்.

வீட்டுப் பணியில் ஓர் பெண் தன் வீட்டை எவ்விதம் சுகாதார விதிகளுக்கமையவும், அழகாகவும் அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை அறிகிறோம். அன்றியும் ஒவ்வொரு நேரங்களில் அழகான அலங்கரிப்புகளை ஆக்குவதிலும், உடைகளைத் திருத்துவதிலும் கழிக்கின்றாள். இன்னும் நல்ல உணவுகள் தயாரிக்கும்

முறைகள், சிற்றுண்டிகள், இனிப்புப் பண்டங்கள், ஊறுகாய்கள் தயாரிக்கும் வகை என்பன கற்றல், அவற்றில் பல செய்து பார்த்தல் என்பனவும் நிகழ்கின்றன. பெண்கள் தினந்தர அல்லது மாதாந்த வரவு செலவுக் கணக்குகளை செவ்வனே தயாரிக்கப் பயில்வதனால் தம் வாழ்க்கையில் சிக்கனமாகவும், மரியாதையாகவும் கடனில்லாமலும் வாழலாம் என்பதைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

ஆரோக்கியமும் சரீர சாஸ்திரமும் என்னும் பகுதியில் நோயற்றவர்களாக வாழும் வகையையும், நோயாளரைப் பராமரிக்கும் முறையையும், ஆரம்ப சிகிச்சைகளையும் நோய்களைத் தடுக்கும் வழிகளையும் பயில்கின்றோம். இதனால் மானிடராய்ப் பிறந்ததன் பயனைப் பெறுகிறோமல்லவா?

இம்மட்டா? தையலர்க்குத் தையல் தலைசிறந்த கல்வியல்லவா? அக்கல்வியைச் சிறுவயதிலிருந்தே கற்று வீட்டையும் ஆடைகளையும் அலங்கரிக்கவும், பிறரை எதிர்பாராமல் வாழவும் பயில்கின்றோம்.

இதனால் பெண்களுக்கு மனை இயற்கல்வி வாழ்வில் பெரிதும் பயன்பட்டு நாட்டிற்கும் நன்மை அளிக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

கு. தேவலட்சுமி

வகுப்பு J. S. C.

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்

உலகை ஆளும் அரசன் முதல் காட்டில் அலைந்து திரியும் வேடுவன்வரையாவருக்கும் இன்றியமையாதன உணவும், உடையுமே. அவற்றை நாம் உழவுத் தொழில் மூலமும், கைத்தொழில் மூலமுமே பெறலாகும். இதனாலேயே பாரதியார்

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்—வீணில் உண்டுகளித் திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்” என்று பாடி இருக்கின்றார்.

உழவுத் தொழில் உலகத்திற்கு அச்சாணி போன்றது. ‘உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே’ என்றபடி உழவின்றி உலகில் ஒருவரும் சீவிக்க முடியாது. உதாரணமாக உத்தியோகம் பார்க்கும் ஒருவன் காரியாலயத்தில் தன் தொழிலைச் செய்துவிட்டு வேதனத்தை எதிர்பார்க்கிறான். அவ் வேதனம் பெற்றவுடன் தனது குடும்பத்திற்கேற்ற உணவுப் பொருட்களை வாங்குதற்குக் கமக்காரனிடமே செல்கின்றான். இதனால் உழவுத் தொழில் செய்பவன் தன்னையும், உலகத்திலுள்ள மற்றையோரையும் பாதுகாக்கின்றான் என்பது தெளிவாகின்றது. இன்னும் உழவன் சுதந்திரவானாகவும், தேகதிடம் உள்ளவனாகவும், பிறர்க்கு உதவுவானாகவும், மனமாசற்றவனாகவும் நிலையான வாழ்வு உள்ளவனாகவும் வாழ்வதை நாம் காண்கின்றோம்.

இதனாலன்றே கம்பரும்,

“மேழி பிடிக்கும்கை வேல்வேந்தர் நோக்கும்கை

ஆழிதரித்தே அருளுங்கை—சூழ்வினையை நீக்கும்கை என்றும் நிலைக்கும்கை நீடுழிகாக்கும்கை காராளர் கை”

என்று பாடியுள்ளார்.

இனி கைத்தொழிலை நோக்குவோம். கைத்தொழிலும் நமக்கு இன்றியமையாததே. இவற்றாலேயே ஒரு நாடு முன்னேற்றமடையும். இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, யப்பான், சீனா போன்ற நாடுகள் கைத்தொழில் நாடுகளாகச் சிறந்தது விளங்குகின்றன. நமக்கு இயற்கை அளிக்கும் மூலப் பொருள்களை அன்னியருக்கும் விற்று அவரிடமிருந்து செய்கைப் பொருள்களை நாம் வாங்குவது பெரும் அறியாமையாகும். இயற்கை அன்னை எப்பொழுதும் நாட்டிற்கேற்ற வளனை அளிந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை நாம் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொள்ளாது வீணில் சோம்பேறிகளாய் உண்டுகளித்து அலைகின்றோமே.

ஆண், பெண் என்னும் இருபாலாரும் வேறுபாடின்றி கைத்தொழில் செய்ய வேண்டும். பலவகையான கைத்தொழில்களுள் உதாரணமாக நூல்நூற்றல், நெசவு செய்தல், கூடை முடைதல், பன்னவேலை, தும்புவேலை என்பன யாமே சிரமமின்றிச் செய்யக்கூடியன. இன்னும் பல சாதனங்களின் உதவியுடன் செய்ய வேண்டிய தொழில்களையும், நாம் விடாமுயற்சியுடன் விருத்தி செய்வோமானால் நம் நாடு முன்னேற்றமடைந்து செல்வநாடாக விளங்கும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

சி. மதிவதனி
வகுப்பு VII

மாணவர் கடமை

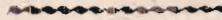
பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி கற்கும் பிள்ளைகள் மாணவர் என்று சொல்லப் படுவர். கல்வி கற்றவர்களே உலகத்தில் சிறந்தவர்கள். ஆதலால் எல்லோரும் சிறு வயதிலிருந்தே கல்வி கற்கத் தொடங்கவேண்டும்.

“இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்பது பழமொழி.

மாணவர்களாகிய நாம் தினமும் ஒழுங்காகவும் புனிதமாகவும் பாடசாலைக்குப் போகவேண்டும், நமக்குப் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்களிடம் அன்பாகவும், பணிவாகவும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். எப்படிப் பசித்தவுடன் ஆசையோடு சாப்பிடுவோமோ அதுபோல, கல்வியையும் முழுவிருப்பத்துடன் கற்றல் நம் கடனாகும். நம்முடன் படிக்கும் மாணவர்களைச் சகோதரகள் போல நினைத்து அன்புடன் நடத்தல்வேண்டும். மற்றவர்களைப் பழித்

தலும், அவர்களிடம் பொருமை கொள்ளாதலும், பொய் பேசுதலும் கூடாது. படிக்க வேண்டிய நேரத்தில் படித்து விளையாடவேண்டிய நேரத்தில் விளையாடி நம் அறிவையும், உடம்பையும் வளர்த்தல் வேண்டும். சிறுவயதிலிருந்தே பிறருக்கு உதவி செய்யப் பழகிக்கொள்ளாதல் சிறந்த குணமாகும், நம்மைப் பெற்று வளர்த்த தாய் தந்தையரிடம் அன்பும் கீழ்ப்படிவுமுள்ள குழந்தைகளாக நாம் எப்பொழுதும் இருத்தல் வேண்டும். நாம் புத்தகங்களைப் படிப்பதுடன் எறும்பைப் போலச் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாகவும், நல்லொழுக்கம், கடவுள் பக்தி உள்ளவர்களாகவும் இருக்கப் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி இருந்தால் எல்லோரும் நம்மை விரும்புவார்கள்.

சே. நவரத்திராசா
5-ம் வகுப்பு

“மறவினை நடத்தி வழக்கி வீழ்ந்து வீழ்ந்து, அதன் பயனாகத் துன்பத்தில் இடர்ப்படுதலினின்றும் விடுதலையடைய விரும்பாத மக்களில்லை. ஆனால் விருப்பத்தை வினையிலாற்றி முடிவு காண மக்கள் பெரிதும் முயல்கிறார்கள்”
திரு. வி. க.

நூன் யுந் தெரியுமறு?

நீங்கள் என்னை அழைக்கவேண்டிய தில்லை. நானாகவே உங்களிடம் வருவேன். வரவேண்டிய இடத்தையும் காலத்தையும் என்னால் அறிய முடியும். நான் உங்களுக்கு எதையும் தருவதற்காக வருவதில்லை. உங்கள் விருந்தினைப் பெறுவதற்காகவே வருகின்றேன். நான் பகற்காலத்தில் வருவதற்கு என் உறுப்புக்கள் இடம் தருவதில்லை. அதனால் இராக் காலத்திலேயே வருகின்றேன். அல்லாமல் நான் பகைவர்களுக்கும் மிகவும் பயந்தவன். நான் செய்துகொண்ட பாவச் செய்கைகளுக்காக எப்பொழுதும் தலைகீழாகவே தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

நான் உண்பதும் வாயினால். உமிழ்வதும் வாயினால். சில மனிதர்கள் என்னையே பிடித்து உண்ணுகின்றார்கள். நான் மிருகம் அல்ல, பறவையும் அல்ல. கருப்பையில் இருந்து பிறப்பதினாலும் பல் இருப்பதினாலும் சிலர் என்னை மிருகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் பறக்கும் மிருகம் என்றும் சொல்லுகின்றனர். நான் இரண்டும் விட்ட நிலையில் இருக்கின்றேன். தேர்தல் காலத்தில் யான் என் செய்வேன்.

க. பத்மராணி
4-ம் வகுப்பு

தவறு செய்தவர்களைத் தண்டிக்கிறார்களே யன்றித் திருத்துவதில்லை. திருத்தும் வேலை, கஷ்டமானது. சீக்கிரமாகவும் பயன் தராது. சிறைக்கைதிகள் அடிமைகளாகவும், அதிகாரிகள் அந்த அடிமைகளை வேலை வாங்குபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் எப்படி அவர்கள் சீர்திருத்தம் அடைய முடியும்?

—ராஜாஜி

மேசைபின் சுய சரிதை

நான் இரத்தினபுரிக்கு அயலிலுள்ள ஒரு காட்டில் பிறந்தேன். ஒரு நாள் திடீரென நாலு பேர் கோடாரி அரிவாள் கொண்டு வந்து என்னைத் தறித்து வெட்டி வீழ்த்தினார்கள். பின்னர் ஒரு லொறியில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்து மொறட்டுவா என்னுமிடத்திலுள்ள அழகிய மர வேலைகள் செய்யும் ஓர் இடத்தில் இறக்கினார்கள். நான் இங்கு சில காலமாக வெய்யிலிலும் மழையிலும் காய்ந்தும் நனைந்தும் அதிக வருத்த மடைந்தேன்.

சில காலஞ் செல்ல ஒரு நாள் என்னை இருவர் வாள் கொண்டு பலகை பலகையாக அரிந்தார்கள். பின் அழுத்தமாகச் சீவி, நாலு கால்களுஞ் சேர்த்து ஆணி இறுக்கி என்னை ஒரு மேசை ஆக்கினார்கள். பின்னர் மைகள் பூசி பார்ப்பதற்கு மிக அழகாக இருக்குமாறு செய்து என் போன்றவர்களையும் என் னையும் ஒரு லொறியில் ஏற்றி கொழும்பு மாநகரிலுள்ள ஒரு பெரிய மரவேலைப் பொருள்கள் விற்கப்படும் கடைக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அங்கு எங்களை விற்பனைக்காக முத்திரை இட்டுப் பார்வைக்கு வைத்தார்கள்.

ஒரு நாள் ஒரு உத்தியோகஸ்தர் வந்து என்னை 75 ரூபா விலை கொடுத்துப் பெற்றுக்கொண்டு போனார். அவரின் மூத்த மகன் என்னைத் தன் படிப்பு மேசையாக உபயோகித்து வந்தார். ஐந்து வருடங்களாக அவர் என்னை மிகக் கவனமாகவும் புனிதமாகவும் பாவித்து வந்தார். அவர் இப்பொழுது S. S. C. வகுப்

பில் படிக்கிறார். அன்று அவருக்கும் அவர் தகப்பனருக்கும் இடையில் நடந்த வாக்குவாதத்தினால் நான் இடறுப்பட்டு படார் என்று நிலத்தில் விழ நேரிட்டது. அப்பொழுது எனது கால்களில் ஒன்று முறிந்து போய்விட்டது. ஒரு கால் இல்லாத படியால் என்னை உபயோகிக்க முடியவில்லை. ஒரு மூலையிற் போட்டு வைத்தார்கள்.

மனிதர்கள் என்னைத் தேடாத முறையில் - கறையான்கள் என்னை நாடி வந்து பதம்பார்க்கத் தொடங்கின. இராவேளைகளில் எலிகள் வந்து தங்கள் பற்களையும் நகங்களையும் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு சென்றன.

இவ்வாறு சிலகாலம் உபத்திரவப்பட்ட பின்னர், அந்த வீட்டுச் சமையற்காரர் என்னைக் கோடரி கொண்டு கொத்தி விறகாக்கி அடுப்பில் வைத்து எரித்தான். அப்பொழுது நான் அடைந்த வேதனையோ சொல்லும் தரத்தன்று. என் மேனி அக்கினியில் வெந்து கொண்டிருந்தது. சிறிது நேரத்தில் என்னை அக்கினி பகவான் சாப்பிட்டு முடித்து விட்டார். நான் இப்பொழுது குசினிக்குப் பக்கத்திலே உள்ள ஒரு குப்பைத் தொட்டியில் ஒரு பிடி சாம்பலாய் இருக்கின்றேன். என்னுடைய இந்த நிலைமை கண்டு உங்கள் மனம் வருந்துமா?

நா. இந்திராதேவி
6-ம் வகுப்பு

MYSELF

I am a girl of thirteen years. My name is Nageswary. I live at Moolai. It is a small village in Jaffna District. I am a Tamil girl and belongs to Hindu religion. My height is about four feet six inches and my weight is about eighty five pounds. My complexion is neither dark nor fair. My eyes are black and my hair is black too. I plait my hair into two plaits. My hair is neither too short nor too long. I am a strong and healthy

girl. I wear mostly skirts and blouses, but sometimes I wear frocks. I am studying in the Third Form at Moolai Saivapiragasa Vidiya Salai. I am fairly good in my studies. I am good in needlework and sports also. My hobby is stamp collecting. My ambition is to become a teacher. I pray god to fulfil my ambition.

P. NAGESWARI
Std viii

MY SCHOOL

The name of my school is Saivapiragasa Vidiya Salai. It is situated in Moolai. There are about two hundred and fifty children and eight teachers in our school. There are classes up to S. S. C. There is a flower garden in front of our school. Our Head Master is Mr S. Velupillai.

School. Now is fifty years old. It has produced many prominent people. We had our school's Golden Jubilee Celebration last month. I pray God to bless our school.

K. RAJESWARI
Std vii

It is a Senior Secondary Tamil Mixed

MY PET

I have a dog. It is my pet. His name is Brown. He is one year old. He is brown in colour. I like him very much. He loves me too. I play with him when I am free. He is fond of meat and milk. He will get angry if I go out leaving him.

So I never leave him when I go out. One day he was sick. I treated him carefully. After two days he was alright.

T. PILLAIMALAR
Std. vi

கந்தையா இல்லம் (பச்சை)

இல்ல ஆசிரியர்: தி. ச. இராமலிங்கம்

இல்லத் தலைவர்: செல்வன்: ஆ. சண்முகநாதன்

செல்வி: பொ. நாகேஸ்வரி

எங்கள் பாடசாலையில் உள்ள மூன்று இல்லங்களில் 'கந்தையா இல்லமும்' ஒன்று. இவ்வில்லம் ஷெ பாடசாலை ஸ்தாபகர் காலஞ் சென்ற ஸ்ரீமான் சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது. சமூகத்தொண்டு புரிந்த அப்பெரியாரின் பெயரால் நம் மில்லம் அழைக்கப்படுவதையிட்டு நாம் மிக அகமகிழ்கின்றோம்.

இவ்வில்லத்தின் அடையாள நிறம் பச்சை. இது இயற்கை வர்ணம். ஜீவ வர்ணம் என்று கூறப்படும். பிராணிகளும் பச்சையை நாடியே செல்கின்றன. ஏன்? மனிதரும் கூடப் பச்சை இல்லாத இடத்தை நாடமாட்டார்கள் அல்லவா? அன்றி இந்நிறம் அபாயம் இன்மையையும் விளக்கிக் காட்டுகின்றது. ஆதலின் இந்நிறம் நமக்குக் கிடைத்ததையிட்டுச் சந்தோஷப்படுகின்றோம்.

எங்கள் இல்லத்தின் மாணவர்கள் ஒற்றுமையும் ஊக்கமும் உள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டனர். சில தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் 3-ம் இடத்தைப் பெற்றோம். பேச்சுப் போட்டியிலும் தேவார சங்கீதப் போட்டிகளிலும் 1-ம் இடங்களைப் பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

இவ்வில்லத்திலுள்ள ஆரம்ப பிரிவு கீழ்ப்பிரிவுப் பிள்ளைகள் சங்கீதப் பேச்சுப் போட்டிகளில் காட்டிய திறமை விதந்து கூறப்படவேண்டியதாகும். மத்திய பிரிவுப் பிள்ளைகள் விளையாட்டுப் போட்டியில் தம்மால் ஆனவரை முயற்சி கொண்டமை போற்றப்படத்தக்கதாகும்.

இல்லத்திலுள்ள எல்லா மாணவர்களுடைய பெயர்களையும் வெளியிட முடியாமைக்கு வருந்துகின்றேன். இருந்தும் ஆ. இராதாகிருஷ்ணன், அ. பரஞ்சோதியார், வ. விஜயதேவி, ஆ. பஞ்சநாயகி என்பவர்களின் பெயர்களைக் குறிக்காதிருக்க என் மனம் ஒருப்படவில்லை.

பாடசாலைகளில் இல்லங்கள் அமைப்பதும் போட்டிகளை நடாத்துவதும் சிறந்த முறையாகும். மாணவர்களிடம் போட்டி மனப்பான்மை, கட்டுப்பாடு ஒற்றுமை, ஆர்வம் என்பன விருத்தியடையச் செய்வது சிறந்த ஆசிரியரின் செயலாகும்.

செல்வி பொ. நாகேஸ்வரி

இல்லத் தலைவி

அப்பச்சி இல்லம் (சிவப்பு)

இல்ல ஆசிரியர் : திரு. வ. கந்தசாமி

இல்லத் தலைவர் : செல்வி : க புவனேஸ்வரி

செல்வன் : (டி. கணேசலிங்கம்)

எமது இல்லத்தின் இவ்வாண்டு அறிக்கையை மிக மகிழ்ச்சியுடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம். எமது இல்லத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொருவரும் விளையாட்டு வீரர்களாகவும், பாட்டிலும் பேச்சிலும் இயற்கையிலேயே மிகவும் தேர்ந்தவர்களாகவும் விளங்கினர். இதனால் மற்ற இல்லத்தவர்கள் எங்களுடன் போட்டியிடுவதற்கு அஞ்சினார்கள். எங்களுக்கு உள்ள திறமையுடன் எங்கள் இல்ல ஆசிரியரும் மற்றைய இல்ல ஆசிரியர்களைப்போல் முழு நேரத்தையும் செலவழித்து எல்லாத் துறைகளிலும் வழிகாட்டியிருந்தால் எங்கள் இல்லம் முதலாவதாக வருவதற்கு ஒரு தடையும் இருந்திராது. ஆனால் ஆசிரியரைக் குற்றம் சொல்ல முடியாது. ஏன் என்றால் அவரிடம் போட்டிகளை நடாத்தும் பொறுப்பு விடப்பட்டிருந்தது.

இருந்தும் எமது இல்லம் இரண்டாவது ஸ்தானம் பெற்றுவிட்டது. இவ்வெற்றிக்குப் பொறுப்பாக இருந்த எல்

லோரையும் குறிப்பிட முடியாது விட்டாலும் செல்வன். சி. பாலகிருஷ்ணன் செல்வன் வ. தில்லைநடராசா, செல்வன். சி. சின்னராசா, செல்வன். இ. தியாகராசா, செல்வி. வ. தங்கபூலோகபுவனேஸ்வரி, செல்வி தா. சரஸ்வதிதேவி, செல்வி தா. பிள்ளைமலர், செல்வி க. தவஞானமுத்துமலர் ஆகிய இவர்களின் பெயரைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

எமது இல்ல நிகழ்ச்சிகளைத் திறம்பட நடாத்துவதற்கு எம்முடன் ஒத்துழைத்த நண்பர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். மேலும் எமது இல்ல ஆசிரியர் அவர்கள் எங்களுக்கு ஒழுங்கு முறைகளைச் சொல்லியும், காட்டியும் தந்து ஊக்கம் கொடுத்ததற்கு அவருக்கும் எமது நண்பர்கள் சார்பிலும் எமது சார்பிலும் நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

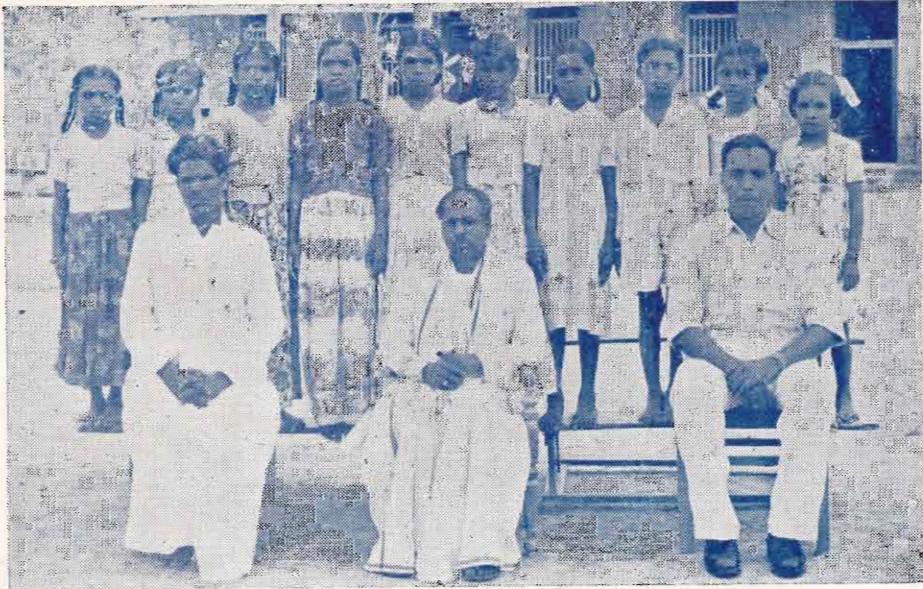
செல்வி. க. புவனேஸ்வரி
இல்லத் தலைவி,

*****

1957

இலங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற பேச்சு பாட்டுப்போட்டிகளில்
பங்குபற்றிய மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும்

1957

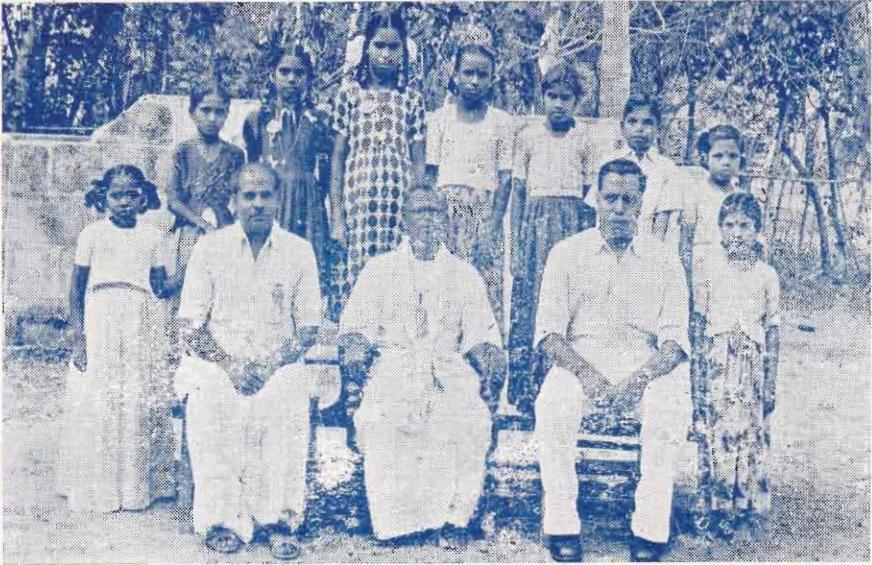
கண்டி வரை செய்த சுற்றுப் பிரயாணத்தில் பங்குபற்றிய
மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும்

1957

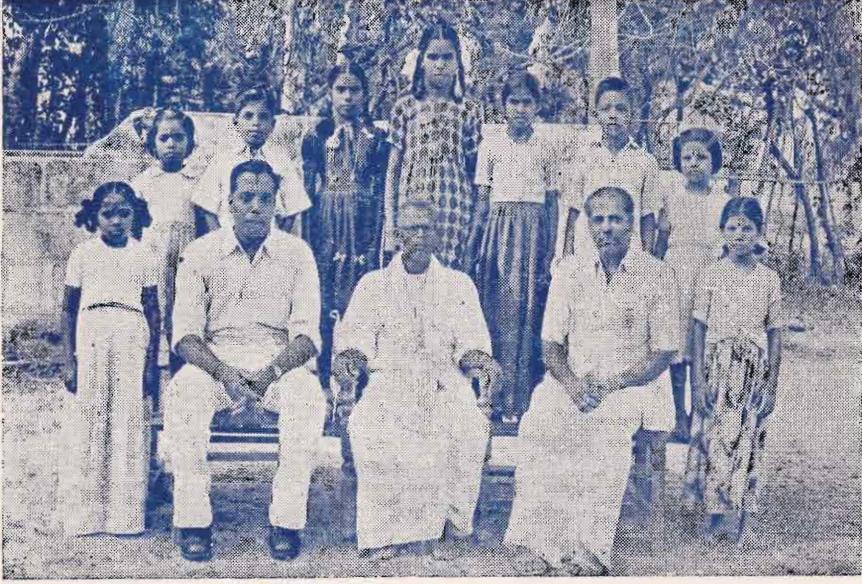
இல்லங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில்
1-வது பரிசில் பெற்ற பொன்னம்பலம் இல்லம்
இல்ல ஆசிரியர்: திரு ஆ. இராசா

1957

இல்லங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற பாட்டுப் போட்டியில்
1-வது பரிசில் பெற்ற கந்தையா இல்லம்
இல்ல ஆசிரியர்: திரு. ச. இராமலிங்கம்

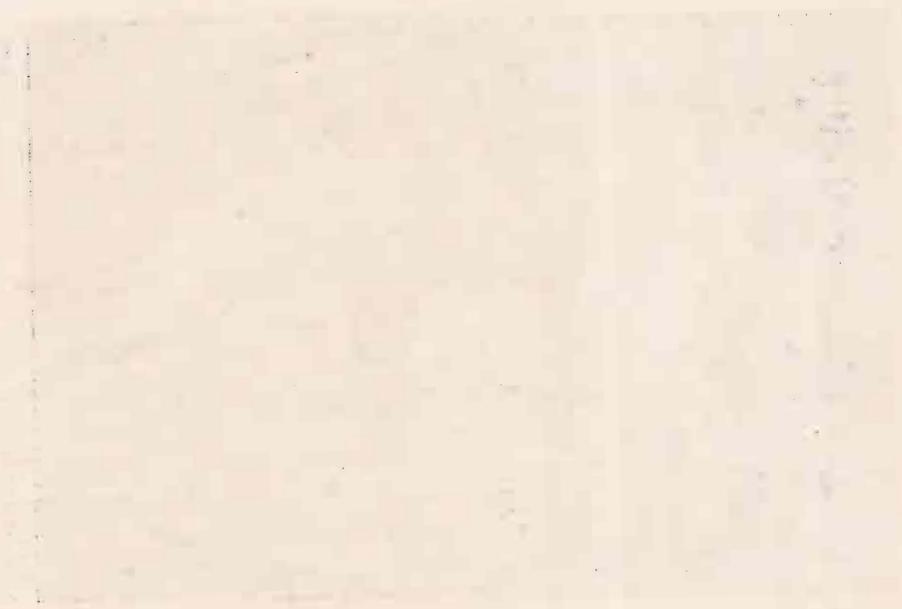

1957

இல்லங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற பேச்சுப் போட்டியில்
1-வது பரிசில் பெற்ற கந்தையா இல்லம்.
இல்ல ஆசிரியர்: திரு ச. இராமலிங்கம்.

மனை இயற்கூட அந்நிவாரக்கல் நாட்டுதல்.
திரு. S U. சோமசேகரம் M. A. Dip, Ed. அவர்கள்
வடபகுதி வித்தியாதினரி.

44

45

46

பொன்னம்பலம் இல்லம் (மஞ்சள்)

இல்ல ஆசிரியர் : திரு ஆ இராசா

இல்லத் தலைவர் : செல்வன்: நா. எட்வேட்ராசா

செல்வி : கு. தேவலட்சுமி

மூளாய் சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலை மாணவர்களிடையே உள்ள மூன்று இல்லங்களில் ஒரு இல்லமாக எமது பொன்னம்பலம் இல்லம் விளங்கியது. இதன் நிறம் மஞ்சள். இது மங்கலமான வர்ணம். இந்த மங்கல வர்ணம் நமக்கு விளையாட்டுப் போட்டியில் மிகுந்த வெற்றியீட்டித் தந்ததையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

எம் இல்ல ஆசிரியராக திரு. ஆ. இராசா நியமிக்கப்பட்டார். அவரின் நல்லாலோசனைகளும், இன் சொற்களும் அன்பு கனிந்த மேற்பார்வையும் எம் இல்லத்தவரை முன்னிலைக்குக் கொண்டு வந்தன. எங்கள் இல்லத்தின் மாணவர்கள் விளையாட்டில் விருப்புடையவர்களாகவும், ஒற்றுமை, ஊக்கம், சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாகவும் இருந்தனர். சென்ற வருடம் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் மூன்று இல்லங்களும் போட்டியிட்டன. எங்கள் இல்லக்கொடி இல்லப் பந்தவின்மேல் பரந்த வான வெளியினூடே மஞ்சட் பட்டொளி வீசிப் பறந்து கொண்டிருந்தது. அவ்வமையம் மாணவர்கள் மத்தியபிரிவு, கனிஷ்டபிரிவு விளையாட்டு வீரர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு போட்டியிட்டனர். இதில் எமது 'பொன்னம்பலம் இல்லமே' முதலிடத்தை வகித்தது. இத

னால் எமது இல்லம் வெற்றிக் கிண்ணத்தைப் பெற்றுக் கரைகாண மகிழ்ச்சியெய்தியது.

இவ்வெற்றிக்குக் காரணமாக இருந்த எல்லோரையும் குறிப்பிட முடியாவிட்டாலும் நா. எட்வேட் இராசா, கா. கணேசானந்தன், செ. மகேஸ்வரன் மு. யோகேஸ்வரி, அ. இராசலட்சுமி, என்போருக்கு எமது மனமு்வந்த பாராட்டுதல்கள், இன்னும் எம் இல்ல மாணவர்கள் சங்கீத, பேச்சுப் போட்டிகளில் காட்டிய திறமையும் போற்றுதற் குரியதே.

எங்கள் இல்லப் போட்டி விஷயங்களைத் திறமையுடன் நடாத்தி விளையாட்டுப் போட்டியில் வெற்றியடைய எம்முடன் ஒத்துழைத்த எமது இல்ல ஆசிரியருக்கும், நம் இல்ல அங்கத்தவர்களுக்கும், வேறு இல்ல ஆசிரியராக இருந்தும் தளரா மனப்பான்மையுடன் நடுநாயகமாக நிலைகோடாது நடாத்திய திரு. வ. கந்தசாமி ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் எமது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

செல்வி. கு. தேவலட்சுமி

இல்லத் தலைவி.

செல்வி. கு. தேவலட்சுமி
இடைநிலை
பிரிவு

விபீஷண ஆழ்வார்

செல்வி. R. சோமசுந்தரம் B. A. (விக்ரோறியாக் கல்லூரி)

திருப்பதி வெங்கடாசலபதி ஸ்ரீமத் நாராயணனின் பக்தராய் வாழ்ந்து அவர் திருவடி சேர்ந்தோரை ஆழ்வார்கள் என்பர், வைஷ்ணவப் பெரியார். இராக் கத குலத்துதித்தும் விபீஷணன் சிரஞ்சீவி வரம்பெற்று ஆழ்வாராகி வைஷ்ணவ சேஷத்திரங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றுத் திகழ்கின்றான். ஏன்? இராவண வதத்தின் பொருட்டு, ஸ்ரீ இராமனுக்கு உறுதுணையாய் நின்று அதர்மத்தை ஒழித்து தர்மத்தை நிலை நாட்டியதன் காரணத்தால் அன்றோ! எனினும் இவனது இச்செயல் இன்றும் விவாதிக்கப் பட்டு வருகின்றது. மக்களின் மனநிலையைப் பொறுத்து, இதற்கு விடையைத் தாம் தாமே நிதானித்துக் கொள்கின்றனர்.

இராம அவதாரத்தின் கண்ணே யுத்த களத்தில் நாம் இரண்டு பிரகிருதிகளை ஆராய்ந்தறிதல் வேண்டும். ஒருவன் கும்பகர்ணன் இவன் நெறிதவறி, நல்லுரையை இகழ்ந்து, அகங்காரத்தின் சின்னமாய் விளங்கும் இராவணனிடம் நீங்காத ராஜ விஸ்வாசம் பூண்டு மாண்டு ஒழிந்த ஒரு தம்பி. மற்றவன் விபீஷணன். இவன்

“கற்புடைத் தேவியை விடாது

காத்தியேல்

எற்புடைக் குற்றமா இலங்கை ஏழைநின் பொற்புடை முடித்தலை புரளும்”

என்று தன் முன்னோனுக்கு நன்மதி கூறியும் பயனற்றதன் காரணமாக, தொடர்ந்து தானும் மறத்திற்கு உத

வாது “ராகவா சரணம்” என்று ஸ்ரீ ராமனிடம் அடைக்கலம் புகுந்து அபயம் கோரி நின்ற மற்றொரு தம்பி.

நாம் இந்த இரு தம்பியருள் எவன் செயலை ஆமோதித்து, எவன் செயலை நிராகரிக்கின்றோமோ?— அத்தீர்ப்பே எங்கள் மனோ வளர்ச்சி, ஆத்ம வளர்ச்சி இவற்றின் நிலைமையை நிதானிக்கும் தீர்ப்பாகும். மகாகவி கம்பர் இரு தரத்திலும் நின்று, வாதி, பிரதிவாதியாக வழக்கின் நுணுக்கங்களை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றார். ஆனால் தீர்ப்புக் கூறும் பொறுப்பை மட்டும் எமக்கே விட்டுச் சென்றார். அதுவே அவர் கவித்துவத்தின் மகிமையாகும். அபயம் கூறி நின்ற விபீஷணனை அங்கீகரிப்பது முறையா? ராஜீக தர்மத்திற்கு ஏற்றதா? என்றெல்லாம் விவாதங்கள் எழுந்தன மறுதிசையில்.

“தெரிந்த வினத்தோடு தேர்ந் தெண்ணிச் செய்வார்க்கு அரும் பொருள் யாதொன்றுமில்”

என்ற குறளின்படி ஸ்ரீராமனும், அநாமன், கக்கிரீவன் ஆதியோரின் அபிப்பிராயம் கேட்டு நின்றான். “அந்தரங்கங்களை அறிந்து போகவந்த வஞ்சக இராசுதன்” என்றான் ஒருவன்.

“விழி எதிர் நிறியேல் விளிதி” என்று இராவணன் கடிந்து கூறவே மனம் பொருது இனி மூத்தோனை நல்வழிப் படுத்த முடியாது என்பதை உணர்ந்து வந்தான்.” என்றான் ஒருவன்.

ஆனால் ஸ்ரீ ராமன் சரணடைந்தோர்க்கு அபயம் தரும்பொழுது முன்னோன் சிபிச் சக்கரவர்த்தி போன்றும் வேடனுக்கு உதவிய புரூப் போன்றும் வேலையைக் கடைந்தவர்க்காக ஆல முண்டவர் கதை போன்றும் 'ஆதிமூலமே' என்று ஓலமிட்ட கஜேந்திரனுக்கு அருள் புரிந்தவன் போன்றும், ஜடாயுவின் கதை போன்றும், இரக்ஷிப்பதே லட்சியம் என்று சான்றுகள் பல எடுத்துக்காட்டி விபீஷணனை அழைத்து வரும்படி சுகரீவனை அனுப்புகின்றான்.

பிறன்மனை விழைந்தவன் தம்பியாகிய நீசனுக்கே அபயமளித்தவன் இராமன். "இராவணன் சீதாபிராட்டியை விடுத்துச் சரண் புருந்தால் குற்றம் பொறுப்பான். அதனால் அரக்கர்குலம் அழியா தொழியும்" என்று கவலைப்படுகின்றான் விபீஷணன். இவன் சகோதர வாஞ்சையும் குலப் பாசமும் கொண்டவன் என்பதை பலவிடங்களில் நாம் காண்கின்றோம். மேலும் "இம்மூர்த்தி அஞ்சனமலையோ? கார்மேகமோ? அன்றி சியாமள மூர்த்தி மகாவிஷ்ணு வேதானே" என்றே மெய்மறந்து ஸ்ரீ ராமனைப் பார்த்து மகிழும்பொழுது "இப்பேற்றுக்கு தமையனே காரணமென்று" நன்றி செலுத்துகின்றான். அரக்கனாய் இருந்தும் அரக்கர் குலம் அழிந்து விபீஷணன் அன்று ஸ்ரீராமனிடம் இருந்து இலங்கை அரசும், சிரஞ்சீவி வரமும் பெற்றான். இனையோன் முடிசூழ, இராவணர்க்குத் தம்பியான குற்றம் தீர, நும் மரவடிகளை முடிக்கு அணியாகச் சூட்டியருள் என்று கூறி தன் மேன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றான் கும்பகர்ணன்.

போர்க் களத்தின் முன் விபீஷணனை ஆராய்வோம். "கதிரவன் ஒளி மறைய இருள் விளங்க, வானர சேனை பின்வாங்க வரும் தோற்றமுடைய இவன் யாவன்?" என்று கும்பகர்ணனைப் பற்றி விசாரித்த

பொழுது, விபீஷணனுடைய மகத்துவம் அவன் விடையில் விளங்குகின்றது. கும்பகர்ணனது பல்வேறு நிகரற்ற திறமைகளை எடுத்துக் காட்டி முக்கியமாக 'நற்புத்தி கூறியதைக் கேளாமையால் தான் பொரவந்தான் என அறிமுகப்படுத்தினான்.

"நன்றி தென்றும் நமக்கென்ன
இன்று காலன் முன்னெய்தினான்"

தமையன் மாண்டதைப் பார்க்க நிற்காது அவன் முன்வர அவனுக்காகத் தான் போரில் மாள்வதே மேலென வந்தான். அத்தகைய ஒப்பற்ற மூத்தோன் போரில் மாள்வது அநியாயம் என்று நினைந்து தம் பக்கம் சேர்க்கும் பணியில் அடுத்தபடியாக ஈடுபடுகின்றான் விபீஷணன். இச்சந்தர்ப்பத்தில் 'எவன் உயர்ந்தவன்?' என்று கூறமுடியாது நம்மைத் தவிக்க வைக்கின்ற கவி "உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் செய்து கோழையாகி எதிரி பக்கம் போய்ச் சரண் புருந்த செய்கையை அறம் என்று புகழ்ந்து தம்மை" அழிவை வலிந்தழியும் பாவிகள் என்றும், பல பாக்களில் உள்ளம் கரையக் கூறும் கும்பகர்ணனை இங்கே காண்கின்றோம். "ஜாதிப்பற்று விடப் பெற்றில்லை" என்று கோபிக்கும் கும்பகர்ணனை வியக்கின்றோம், மறுபுறம் விபீஷணன் கூற்றையும் ஆராய்வோம்.

"தீவினை ஒருவன் செய்ய அவனொடும்
தீங்கில்லாது
மாய்வினை உறுத்தல் ஐய மேன்மையோ?"

என்று தாயைக் கொன்ற பரசராமன் கதைமூலம், பிரமன் தலை அரிந்த வயிரவர் கதைமூலம் விளக்குகின்றான் விபீஷணன். "அறங்கெட உயிரை நீத்து மேற்கொள்வான் அமைந்ததையா"

என்று எப்பொழுதும் "தர்மமே ஜெயிக்கும் என்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்டினான் விபீஷணன்.

இன்னும் இவனது இராச தந்திரமும் குலப் பற்றும் “தன்மக்களாவியுள்ள தலையொடும் திரிவானன்றே”

“புன்மக்கள் தருமம் பூணு புலமக்கள் தருமம் பூண்டான்” என்னும் அடிகளில் புலனாகின்றது. இன்னும் சும்பகர்ணன் விடையில் விபீஷணன் செய்கைக்கு விமர்சனம் விளக்கப்படுகின்றது.

“மலரின்மேல் இருந்த வள்ளல்
வழுவினா வரத்தினால் நீ
உலையிலாத் தருமம் பூண்டாய் உலகுள்
தனையும் உள்ளாய்
தலைவனே உலகுக் கெல்லாம் உனக்
கது தக்கதேயால்
புலையுறு மரணம் எய்தல் எனக்கிது
புகழ்தேயால்”

சும்பகர்ணனே தன் தம்பியின் செயலைப் போற்றுமிடத்து சிரஞ்சீவி வரம் பெற்று அறம் வளர்த்த விபீஷணனை நாம் குறை கூறுவது எங்ஙனம்? இதனாலன்றோ இவன் இன்றும் ‘விபீஷண ஆழ்வார்’ என்று போற்றப் பெற்று நாயன்மார் போன்று உலகுள்ளவரும் துதிக்கப்பெற்று உலக மக்களுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகவும்

விளங்கா நின்றான். புலாலும் மதுவும் உண்டு உறங்கி, பிரயோசனமற்ற பாவியாகி அக்கடன் தீர்க்க மூத்தோனைக் கைவிடாது தன்னுயிரையே கொடுத்து நேரில் வீரமரணம் எய்திய மேன்மையை விளக்குகின்றான் சும்பகர்ணன். ஆனால் விபீஷணனே நற்புத்தி கேளாது பிறர் மனை விழைந்த பாவியாகிய அண்ணலின் அதர்மத்திற்குத் துணை புரியப் போர் புரியாது, ஸ்ரீ ராமனுக்கு உதவி, உலகில் அறம் வெல்லும் மறம் தோற்கும் என்ற நியதியை நிலை நாட்டினான்.

தொகுத்துப் பார்க்குமிடத்து சும்பகர்ணன் அதர்மத்திற்கு உதவினான். ஆனால் விபீஷணனே ஒரு படி உயர்வாகி தருமத்தின் சார்பாகி சிரஞ்சீவியானான். போரில் அதர்மம் ஒழிந்தது. தர்மம் வளர்ந்தது. உலகுள்ளவரும் இந்நியதியை மாற்ற முடியாதென்பதை நிரூபித்தான். இதனாலன்றோ இவன் ‘விபீஷண ஆழ்வார்’ என்றும் போற்றப்பெற்று உலக மக்களுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகவும் விளங்கா நின்றான்.

மறத்தை எதிர்த்து அறத்தை வளர்த்த விபீஷணன் வாழ்க! வாழ்க!! வாழ்க!!!

இல்லங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் பரிசில் பெற்றோர்

தேவாரப் போட்டியில் பரிசில் பெற்றோர்

பாலர் பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : கா. சிவதேவி (ம)
 2-ம் ,, : ஆ. பஞ்சநாயகி (ப)
 3-ம் ,, : ஆ. பரஞ்சோதியார் (ப)

ஆரம்ப பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : வ. விஜயதேவி (ப)
 2-ம் ,, : த. பிள்ளைமலர் (சி)
 3-ம் ,, : வெ. நி. ஆ. சர்மா (ம)

கீழ்ப் பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : ஆ. ராதாகிருஷ்ணன் (ப)
 2-ம் ,, : க. புவனேஸ்வரி (சி)
 3-ம் ,, : பொ. நாகேஸ்வரி (ப)

பேச்சுப் போட்டியில் பரிசில் பெற்றோர்

பாலர் பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : ந. தெய்வசரோசா (ம)
 2-ம் ,, : க. சரோஜினிதேவி (ப)
 3-ம் ,, : நா. மங்கையர்க்கரசி (சி)

ஆரம்ப பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : க. தெய்வராணி (ப)
 2-ம் வ. விஜயதேவி (ப)
 3-ம் : அ. அம்பலவாணர் (ப)

கீழ்ப் பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : நா. எடவேட்ராசா (ம)
 2-ம் ,, : அ. இராசலட்சுமி [ம]
 3-ம் ,, : சி. சிவசக்தி (ப)

வினையாட்டுப் போட்டியில் திறமையான பரிசில் பெற்றோர்

பாலர் பிரிவு: ஆண்

- 1-ம் பரிசில் : க. தாமோதரம்பிள்ளை (ப)
 2-ம் ,, : நா. யோகநாதன் [சி]
 3-ம் ,, : ந. யோகராசா [ப]

ஆரம்ப பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : இ. தியாகராசா [சி]
 2-ம் ,, : க. பத்மநாதன் (ப)
 3-ம் ,, : சி. பாலகிருஷ்ணன் (சி)

பாலர் பிரிவு: பெண்

- 1-ம் பரிசில் : அ. பரஞ்சோதியார் (ப)
 2-ம் ,, : த. பூமணிதேவி (ம)
 3-ம் ,, : வே. சரோஜினிதேவி (ம)

ஆரம்ப பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : ந. தெய்வசரோசா (ம)
 2-ம் ,, : நா. மங்கையர்க்கரசி (சி)
 3-ம் ,, : ச. சிவபாக்கியம் (சி)

கீழ்ப் பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : க. கிருஷ்ணமூர்த்தி (ம)
- 2-ம் ,, : வை. நித். ஆ. சர்மா (ம)
- 3-ம் ,, : க. நடராசா (சி)

மத்திய பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : நா. எட்வேட்ராசா (ம)
- 2-ம் ,, : மு. சுப்பிரமணியம் (சி)
- 3-ம் ,, : ஆ. சண்முகநாதன் (ப)

கீழ்ப் பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : க. புவனேஸ்வரி (சி)
- 2-ம் ,, : வ. விஜயதேவி (ப)
- 3-ம் ,, : த. பிள்ளைமலர் (சி)

மத்திய பிரிவு

- 1-ம் பரிசில் : பொ. நாகேஸ்வரி (ப)
- 2-ம் ,, : க. பரிமளாதேவி (ப)
- 3-ம் ,, : கு. தேவலட்சுமி (ம)

J. S. C. பரீட்சை
சித்தியடைந்தோர்.

1956

1. கா. இந்திராதேவி
2. அ. விஜயதேவி
3. க. ஞானம்பிகை

1957

1. நா. எட்வேட்ராசா
2. க. சின்னாச்சிப்பிள்ளை

விவேகானந்த சபை — சமயபாடப் பரீட்சை
சித்தியடைந்தோர்.

1955

கீழ்ப் பிரிவு

1. கா. இந்திராதேவி
2. அ. விஜயதேவி

ஆரம்ப பிரிவு

1. வ. கிருஷ்ணலிங்கம்
2. சி. சண்முகரத்தினம்

கீழ்ப் பிரிவு

1. கு. தேவலட்சுமி
2. வ. விஜயதேவி

ஆரம்ப பிரிவு

1. கா. கணேசானந்தன்
2. க. சண்முகராசா
3. ஆ. சண்முகநாதன்

3. க. சிவதாசன்
4. இ. சிவதேவி
5. க. ஞானேஸ்வரி
6. கு. தேவலட்சுமி
7. சி. நாகேஸ்வரி
8. ஆ. பாக்கியம்
9. க. புவனேஸ்வரி

1956

மத்திய பிரிவு

1. கா. இந்திராதேவி
2. க. ஞானம்பிகை
3. அ. விஜயதேவி

1957

கீழ்ப் பிரிவு

1. அ. இராசலட்சுமி
2. வி. கயிலைநாயகி
3. தா. சரஸ்வதிதேவி
4. சி. சிவசக்தி
5. வ. தங்கபூலோகபுவனேஸ்வரி
6. க. தவஞானமுத்துமலர்
7. கு. தேவலட்சுமி
8. வ. பரமேஸ்வரி
9. மு. பராசக்தி
10. க. புவனேஸ்வரி
11. சி. மதிவதனி
12. மு. முத்துலட்சுமி
13. மு. யோகேஸ்வரி
14. வ. விஜயதேவி

4. மு. சுப்பிரமணியம்
5. வி. பாலகிருஷ்ணன்
6. செ. மகேஸ்வரன்
7. அ- இராசலட்சுமி
8. ஞா. கமலாம்பாள்
9. தா. சரஸ்வதிதேவி
10. க. தெய்வராணி
11. மு. பராசக்தி
12. சு. புவனேஸ்வரி
13. சி. மதிவதனி
14. மு. யோகேஸ்வரி
15. ச. விக்கினேஸ்வரி
16. க. வியாழாம்பிகை

ஆரம்ப பிரிவு

1. அ. அம்பலவாணர்
2. கா. கணேசானந்தன்
3. க. கிருஷ்ணமூர்த்தி
4. க. சண்முகராசா
5. நா. திருநாவுக்கரசு
6. வ. தில்லைநடராசா
7. செ. நவரத்தினராசா
8. வை. நித்தியானந்த சர்மா
9. வ. பூபாலசிங்கம்
10. செ. மகேஸ்வரன்
11. ஆ. ராதாகிருஷ்ணன்
12. சி. இராசேஸ்வரி
13. செ. இராசேஸ்வரி
14. வ. கேதாரகௌரி
15. இ. தங்கதேவி
16. ந. தெய்வசுரேசா
17. க. தெய்வராணி
18. க. பரமேஸ்வரி
19. க. பரிமளாதேவி
20. த. பிள்ளைமலர்
21. க. வியாழாம்பிகை

பொன் விழா

5-10-58

நிகழ்ச்சிகள் :

முற்பகல் 9-00—12 30

1. விநாயகர் வணக்கம் (மூளாய் சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில்)
2. ஆலயத்திலிருந்து தலைவர்களை அழைத்து வருதல்.
3. கொடியேற்று வைபவம்.

திரு. S. U. சோமசேகரம் M. A., Dip. Ed. அவர்கள்
(வடபெரும்பாக வித்தியாதிகாரி)

4. புதிய கட்டிடநீதித்தல். (தையல், வீட்டுப்பணி, கைப்பணி, சித்திரக்காட்சிகள்
திரு M. ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் (வடமகாண அதிபர்)
5. பகிரங்கக் கூட்டம்.

தலைவர், திரு. C. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
(சை. வி. வி. சங்க முகாமையாளர்)

- a. வரவேற்புரை.
- b. தலைவர் முன்னுரை.
- c. உபநிதியாசங்கள்.

1. வித்துவான் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் M. A., B O L. அவர்கள்
(தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைத் தலைவர், அரசகருமமொழி அலுவலகம், கொழும்பு)

2. திரு க. கந்தையா B. A., Dip. Ed. அவர்கள்
(அதிபர், சைவாசிரிய கலாசாலை)

3. திரு மு சதாசிவம் அவர்கள்
(தலைமையாசிரியர், சரஸ்வதி வித்தியாசாலை, அராலி)

d. தலைவர் பூர்த்தியுரை.

6. 12-30 — 2-00 — மத்தியானப் போசனம்.

பிற்பகல் 2-00—6-00

7. பகிரங்கக் கூட்டம்.

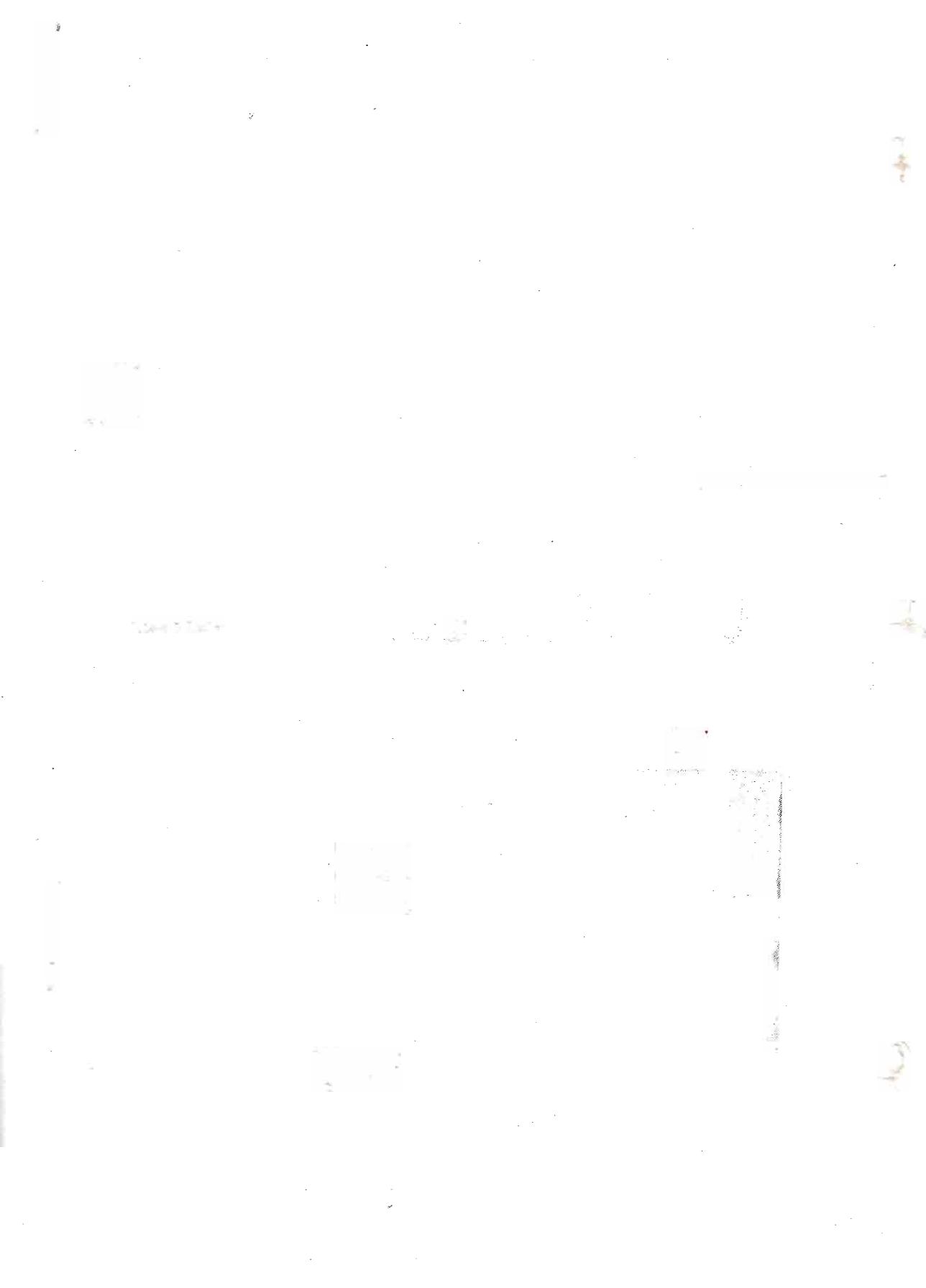
தலைவர் திரு அ. அமிர்தலிங்கம் B A., M. P. அவர்கள்
(வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதி)

திரு. சி. இரகுநாதன் அவர்கள்
பாடசாலை மேற்பார்வையாளர்

திரு. A.K. நவரத்தினம் அவர்கள்
மு க ர ம ய ர ள ர்
1955—1953

- a. வரவேற்புரை.
- b. தலைவர் முன்னுரை.
- c. உபந்நியாசங்கள்.
  1. திரு. A. S. சுந்தராஜ ஐயங்கார் அவர்கள்
(தமிழ்ப் பேராசிரியர், இராமநாதன் கல்லூரி, மருதஞர்மடம்)
  2. திரு. நா. கணபதிப்பிள்ளை B. A., B. Sc., Dip. Ed. அவர்கள்
(அதிபர், செங்குந்த இந்துக்கல்லூரி, கல்வியங்காடு)
  3. இளைப்பாறிய திரு. சி. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களுக்கு
பொன்னாடை போர்த்தல் — சேவைநலம் பாராட்டல்
(திரு. க. கனகரத்தினம் அவர்கள், மாஜி M. P., வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதி)
  4. தேனீர்.
- d. தலைவர் பூர்த்தியுரை.
- e. மாணவர் தேகப் பயிற்சி.

மாலை 6-30 மணி

கதம்ப விழா

தலைவர்: திரு. S U. சோமசேகரம் M. A., Dip. Ed. அவர்கள்
(வடபெரும்பாக வித்தியாதிக்காரி)

1. வரவேற்புரை.
2. தலைவர் முன்னுரை.
3. மாணவர் நிகழ்ச்சிகள்.
  - i. கடவுள் வணக்கம்
  - ii. தமிழ்த்தாய் வணக்கம்
  - iii. அபிநயப் பாட்டு — பாலர் பிரிவு
  - iv. நடித்தல் — ஆரம்ப பிரிவு
  - v. சம்பாஷணை — மத்திய பிரிவு
  - vi. பாட்டு — ஆரம்ப பிரிவு
  - vii. நடனம் — மத்திய பிரிவு
  - viii. சம்பாஷணை (ஆங்கிலம்) — மத்திய பிரிவு
  - ix. கோலாட்டம் — கீழ்ப் பிரிவு
  - x. பழைய மாணவர் நிகழ்ச்சிகள்
  - xi. நாடகம் — மத்திய பிரிவு
4. நன்றி கூறல்.
5. தலைவர் பூர்த்தியுரை.
6. கடவுள் வணக்கம்.

இப்பாடசாலை ஆசிரியர்கள்

*****

பழைய தலைமை ஆசிரியர்கள்

திரு.	ஆ. தம்பு	அவர்கள்	மாவிட்டபுரம்	1908—1923
,,	வீ. சிவபாக்கியநாதபிள்ளை	,,	ஆனைக்கோட்டை	1924—1929
,,	மு. வேலுப்பிள்ளை	,,	மட்டுவில்	1929—1930
,,	வி. வேலாயுதம்	,,	தொல்புரம்	1931—1932
பண்டிதர்	கா. பொ. இரத்தினம்	,,	வேலணை	1934—1940
திரு.	சி. கார்த்திகேயர்	,,	மூளாய்	1940—1956

பழைய உதவி ஆசிரியர்கள்

திரு.	அப்பாப்பிள்ளை	அவர்கள்	மூளாய்	1908
,,	சுப்பிரமணியம்	,,	அராலி	1909
,,	V. தம்பையா	,,	மூளாய்	1917
,,	S. கந்தையா	,,	மூளாய்	1912—1925
,,	V. கந்தையா	,,		1928—1948
,,	K. தங்கமுத்து	,,		1916—1917
,,	S. அருளம்பலம்	,,		1915—1917
பண்டிதர்	வே. மகாலிங்கசிவம்	,,	மட்டுவில்	1918—1919
திரு.	K. கந்தையா	,,		1918
,,	A. அருணாசலம்பிள்ளை	,,		1920—1921
,,	E. S. டுவைற்	,,		1920—1921
,,	S. ஞானப்பிரகாசம்	,,		1920
,,	V. கணபதிப்பிள்ளை	,,		1921
,,	G. ஞானப்பு	,,	கரவெட்டி	1921—1923
,,	K. செல்லம்மா	,,		1921—1923
,,	இ. முத்துக்குமாரு	,,		1922—1925
,,	V. கதிர்காமு	,,	தொல்புரம்	1921—1937
,,	T. நாகலிங்கம்	,,	கரவெட்டி	1923—1924
,,	S. சரவணமுத்து	,,	மூளாய்	1923—1935
,,	எமிலி சபாபதி	,,		1923—1924
,,	S. K. உமாபதி	,,	காரைநகர்	1924—1926
,,	M. சிற்றம்பலம்	,,		1925—1926
,,	R. செல்லையா	,,	வடலியடைப்பு	1926—1928
,,	K. தம்பிமுத்து	,,		1926
,,	V. கதிரேசு	,,		1926—28
				1926

திருமதி	L. கந்தையா	அவர்கள்	1926—27
திரு.	A. திருச்செல்வம்	„	1927
„	V. இராசரத்தினம்	„	1927
„	S. நவரத்தினம்	„	1927—1928
„	S. கந்தசாமி	„ தொல்புரம்	1927...1930
„	R. தம்பையா	„ மூளாய்	1927—1928
„	V. வேலாயுதம்	„ தொல்புரம்	1927—1931
„	V. S. ஐயம்பிள்ளை	„	1927—1928
திருமதி	A. முத்துப்பிள்ளை	„	1927—1928
திரு.	T. இரத்தினசபாபதி	„	1927—1928
„	S. அப்பையா	„	1928
„	S. வைரமுத்தாபிள்ளை	„ அராலி	1928—1930
„	K. நாகலிங்கம்	„ குரும்பசிட்டி	1928—1930
„	A. மரியபிள்ளை	„	1928
„	A. மாணிக்கம்	„	1928
„	S. சண்முகரத்தினசர்மா	„ சுழிபுரம்	1928
„	V. சபாபதிப்பிள்ளை	„ அராலி	1928—1929
„	S. P. கந்தையா	„	1928
„	T. பாக்கியம்	„ நீர்வேலி	1928—1932
„	T. பூமணி	„	1928—1931
„	S. விக்கிரமசிங்கம்	„	1928—1930
திருமதி	V. சின்னத்தங்கச்சி	„ நீர்வேலி	1929—1934
திரு.	K. நடராசகுரு	„ கரணவாய்	1930
„	K. கந்தையா	„ வட்டுக்கோட்டை (ET)	1931—1932
„	S. மயில்வாகனம்	„ மூளாய்	1932—1935
„	இ. வைத்திலிங்கம்	„	1931
„	T. கந்தசாமி	„ மூளாய்	1931—1933
„	K. சுப்பிரமணியம்	„ „ (E,T)	1932—1935
„	K. சரவணமுத்து	„ காரைநகர்	1933—1942
„	K. V. கந்தையா	„ வட்டுக்கோட்டை (E,T)	1934—1935
„	N. தாமோதரம்பிள்ளை	„ மூளாய்	1935
„	K. கனகசிங்கம்	„ கோண்டாவில்	1935—1936
„	V. கந்தையா	„ மூளாய் (E,T)	1936
„	R. M. இராசநாயகம்	„ சங்கானை (E.T)	1936—1937
„	S. சோமசுந்தரம்	„ தொல்புரம் (E T)	1937—1938
„	S. பெருமையினார்	„	1937—1939
„	K. K. மதியாபரணம்	„ பொன்னாலை	1940—1944
„	S. கந்தையா	„ மாரீசன்கூடல்	1943—1945
„	K. சின்னத்தம்பி	„ வடலியடைப்பு	1944—1947
செல்வி	G. கந்தையாபிள்ளை	„ அளவெட்டி (E T)	1947—1950
„	K. பத்மாவதி	„ மூளாய் (E.T)	1951—1954
திரு.	M. நமசிவாயம்	„ தொல்புரம்	1952—1953
„	A. இராசா	„ மூளாய்	1954—1958

உத்தியோக நிலையிலுள்ள பழைய மாணவர்கள்

திரு.	தா. சின்னத்துரை	அவர்கள்,	மலாயன் பென்சனர், மூளாய்
„	சு. நவரத்தினம்	„	„
„	வி. முருகேசு	„	நவாலி மூளாய்
„	கு. தம்பிப்பிள்ளை	„	„
„	சு. வேலுப்பிள்ளை	„	மூளாய்
„	மா. மாணிக்கம்	„	உத்தியோகம் மலாயா
„	கு. தம்பையா	„	„
„	வே. இராசா	„	ஆசிரியர்
„	நா. கதிரவேலு	„	„
„	க. இராமலிங்கம்	„	டாக்டர்
„	அ. நாகநாதர்	„	ஆசிரியர்
„	அ. நடராசா	„	உத்தியோகம்
„	அ. வேலுப்பிள்ளை	„	ஆசிரியர்
„	செ. நடராசா	„	டாக்டர்
„	ச. அப்புத்துரை	„	„
„	வே. கணபதிப்பிள்ளை	„	உத்தியோகம்
„	ச. நல்லதம்பி	„	பென்சனர்
„	இ. தம்பையா	„	போஸ்மாஸ்டர், சுழிபுரம்
„	க. பேரம்பலம்	„	சுப்பிறிண்டன் ஒவ் மேல்ஸ், கொழும்பு
„	இ. நிற்சிங்கம்	„	டாக்டர்
„	க. சிற்றம்பலம்	„	உ. கொ. மா, டிப்பாட்மென்ற்
„	கி. சுப்பிரமணியம்	„	லிகிதர்
„	செ. கந்தையா	„	கிராமாதிகாரி, தொல்புரம்
„	அ. சோமசுந்தரம்	„	நியாய துரந்தரர், கொழும்பு
„	தா. வன்னியநாதன்	„	„
„	ச. நவரத்தினம்	„	வித்தியாதரிசகர், மூளாய்
„	மு. கணபதிப்பிள்ளை	„	ஐ. ச. பரிசோதகர், மூளாய்
„	இ. வயித்திலிங்கம்	„	மதுபரிபாலனக் கந்தோர், வதுளை
„	இ. நமசிவாயம்	„	நியாயதுரந்தரர், கொழும்பு
„	செ. அப்பாத்துரை	„	ரெக்னிக்கல் அசிஸ்ரன், முருங்கன்
„	சு. செல்லத்துரை	„	ஐக்கிய சமாசம், சங்காளை
„	வி. கந்தையா	„	லிகிதர், கொழும்பு
„	வே. எதிர்வீரசிங்கம்	„	ஐ. மொ, வி. சங்கம், யாழ்ப்பாணம்
„	மு. கந்தசாமி	„	நீர்ப்பாசனப் பகுதி, புத்தளம்
„	தி. ச. வரதராசன்	„	மனேஜர், ஆனந்தா அச்சகம், யாழ்.

„ S. பாலச்சந்திரன்	அவர்கள்	லிகிதர்	கொழும்பு
„ த. பாலசிங்கம்	„	„	„
„ நா. செல்லத்துரை	„	அப்போதிக்கரி	கொழும்பு
„ செ. நடராசா	„	„	அநுரதபுரி
„ தா. அம்பலவாணர்	„	கிராமாதிகாரி	மூளாய்
„ சீ. சோமசுந்தரம்	„	த. ப. பரிசோதகர்	கொழும்பு
„ அ. சோமசுந்தரம்	„	க, தொ, பரிசோதகர்	வலி, மேற்கு
„ வே. தியாகராசா	„	போஸ் ற்மாஸ்ரர்	அவிசாவலை
„ இ. வேலுப்பிள்ளை	„	அப்போதிக்கரி	காலி
„ சு. கனகரத்தினம்	„	„	மட்டக்களப்பு
„ தா. பத்மநாதன்	„	ஐக்கவுன்ரன்	கொழும்பு
„ செ. தியாகராசா	„	அப்போதிக்கரி	கண்டி
„ அ. சிற்றம்பலம்	„	ஐ. ச. பரிசோதகர்	மன்னார்
„ சே. செல்லப்பா	„	ஐ. ச. உ. பரிசோதகர்	மன்னார்
„ நா. நாகலிங்கம்	„	ஐ. ச. உ. பரிசோதகர்	வவனியா
„ சு. நடராசா	„	லிகிதர்	கொழும்பு
„ பொ. கனகசபாபதி	„	ஐக்கவுன்ரன்	கொழும்பு
„ நா. அருணாசலம்	„	லிகிதர்	கொழும்பு
„ கு. மாணிக்கவாசகர்	„	லிகிதர்	கொழும்பு
„ வ. அம்பலவாணர்	„	„	„
„ இ. பாலசிங்கம்	„	„	„
„ சி. சிவகுருநாதன்	„	„	„
„ செ. சேனாதிராசா	„	தபாற்கந்தோர் லிகிதர்	சுழிபுரம்
„ சி. சுப்பிரமணியம்	„	ஆசிரியர்	பொன்னூலை
„ க. பொன்னையா	„	„	„
„ கா. கந்தசாமி	„	அப்போதிக்கரி	கொழும்பு
„ கா. குமாரசாமி	„	கிருஷிகப் பகுதி	வவனியா
„ அ. நாராயணபிள்ளை	„	நகர் காவலர்	மட்டக்களப்பு
„ அ. குமாரசாமி	„	P. W. D. பரிசோதகர்	கொழும்பு
„ நா. இராமசாமி	„	ஐக்கவுன்ரன்	„
„ வே. சண்முகம்	„	(லாப்) பரிசோதனையாளர்	இரத்தினபுரி
„ ச. குமாரசாமி	„	நியாயதூரந்தரர்	கொழும்பு
„ வே. சிவபாதசுந்தரம்	„	லிகிதர்	கொழும்பு
„ இ. ஆறுமுகம்	„	ஐ. ச. பரிசோதகர்	வவனியா
„ த. கணபதிப்பிள்ளை	„	லிகிதர்	மலாயா
„ வே. சின்னத்துரை	„	ஆசிரியர்	மலாயா
„ சி. சுப்பிரமணியம்	„	லிகிதர்	மலாயா
„ சு. இராசரத்தினம்	„	ஐக்கவுன்ரன்	மலாயா
„ கு. வேலாயுதம்	„	லிகிதர்	மலாயா
„ நா. சட்டநாதபிள்ளை	„	சேமிப்பு- இ. கந்தோர்	மலாயா
„ இ. சிவகுரு	„	ஆஸ் - லிகிதர்	யாழ்ப்பாணம்

„ மு- கனகராயர்	அவர்கள்	ரூவ்ஸ்மன்	கொழும்பு
„ நா. சோமசுந்தரம்	„	லிகிதர்	„
„ S. சோமசுந்தரம்	„	நகர்காவலர்	„
„ நா. கணேசலிங்கம்	„	டறெகர்,	மகா. கொம். கொழும்பு
„ செ. நாகலிங்கம்	„	லிகிதர்	„
„ அ. நாகலிங்கம்	„	மனேச்சர்	ஸ்ரேளிங் கொழும்பு
„ நா. நடராசா	„	காஷியர்	மகா கொம். கொழும்பு
„ ச. கயிலாயபிள்ளை	„	லிகிதர்	D. R. O. கந். சங்காணை
„ க. நடராசா	„	லிகிதர்	அநுரதபுரி
„ வி. குமாரசாமி	„	லிகிதர்	மன்றார்
„ A. இராசா	„	பிரதம லிகிதர்	கிளிநொச்சி
„ .A. K. சுப்பிரமணியம்	„	நியாயதூரந்தரர்	சித்தங்கேணி
„ ச. கார்த்திகேசு	„	லிகிதர் (ஆ. வி. நி.)	பலாலி

குறிப்பு: ஷை பாடசாலை மாணவர்கள் அநேகர் உத்தியோகத்தில் இருந்தும் எல்லோருடைய நிலைமையும் தெரியாததினால் அச்சிட முடியாமல் வருந்துகின்றோம்.

தலைமை ஆசிரியர்கள்:

திரு. நா. கணபதிப்பிள்ளை	B. A. B. Sc. (Dip) அவர்கள்	திருநெல்வேலி
„ சி. மயில்வாகனம்	அவர்கள்	சுழிபுரம்
„ சி. கார்த்திகேயர்	„	தொல்புரம்
„ மு. சதாசிவம்	„	அராலி
„ நா. பர்லசந்திரவிநாயகர்	„	கோட்டைக்காடு
„ க. பரமசிவம்	„	வட்டுக்கிழக்கு
„ க. கா. மதியாபரணம்	„	வவுனியா
„ த. சண்முகதாசன்	„	கண்டி
„ N. சுப்பிரமணியம்	„	தொல்புரம்
„ K. V. செல்லத்துரை	„	கொழும்பு
„ க. ஆறுமுகம்	„	நவாலி

ஆசிரியர்கள்:

பிரம்ம ஸ்ரீ சண்முகரத்தின சர்மா	அவர்கள்	சுழிபுரம்
திரு. ஆ. வ. செல்லத்துரை	„	கண்டி
„ நா. வேலுப்பிள்ளை	B. A., Hon.(Lond) „	பண்டத்தெருப்பு
புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரம்	„	தெல்லிப்பழை

வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரு B. O. L. அவர்கள்		யாழ்ப்பாணம்
திரு. பொ. கந்தையா	:	திருகோணமலை
,, கா. சின்னத்துரை	,,	தொல்புரம்
,, நா. பொன்னையா	,,	தொல்புரம்
,, சி. சோமசுந்தரம்	,,	தொல்புரம்
,, ச. இராமலிங்கம்	,,	மூளாய்
,, செ. பெருமையினார்	,,	மலாயா
,, நா. தாமோதரம்பிள்ளை	,,	,,
,, த. கந்தசாமி	,,	பொன்னலை
,, வி. செல்லப்பா	,,	மூளாய்
,, வீ. கனகசபாபதி	,,	பொன்னலை
,, க. வினாயகமூர்த்தி	,,	,,
,, அ. பரமசாமி B. A. (Hon.)	,,	நாவலப்பிட்டி.
,, வ. வேலாயுதம்	,,	பலாலி
,, பொ. ஆறுமுகசாமி B. A. (Dip.)	,,	காரைநகர்
,, வ. கந்தசாமி	,,	மூளாய்
,, இ. அப்பாத்துரை	,,	பண்ணாகம்
,, அ. ஆறுமுகம் (பண்டிதர்)	,,	,,
,, இ. ஆறுமுகம்	,,	,,
,, வே. சரவணமுத்து	,,	,,
,, இ. அ. கந்தசாமி	,,	,,
,, சி. கந்தையா	,,	,,
,, பொ. பாலசுப்பிரமணியம்	,,	,,
,, மு. சிவஞானம்	,,	சுழிபுரம்
,, மு. கிருஷ்ணபிள்ளை	,,	பண்டத்தரிப்பு
,, சி. தம்பிஐயா	,,	சுழிபுரம்
,, க. சச்சிதானந்தன்	,,	சாவகச்சேரி
,, மு. வைத்திலிங்கம்	,,	கேகாலை
,, சி. குமாரசாமி	,,	கண்டி
,, சி. கணபதிப்பிள்ளை	,,	மூளாய்
,, க. கண்மணிராசா	,,	காரைநகர்
,, ஆ. ஆறுமுகம்	,,	,,
,, சி. மயில்வாகனம்	,,	சுதுமலை
திருமதி செ. சரஸ்வதியம்மா	,,	மூளாய்
திரு. க. நமசிவாயம்	,,	அராலி
,, நா. தருமலிங்கம்	,,	தொல்புரம்
,, S. பூலோகம்	,,	,,
,, அ. தாமோதரம்பிள்ளை	,,	மட்டக்களப்பு

தற்பொழுது கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் 1958

தலைமையாசிரியர் :	தராதரம்	நியமனம்
திரு. S. வேலுப்பிள்ளை	பயிற்சிபெற்ற 1-ம் தராதரம் Camb Senior	1956
உதவியாசிரியர் :		
திருமதி. K. அன்னபூரணம்	பயிற்சிபெற்ற 1-ம் தராதரம் V. T. Drawing-Car	1934
திரு. S. இராமலிங்கம்	பயிற்சிபெற்ற 1-ம் தராதரம் S. S. C. English V. T, Drawing-C	1940 1935-1936
திரு .V. செல்லப்பா	பயிற்சிபெற்ற 1 ம் தராதரம்	1958 1935-1935-1942, -43
திருமதி. A. பாக்கியம்	பயிற்சிபெற்ற 2-ம் தராதரம்	1958
திரு V. சுந்தசாமி	S. S. C. English	1954
செல்வி. S. சரஸ்வதியம்மா	S. S. C. English	1954
திரு. S. கணபதிப்பிள்ளை	S. S. C. Tamil	1858

நம் வித்தியாசாலேப்
பொன் விழாவிற்கும் — கட்டிடத்திற்கும்
பண உதவி புரிந்தோர்

பெயர்	இடம்	வாக்களித்த தொகை	தந்த தொகை
திருமதி அ. வள்ளிநாயகம்	அவர்கள், மூளாய்	550-00	550-00
திரு. அ. குமாரசாமி	,, கொழும்பு	200-00	50-00
,, சு. வேலுப்பிள்ளை	,, த.ஆ. சை. பி. வி. சா. மூ.	200-00	200-00
திருமதி க. அன்னபூரணம்	,, ஆசிரியை ,, ,,	150-00	150-00
திரு. ச. இராமலிங்கம்	,, ஆசிரியர் ,, ,,	150-00	150-00
திரு. க. பேரம்பலம்	,, } கொழும்பு	150-00	105-00
திரு. க. சிற்றம்பலம்	,, } ஆசிரியர் சை. பி. வி. சா. மூ.	125-00	125-00
திரு. வி. செல்லப்பா	,, ஆசிரியை ,, ,,	100-00	100-00
திருமதி ஆ. பாக்கியம்	,, ஆசிரியர் ,, ,,	100-00	100-00
திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை	,, ஆசிரியர் ,, ,,	100-00	100-00
திரு. வ. கந்தசாமி	,, ,, ,, ,,	100-00	100-00
திரு. நா. இராமசாமி	,, கொழும்பு	100-00	40-00
திரு. A. குமாரசூரியர்	,, ,, ,,	100-00	100-00
டக்டர். இ. நிற்சிங்கம்	,, ,, ,,	100-00	100-00
திரு. இ. தம்பையா	,, மூளாய்	100-00	80-00
திருமதி P. குமாரசாமி	,, மலாயா	100-00	100-00
திரு. க. செல்லத்துரை	,, தொல்புரம்	100-00	75-00
,, R. குமாரவேலு	,, } தொல்புரம்	100-00	100-00
,, R. வைத்திலிங்கம்	,, }		
,, நா. கணேசலிங்கம்	,, மூளாய்	100,00	75-00
,, R. சின்னத்தம்பி	,, } வெலிமடை	100-00	100-00
,, R. நாகலிங்கம்	,, }		
,, M. வல்லிபுரம்	,, மூளாய்	100-00	100-07
,, A. இராசா	,, மூளாய்	75-00	75-00
,, K. முத்துவேலு	,, ,, ,,	75-00	75-00
செல்வி S. சரஸ்வதியம்மா	,, ,, ,,	75-00	75-00
திரு. K. சுப்பிரமணியம்	,, கொழும்பு	50-00	50-00
பண்டிதர் K, P. இரத்தினம்	,, ,, ,,	50-00	25-00
திரு. A. சுவாமிநாதன்	,, மூளாய்	50-00	50-00
,, V. இராசரத்தினம்	,, தொல்புரம்	50-00	50-00
,, T. கிருஷ்ணர்	,, மூளாய்	50-00	50-00
,, நன்மைவிரும்பி	,, மூளாய்	50-00	40-00
,, V. சின்னத்துரை & V- இளையதம்பி	,, மூளாய்	50-00	50-00
,, S. குமாரசுவாமி & S. சுவாமிநாதன்	,, ,, ,,	50-00	

	பெயர்	அவர்கள்	இடம்	வாக்களித்த தொகை	தந்த தொகை
திரு.	M. கந்தசாமி		மூளாய்	50-00—	50-00
,,	J/ சரஸ்வதி வித்தியாசாலை	,,	அராலி	43-00—	40-00
,,	N. நடராஜா	,,	மகாதேவன் விமிடெட்	35-00—	35-00
,,	S. கனகரத்தினம்	,,	மூளாய்	35-00—	35-00
,,	S. நடராஜா	,,	மூளாய்	30-00—	15-00
,,	M. கனகராயர்	,,	தொல்புரம்	30-00	
,,	N. விசுவநாதன்	,,	அநுராதபுரம்	30-00	
,,	S. ஆறுமுகம்	,,	மூளாய்	30-00—	30-00
,,	K. இராசா	,,	மூளாய்	25-00—	10-00
,,	S. K. நடராசா	,,	மன்னார்	25-00—	10-00
,,	S. வயிரவநாதன்	,,	வட்டுக்கோட்டை	25-00—	25-00
,,	S. செல்லப்பா	,,	மன்னார்	25-00—	5-00
,,	V. குமாரசாமி	,,	,,	25-00	
,,	M. பாலசுப்பிரமணியம்	,,	சுழிபுரம்	25-00	
,,	S. ஆறுமுகசாமி	,,	சுழிபுரம்	25-00—	15-00
,,	A. சோமசுந்தரம்	,,	மூளாய்	25-00—	20-00
,,	T. பாலசிங்கம்	,,	,,	25-00—	25-00
,,	N. சந்திரசேகரம்	,,	கொழும்பு	25-00—	25-00
,,	நன்மை விரும்பி	,,	,,	25-00—	5-00
,,	S. பாலசந்திரன்	,,	மூளாய்	25-00—	15-00
,,	S. சுந்தரலிங்கம்	,,	மகாதேவன் விமிடெட்	25-00	
திருமதி	V. சோமசேகரம்	,,	மூளாய்	25-00—	25-00
திரு.	S. நாகலிங்கம்	,,	மகாதேவன் விமிடெட்	25-00—	10-00
,,	N. நித்தியானந்தன்	,,	,,	25-00—	5-00
,,	K. முத்துக்குமாரு	,,	மூளாய்	25-00—	10-00
திருமதி	C. குமாரசூரியர்	,,	,,	25-00—	20-00
திரு.	R. நமசிவாயம்	,,	கொழும்பு	25-00	
,,	R. மகாகணபதிப்பிள்ளை	,,	வட்டுக்கோட்டை	25-00—	15-00
,,	V. தியாகராசா	,,	மூளாய்	25-00	
,,	M. மகேஸ்வரன்	,,	பொன்னுலை	25-00—	15-00
,,	V. நவரத்தினம்	,,	மூளாய்	25-00—	10-00
,,	N. கனகசபை	,,	பொன்னுலை	25-00—	25-00
,,	K. K. வேலாயுதபிள்ளை	,,	,,	25-00—	25-00
,,	S. சிதம்பரப்பிள்ளை	e'	மூளாய்	25-00—	20-00
,,	S. கார்த்திகேயர்	,,	,,	25-00—	25-00
,,	N. கணபதிப்பிள்ளை	,,	,,	25-00—	15-00
,,	M. கிருஷ்ணர்	,,	,,	25-00—	25-00
,,	A. சோமசுந்தரம்	,,	,,	25-00—	25-00
,,	V முருகேசபிள்ளை	,,	,,	25-00—	20-00
,,	N. சிவபாதசுந்தரம்	,,	தொல்புரம்	25-00—	25-00
,,	M. K. சுப்பிரமணியம்	,,	சித்தங்கேணி	25-00—	25-00
திருமதி	L. பொன்னம்பலம்	,,	மூளாய்	25-00—	25-00

	பெயர்	அவர்கள்	இடம்	வாக்களித்த தொகை	தந்த தொகை
திரு.	V. கனகசபபதி	அவர்கள்	மூளாய்	25-00	13-00
„	V. S. கதிரவேலு	„	பொன்னூலை	25-00	
„	K. K. மதியாபரணம்	„	„	25-00	25-00
„	V. முருகேசு	„	„	25-00	
„	S. மயில்வாகனம்	„	மூளாய்	25-00	5-00
திரு.	J/ ஐக்கிய சங்க வித்தியாசாலை		சுழிபுரம்	25-00	25-00
„	K. S. மணியம்	அவர்கள்	மூளாய்	25-00	25-00
„	Dr. S. நடராசா	„	மலாயா	25-00	25-00
திரு.	J. வாணிநிகேதனம்	„	சண்டிலிப்பாய்	25-00	
„	T. சின்னத்துரை	„	மூளாய்	25-00	25-00
„	S. அப்பாத்துரை	„	தொல்புரம்	25-00	25-00
திருமதி	J. வள்ளியம்மை வி. சாலை		கோட்டைக்காடு	25-00	25-00
	J. கட்டுடை சைவ வி. சாலை		கட்டுடை	21-00	21-00
திரு.	K. தம்பிப்பிள்ளை	„	கரவெட்டி	20-00	20-00
„	C. முத்துக்குமாரு	„	மூளாய்	20-00	20-00
„	V. பொன்னையா	„	85/மிகிந்தமாவத்தை	20-00	20-00
திருமதி.	இராசநாயகம்	„	மூளாய்	20-00	10-00
திரு.	V. சரவணமுத்து	„	தொல்புரம்	20-00	20-00
„	S. கணபதிப்பிள்ளை	„	காலிரோட், டெகிவலை	15-00	15-00
„	E. பாலசிங்கம்	„	மூளாய்	15-00	15-00
„	K. சிவசிதம்பரம்	„	கொழும்பு	15-00	
„	U. கந்தசாமி	„	„	15-00	
„	S. சிவகுருநாதன்	„	மூளாய்	15-00	15-00
„	T. அம்பலவாணர்	„	V. H. மூளாய்	15-00	15-00
„	S. ஞானப்பிரகாசம்	„	தொல்புரம்	15-00	15-00
„	K. S. ஆனந்தன்	„	மூளாய்	15-00	10-00
„	S. வேலுப்பிள்ளை	„	மூளாய்	15-00	15-00
„	M. கனகசபை	„	„	15-00	15-00
„	K. வினாயகமூர்த்தி	„	„	15-00	15-00
„	K. கந்தையா	„	„	15-00	15-00
„	J. ஆறுமுகவித்தியாசாலை	„	சுழிபுரம்	15-00	15-00
திருமதி	S. நடராசா	„	மலாயா	15-00	15-00
திரு.	V. தர்மராசா	„	மூளாய்	15-00	15-00
„	A. வைத்திலிங்கம்	„	தொல்புரம்	15-00	
„	A. கந்தசாமி	„	„	15-00	
„	M. மயில்வாகனம்	„	மூளாய்	10-00	10-00
„	P. S. & பிறதேஸ்	„	கெக்கிறுவா	10-00	10-00
„	T. செல்லையா	„	„	10-00	10-00
„	K. S. தங்கராசா	„	பொன்னூலை	10-00	10-00
„	V. அம்பலவாணர்	„	மூளாய்	10-00	10-00
„	K. மாணிக்கவாசகர்	„	„	10-00	10-00

		பெயர்			இடம்	வாக்களித்த தொகை	தந்த தொகை
திரு.	V, K.	சுப்பிரமணியம்	அவர்கள்		பொன்னுலை	10-00	10-00
„	R.	சிவகுரு	„		தொல்புரம்	10-00	10-00
„	S.	சந்தப்பிள்ளை	„		„	10-00	5-00
திருமதி	T.	கனகசபாபதி	„		மூளாய்	10-00	10-00
திரு.	V.	விசுவநாதன்	„		சங்கானை	10-00	10-00
„	V.	சிவபாதசுந்தரம்	„		மூளாய்	10-00	10-00
„	V.	நவரத்தினம்	„		„	10-00	10-00
„	M. U. K.	கந்தையா	„		சித்தங்கேணி	10-00	10-00
„	M.	இனையதம்பி	„		வெலிமடை	10-00	10-00
„	V.	செல்வலிங்கம்	„		மூளாய்	10-00	10-00
„		நன்மை விரும்பி	„		தொல்புரம்	10-00	10-00
„	N. M.	சின்னத்தம்பி	„		பண்டாரவளை	10-00	10-00
„	V, E. A.	இனையதம்பி	„		பொகவந்தலாவா	10-00	10-00
„	M. A.	சந்திரன்	„		டொலெச்பாச்	10-00	10-00
„	S.	சின்னத்தம்பி	„		மூளாய்	10-00	10-00
„	S.	சோமசுந்தரம்	„		தொல்புரம்	10-00	10-00
„	S-	கனகசுந்தரம்	„		„	10-00	10-00
„	C.	கந்தையா V. H.	„		„	10-00	10-00
„	R.	இராசாராம்	„		மலாயா	10-00	10-00
„	S.	சுப்பிரமணியம்	பிறிற்சிப்பல்		விக்ரோறியாக் கல்லூரி	10-00	10-00
„	A.	தையல்பாகர்	அவர்கள்		தொல்புரம்	10-00	10-00
„	V.	விசுவநாதன்	„		„	10-00	10-00
„	V.	ஆறுமுகம்	„		„	10-00	10-00
„	A.	சண்முகம்	„		„	10-00	10-00
„	P.	ஆறுமுகசாமி	„		„	10-00	10-00
„	M.	பாலசிங்கம்	„		„	10-00	10-00
„	K.	நல்லதம்பி	„		மூளாய்	10-00	10-00
„	S.	வாமதேவன்	„		பொன்னுலை	10-00	10-00
„	K.	சண்முகம்	„		„	10-00	10-00
„	M.	பொன்னையா	„		„	10-00	10-00
„	S.	சுப்பிரமணியம்	„		„	10-00	10-00
„	K. T.	கந்தையா	„		„	10-00	10-00
„	M.	குமாரவேலு	„		மூளாய்	10-00	5-00
„	R.	அப்பாத்துரை	„		பண்ணாகம்	10-00	10-00
„	A, K.	நவரத்தினம்	„		தொல்புரம்	10-00	10-00
„	M.	தாமோதரம்பிள்ளை	„		„	10-00	10-00
„	S.	சோமசுந்தரம்	„		மூளாய்	10-00	10-00
„	V.	கந்தையா	„		வட்டு-கிழக்கு வ.கோட்டை	10-00	10-00
திருமதி	P.	கங்காதரன்	„		மூளாய்	10-00	10-00
திரு.	S.	சுதிர்வேலு	„		நவாலி	10-00	10-00
„	K.	கனகசிங்கம்	„		சதுமலை	10-00	10-00

பெயர்	இடம்	வாக்களித்த தொகை	தந்த தொகை
„ S. சதாசிவம்	„ மூளாய்	10-00	10-00
„ A. V. செல்லத்துரை	„ தொல்புரம்	10-00	10-00
„ S. பரமலிங்கம்	„ „	10-00	10-00
„ V. கந்தையா	„ மூளாய்	10-00	10-00
„ V. எதிர்வீரசிங்கம்	„ தொல்புரம்	10-00	5-00
„ S. சோமசுந்தரம்	„ „	10-00	10-00
„ A. M. வேலுப்பிள்ளை	„ தாவடி	10-00	
„ S. தியாகராசா	„ மூளாய்	10-00	10-00
திருமதி S. நல்லதம்பி	„ „	10-00	10-00
திரு. S. நவரத்தினம்	„ „	10-00	10-00
„ S. நல்லரைசா	„ கொழும்பு	5-00	5-00
„ S. வல்லிபுரம்	„ பொன்னுலை	5-00	
„ E. சுப்பிரமணியம்	„ கொழும்பு	5-00	5-00
„ N. பரமகுரு	„ சுழிபுரம்	5-00	5-00
„ C. இரத்தினசர்ப்பதி	„ „	5-00	5-00
„ A. செல்வரத்தினம்	„ மகாறகமா	5-00	9-00
„ S. சுப்பிரமணியம்	„ வட்டுக்கோட்டை	5-00	5-00
„ V. சகாதேவன்	„ மூளாய்	5-00	5-00
„ K. சிவபாக்கியநாதன்	„ „	5-00	
„ V. S. பொன்னம்பலம்	„ கற்றன்	5-00	5-00
„ K. S. காசிப்பிள்ளை	„ „	5-50	5-00
„ இம்பீரியல் அச்சகம்	„ „	5-00	5-00
„ தில்லையம்பலம் ஸ்ரோர்ஸ்	„ தலவாக்கொல்லை	5-00	5-00
திரு. M. பொன்னம்பலம்	அவர்கள்	5-00	5-00
„ S. இரத்தினம்	„ வெலிமடை	5-00	5-00
„ T. சபாபதிப்பிள்ளை	„ „	5-00	5-50
„ வேலுப்பிள்ளை அன்கோ.	„ பண்டாரவளை	5-00	5-00
„ கணபதி ஸ்ரோர்ஸ்	„ நுவரெலியா	5-00	5-00
„ V. வடிவேலு	அவர்கள்	5-00	5-00
„ சுப்பிரமணியம் ஸ்ரோர்ஸ்	„ „	5-00	5-00
„ கணேசா ஸ்ரோர்ஸ்	„ „	5-00	5-00
„ இராசலட்சுமி ஸ்ரோர்ஸ்	„ „	5-00	5-00
திரு. K. திருச்செல்வம்	அவர்கள்	5-00	
„ K. வேலாயுதம்பிள்ளை	„ கற்றன்	5-00	5-00
„ V. தர்மலிங்கம்	„ நாவலப்பிட்டி	5-00	5-00
„ M. K. மயில்வாகனம்	„ „	5-00	5-00
„ K. நவரத்தினம்	„ மூளாய்	5-00	5-00
„ S. கந்தையா	„ „	5-00	
„ V. கார்த்திகேசு	„ தொல்புரம்	5-00	5-00
„ C. சேனாதிராசா	„ சுழிபுரம்	5-00	5-00

	பெயர்	இடம்	வாக்களித்த தொகை	தந்த தொகை
திரு	பொன். முத்துக்குமாரன் அவர்கள்	பொன்னூலை	5-00	
,,	M. செல்வையா	,,	5-00	
,,	N. முருகேசு	மூளாய்	5-00—	5-00
,,	T. விசுவலிங்கம்	அராலி	5-00—	5-00
,,	N. கந்தசாமி	வட்டுக்கோட்டை	5-00—	5-00
செல்வி,	S. செல்வரஞ்சிதம்	பொன்னூலை	5-00—	5-00
,,	R. முத்துவேலு	வட்டுக்கோட்டை	5-00—	5-00
திரு.	E. வைத்திலிங்கம்	பொன்னூலை	5-00—	5-00
,,	M. கிருஷ்ணன்	,,	5-00—	5-00
,,	R. பரமேஸ்வரன்	,,	5-00	
,,	T. கந்தசாமி	,,	5-00—	5-00
திருமதி	M. நாகம்மா	சுழிபுரம்	5-00—	5-00
திரு.	A. ஆறுமுகம்	பண்ணாகம்	5-00—	5-00
,,	A. எதிர்வீரசிங்கம்	,,	5-00—	5-00
,,	P. பாலசுப்பிரமணியம்	,,	5-00—	5-00
,,	T. ஆறுமுகம்	,,	5-00—	5-00
,,	E. ஆறுமுகம்	,,	5-00—	5-00
,,	R. தம்பிராசா	,,	5-00—	5-00
,,	S. தியாகராசா	,,	5-00—	5-00
,,	S. சீனிவாசகம்	,,	5-00—	5-00
,,	K. கந்தையா	மூளாய்	5-00—	5-00
,,	A. N. பொன்னையா	தொல்புரம்	5-00	
,,	R. கணபதிப்பிள்ளை	,,	5-00—	5-00
,,	S. வைரமுத்தாபிள்ளை	,,	5-00—	5-00
,,	K. பரமசிவம்	வட்டுக்கோட்டை	5-00—	5-00
,,	M. ஆறுமுகம்	,,	5-00—	5-00
,,	S. கார்த்திகேசு	தொல்புரம்	5-00—	5-00
,,	S. சேதுகாவலபிள்ளை	சுழிபுரம்	5-00—	5-00
,,	M. ஞானப்பிரகாசம்	,,	5-00	
,,	S. சிற்றம்பலம்	,,	5-00—	5-00
,,	K. ஆசைப்பிள்ளை	,,	5-00—	5-00
,,	C. முருகேசு	தொல்புரம்	5-00—	5-00
,,	K. சின்னத்துரை	மூளாய்	5-00—	5-00
,,	N. அருணாசலம்	,,	5-00—	5-00
,,	T. வன்னியநாதன்	,,	5-00—	3-00
,,	S. கந்தையா	,,	5-00—	5-00
,,	S. கணபதிப்பிள்ளை	,,	5-00—	5-00
,,	A. முத்துக்குமாரசாமி	மலாயா	5-00—	5-00
,,	S. நாகராசா	மூளாய்	5-00—	5-00
,,	A. சிவசுப்பிரமணியம்	,,	5-00—	5-00

பெயர்		இடம்	வாக்களித்த	தந்த
திரு.	அவர்கள்		தொகை	தொகை
	K. தம்பையா	மூளாய்	5-00	5-00
	P. கணேசலிங்கம்	"	5-00	5-00
	V. சரவணமுத்து	"	5-00	5-00
	S. சரவணமுத்து	"	5-00	
	K. கதிரேசு	"	5-00	5-00
	S. செல்லப்பா	"	5-00	5-00
	M. கிருஷ்ணபிள்ளை	தொல்புரம்	5-00	5-00
	M. சுப்பிரமணியம்	"	5-00	5-00
	V. சரவணமுத்து	பண்ணாகம்	5-00	
	A. கனகசபாபதி	யாழ்ப்பாணம்	5-00	5-00
	P. சிவபாதம்	பொன்னாலை	5-00	
	N. கந்தசாமி	பண்ணாகம்	5-00	5-00
	S. கந்தையா	"	5-00	5-00
	P கோவிந்தர்	மூளாய்	5-00	5-00
	A. சந்திரசேகரி	தொல்புரம்	5-00	5-00
	S. கதிரவேலு	"	5-00	5-00
	V. தாமோதரம்பிள்ளை	மூளாய்	5-00	5-00
	V. சதாசிவம்	"	5-00	5-00
	K. ஆறுமுகம்	"	5-00	5-00
	Dr. A. தோமால்	ஆஸ்பத்திரி. மூளாய்	5-00	5-00
	R. K. அருளம்பலம்	"	5-00	5-00
	Dr. K. செல்வத்துரை	"	5-00	5-00
	Dr. N. T. சம்பந்தன்	"	5-00	
	M. நடராசா	தொல்புரம்	5-00	5-00
	K. வேலாயுதர்	"	5-00	5-00
	S. நடராசா	மூளாய்	5-00	5-00
	K. மகாதேவன்	நெல்லியான்	5-00	5-00
	R. திருலோகசுந்தரம்	தொல்புரம்	5-00	
	V. இராசசுந்தரம்	சுழிபுரம்	5-00	5-00
	K. கந்தையா	மூளாய்	5-00	5-00
	N. நமசிவாயம்	தொல்புரம்	5-00	5-00
	S. கார்த்திகேசு	மூளாய்	5-00	5-00
	E. வரதராசா	பண்ணாகம்	4-00	4-00
	S. துரைசிங்கம்	மூளாய்	3-00	3-00
	N. ஆறுமுகம்	"	3-00	3-00
	S. சிவப்பிரகாசம்	"	3-00	3-00
	S. இரத்தினம்	சித்தங்கேணி	3-00	3-00
	K. பாலகிருஷ்ணன்	பொன்னாலை	3-00	
	M. பேரம்பலம்	மூளாய்	3-00	3-00
	K. தம்பு	சுழிபுரம்	3-00	3-00
	V. பாலசுந்தரம்	"	3-00	3-00

	பெயர்	இடம்	வாக்களித்த தந்த தொகை	தொகை
திரு.	E. வயிரமுத்து	அவர்கள், தொல்புரம்	3-00—3-00	
,,	E. தவபாக்கியநாதன்	,, மூளாய்	3-00—3-00	
,,	M. சின்னத்துரை	,, கினியத்தன	3-00—3-00	
,,	A. B. அருணாசலம்	,, தலவாக்கொல்லே	3-00—3-00	
,,	M. விசுவலிங்கம்	,, பண்ணாகம்	3-00—3-00	
,,	R. வயிமுத்து	,, மூளாய்	3-00—3-00	
,,	N. பொன்னம்பலம்	,, "	3-00—3-00	
,,	P. முருகேசு	,, தொல்புரம்	2-00—2-00	
திருமதி.	S. சண்முகம்	,, மூளாய்	2-00—2-00	
திரு.	N. சொக்கலிங்கம்	,, கொழும்பு	2-00—2-00	
,,	N. வரதராசா	,, "	2-00—2-00	
,,	S. நவரத்தினம்	,, "	2-00—2-00	
,,	K. மாணிக்கம்	,, "	2-00—2-00	
,,	S. எதிர்வீரசிங்சம்	,, வடலியடைப்பு	2-00—2-00	
,,	S. தியாகராசா அவர்களால்	சேர்க்கப்பட்ட தொகை	90-00—90-00	
,,	தி. ச. வரதராசன்	,, ஆனந்தா அச்சகம்	50-00—50-00	
,,	K. S. சபாரத்தினம்	,, மூளாய்	10-00—10-00	
,,	வட்டி வரவு		15-00—15-00	
,,	P. ஆறுமுகம்	,, "	3-00—3-00	

யொன் விழா வரவு - செலவுக் கணக்கு

வ ர வு

வாக்களித்த தொகை	
நன்கொடை	6555
விளம்பரம்	275
மிகுதிப் பொருள் விற்று வரவு	6830-00
வட்டி	55-25
.....	15-00
ஆவந்தா அச்சகம் (கடனாக வரவு)	603-00
திரு வ. கந்தசாமி ஆசிரியர் ,	606-54
	<u>8109-79</u>

செ ல வு

கட்டிடம்	4243-16
அச்சுச் செலவு	92-00
பிரயாணச் செலவு	480-92
பொன் விழாச் செலவு	602-71
பொன் விழா மலர்	1296-00
வாக்களித்ததில் இன்னும்	1395-00
வரவேண்டியது	<u>8109-79</u>

★ (மு. தில்லையம்பலம்) ★
 2 & 3, பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்

எங்களிடம் சகலவிதமான

பட்டு, பருத்திநூற் பிடவைகளும் றெடிமேட் உடுப்புகளும்
 விலை சகாயமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

M. THILLAIAMPALAM

CHEAPEST HOUSE FOR ALL

KINDS OF LATEST SILK, COTTON & WOOLEN GOODS
 AND

READYMADE DRESSES A TRIAL WILL CONVINCCE YOU.

2 & 3, Grand Bazaar ,: : JAFFNA

நிதான விலை.

பட்டு வகைகள்
 சுத்தக் கதர் வகை

பருத்திப் புடவைகள்
 கைத்தறி
 நெசவுத் துணிகள்

கலியாண காலத்திற்கேற்ற கூறைத் திவிசுகள்
 கம்பளிச் சாமான்கள் இன்னும்
 பலவித ஜவுளி ரகங்கள் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
 மலிந்த விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்,

ஆ. அப்பையா & கோ.

82, காங்கேசன்துறை ரோட்,
 கோ : 22, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்
 யாழ்ப்பாணம்

க. சிற்றம்பலம் அன் சன்ஸ்.

புடைவை மாளிகை

★ ★ ★

உங்கள் தேவைகளுக்கேற்றவாறு தெரிவு செய்வதற்கு
ஏற்ற சிறந்த ஸ்தாபனம்

★ மணிப்புரி

★ மைசூர்

★ பெங்களூர்

★ காஸ்மீர்

★ ஜோஜெற் சேலைகளும்

சேலைவகைகளுக்குப் பிரதானமானவர்கள்

◎ கண் கவர் சீத்தைகள்,

◎ பட்டு வேட்டி, சால்வைகள் யாவும்

நிதான விலை!

உயர்ந்த ரகம்!!

(V. C. M.) வி.சி.எம். சேட்டுகள் யாவும் கிடைக்கும்

இன்றே விஜயஞ் செய்யுங்கள்.

★

க. சிற்றம்பலம் அன் சன்ஸ்.

உரிமையாளர் :- சி தம்பையா (தங்கோடை காரைநகர்)

208, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்

Malayan Radio Sales & Service

56, Kasturiar Road, : : JAFFNA.

Prop: T. NAVARATNAM,

Undertakes the repairs of Radio,
Radiograms, Tapes, Recorders, Cinemas
Projectors, Amplifiers
and other Electrical Equipments.

Estd: 1950

ஸ்தாபிதம்: 1950

WELFAMED HOUSE FOR

FASHIONABLE READYMADE DRESSES

Specialists in: GENTS TAILORING

DEEN TAILORING MART

Prop: S. ISSADEEN

F 27, GRAND BAZAAR,

: :

JAFFNA.

அழகிய கலர்களில் அமைப்புடன் தைத்த
றெடிமேட் உடுப்புகளை அணிந்து மகிழுங்கள்.

டீன் ரெயிலிங் மார்ட்

F 27, பெரியகடை,

: :

யாழ்ப்பாணம்.

C. S. KAILASAMPILLAI & SONS

DRUGS MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

76, Grand Bazaar, : : : : JAFFNA.

எங்களிடம் சுருள் தங்கம் திறம் கஸ்தூரி கோரோசனை குங்குமப்பூ பச்சைக்கற்பூரம் புனுகு ஐவ்வாது முத்து காண்டா மிருகக் கொம்பு அத்தர் பன்னீர் அபிஷேகத் திரவியங்கள் கோடாச் சரக்குகள் சகல விதமான மருந்துச் சரக்குகள் சந்த னாதித் தைலங்கள் நரையிர் கறுக்கும் தைலங்கள் திறம் ஆமணக்கெண்ணை பசுநெய் வேப்பெண்ணை புங்கெண்ணை புன்னை யெண்ணை கடுகெண்ணை நல்லெண்ணை கறுவாத் தைலம் புல்லெண்ணை தேன் கெயர் ஓயில் வகைகள் நயம் சரக்குகளாகவும் மலிவான விலைக்கும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

க. செ. கைலாசம்பிள்ளை அன் சன்ஸ்

மருந்துச் சரக்கு வியாபாரம்

76, பெரியகடை, : : : : யாழ்ப்பாணம்.

LUCKY HOUSE

88, 90, K. K. S. ROAD, : : : : JAFFNA.

சிறந்த கடிக்காரவகைகள், ஸ்டீல் றங்கு, சூட்கேஸ். லெதர் & பைபர் வகைகள், பள்ளிக்கூட விளையாட்டு வெற்றிக் கேடய வெள்ளிக் கிண்ணங்கள், சிறந்த அன்பளிப்புப் பொருட்கள் குழந்தைகளின் விளையாட்டுச் சாமான்கள் சாய்ப்புச் சாமான்களுள் சமையமான விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

Stockists of: CLOCKS & TIME PIECES, TRUNKS & SPORT
GOODS PETROMAX, TOILET REQUISITES GLASSWARES
Household Articles Etc.

லக் கி ஹவுஸ்

88, 90, கே. கே. எஸ். வீதி

யாழ்ப்பாணம்

GNANAMS STUDIO

PHOTOGRAPHERS & ARTISTS

RATNA BUILDINGS

17, Stanley Road, : : : : JAFFNA.

WE ARE AT

YOUR SERVICE

DEVELOPING, PRINTING, ENLARGING.
BLOCK MAKERS & COLOURING
INDOOR AND OUTDOOR
PHOTOGRAPHERS.

ஞானம்ஸ் ஸ்டூடியோ.

ஜீவ களை ததும்பும் உயிரோவியமான

கவர்ச்சி நிறைந்த புகைப்படங்களில்

உங்களை மகிழ்விப்பார்கள்.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

ஞானம்ஸ் ஸ்டூடியோ

17, ஸ்ரான்லி ரோட், : : யாழ்ப்பாணம்.

MOORTHY & CO,

Jewellery Merchant.

Reliable for Jewel Making

Visit and Try once

MOORTHY & Co.,

Prop: M. T. Moorthy

68, Kannathiddy Road, Jaffna.

முர்த்தி அன்கோ

நகை வியாபாரிகள்.

நாணய சேவையில் எண்ணற்ற
அபிமானிகளின் ஆதரவு பெற்றவர்கள்.

★ நவீனம்

★ திறமை

★ நிதானம்

ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில் செய்து
கொடுக்கப்படும்.

முர்த்தி அன்கோ

உரிமையாளர்: M. K. முர்த்தி

68, கன்னாதிட்டி ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

சிறந்த நூல்!

உயர்ந்த உரை!!

5-7-59-ல் வெளிவரும்

இந்து சமயம்

G. C. E. பரீட்சைக்குரியது

தொகுப்பாசிரியர்

வித்துவான் R. S. சாம்பசிவசர்மா அவர்கள்

(6, 7, 8-ம் சைவசமய பாடநூல்களின் ஆசிரியர்)

★

தெளிவான பொழிப்புரை, விளக்கம், அரும்பத விளக்கம், சமயக் குறிப்புகள், கதை விளக்கம், மேற்கோள்கள், வைஷ்ணவ சமய விளக்கம், ஆழ்வார்கள் - நாயன்மார்களின் வரலாறு ஆகியன மிக விளக்கமாய் எழுதப்பட்டுள்ளன.

}

பொதுவாகக் கல்வியில் சிறப்பாகச் சமய நூற்களிலும் ஆர்வம் ஊட்டுவது. G. C. E. பரீட்சைக்கு சமய நூல்கள் வேறு எத்தனையோ வெளிவந்தாலும் இந் நூல் முதன்மையாகத் திகழுமென்பதற்கு உறுதி கூறுகிறோம்.

★

கலைவாணி புத்தக நிலையம்

10, மெயின் வீதி,

130, திருகோணமலை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

கண்டி.

தொலை பேசி: 221

தொலை பேசி: 7196

